

Piątek, 26 października 2012 r.

Umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych ***

P7_TA(2012)0403

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej podpisania i zawarcia Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych (09890/2012 – C7-0134/2012 – 2012/0048(NLE))

(2014/C 72 E/21)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (09890/2012),
 - uwzględniając projekt Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych (10193/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 194, 207 oraz 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0134/2012),
 - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0275/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Rynki instrumentów finansowych, uchylenie dyrektywy 2004/39/WE *I**

P7_TA(2012)0406

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 26 października 2012 r. do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (wersja przekształcona) (COM(2011)0656 – C7-0382/2011 – 2011/0298(COD)) ⁽¹⁾

(2014/C 72 E/22)

(Zwykła procedura ustawodawcza: wersja przekształcona)

[Poprawka 1 o ile nie wskazano inaczej]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi Regulaminu (A7-0306/2012).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Piątek, 26 października 2012 r.

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie rynków instrumentów finansowych uchylająca dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽⁴⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.
- (2) Dyrektywa Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych ⁽⁵⁾ zmierzała do ustanowienia warunków, na których uprawnione firmy inwestycyjne i banki mogą świadczyć usługi specjalne lub otwierać oddziały w innych państwach członkowskich, w oparciu o zezwolenie i nadzór kraju rodzimego. W związku z tym dyrektywa ta miała na celu ujednoczenie wstępnych warunków wydawania zezwoleń oraz warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne, w tym zasad świadczenia usług. Przewidywała również ujednoczenie niektórych zasad regulujących funkcjonowanie rynków regulowanych.
- (3) W ostatnich latach na rynkach finansowych uaktywniła się znaczna liczba inwestorów, którzy są adresatami coraz bardziej kompleksowych usług i instrumentów o szerokim zakresie. W świetle tych osiągnięć, ramy prawne **Unii Europejskiej** powinny obejmować pełny zakres działań kierowanych do inwestorów. W związku z tym konieczne jest zapewnienie poziomu ujednoczenia niezbędnego do zaoferowania inwestorom wyższego poziomu ochrony oraz umożliwienie przedsiębiorstwom inwestycyjnym świadczenia usług w całej Unii **Europejskiej**, będącej rynkiem jednolitym, w oparciu o nadzór państwa pochodzenia. W świetle powyższego, dyrektywę 93/22/EWG zastąpiono dyrektywą 2004/39/WE.
- (4) Kryzys finansowy ujawnił słabości w funkcjonowaniu i przejrzystości rynków finansowych. Rozwój rynków finansowych uwypuklił potrzebę wzmocnienia ram regulujących rynki instrumentów finansowych, **w tym również pozagiełdowy obrót na takich rynkach**, w celu zwiększenia poziomu przejrzystości, zapewnienia lepszej ochrony inwestorów, podniesienia poziomu zaufania, **rozwiązania problemu** obszarów nieregulowanych oraz zapewnienia przyznania organom nadzoru odpowiednich uprawnień do wykonywania ich zadań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2012 r..

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 11.6.1993, s. 27.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (5) Wśród organów regulacyjnych na poziomie międzynarodowym istnieje zgoda, co do tego, że słabości systemu ładu korporacyjnego w szeregu instytucji finansowych, w tym brak w ich strukturach skutecznych mechanizmów kontroli, przyczyniły się do powstania kryzysu finansowego. Podejmowanie nadmiernego ryzyka bez zachowania należytej ostrożności może prowadzić do upadku poszczególnych instytucji finansowych oraz powstania problemów systemowych w państwach członkowskich oraz na całym świecie. Niewłaściwe postępowanie firm świadczących usługi na rzecz klientów może powodować straty na szkodę inwestorów oraz prowadzić do utraty ich zaufania. W celu wyeliminowania potencjalnie szkodliwych skutków tych słabości w systemach ładu korporacyjnego przepisy niniejszej dyrektywy powinny uzupełniać bardziej szczegółowe zasady i normy minimalne. Te zasady i normy powinny uwzględniać charakter, wielkość i złożoność firm inwestycyjnych. **Z zastrzeżeniem ciążącego na akcjonariuszach obowiązku dopilnowania, by zarządy należycie wykonywały swoje zadania, przedmiotowe środki powinny obejmować ograniczenie liczby stanowisk dyrektorskich, jakie mogą zajmować dyrektorzy instytucji finansowych. Takie środki należy stosować w sposób uwzględniający konieczność skutecznego zarządzania takimi instytucjami, umożliwiając jednocześnie, o ile to właściwe, dyrektorom takich przedsiębiorstw dalsze pełnienie funkcji dyrektorów w organizacjach non profit, zgodnie z zasadami społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw.**
- (6) Grupa wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w Unii Europejskiej wystąpiła do Unii Europejskiej o opracowanie bardziej zharmonizowanego zbioru regulacji finansowych. W kontekście przyszłego kształtu europejskiego systemu nadzoru Rada Europejska, na swoim posiedzeniu w dniach 18–19 czerwca 2009 r., podkreśliła również konieczność ustanowienia jednolitego zbioru przepisów UE mającego zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych działających na jednolitym rynku.
- (7) W związku z powyższym dyrektywa 2004/39/WE została obecnie częściowo przekształcona w niniejszą dyrektywę, a częściowo zastąpiona rozporządzeniem (UE) nr .../... [MiFIR]. Oba instrumenty prawne powinny łącznie stanowić ramy prawne regulujące wymogi mające zastosowanie do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną w Unii **Europejskiej**. Niniejszą dyrektywą należy zatem interpretować w związku z wspomnianym rozporządzeniem. W dyrektywie należy uwzględnić przepisy regulujące zezwolenia na prowadzenie działalności, nabywanie znacznych pakietów akcji, korzystanie ze swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, warunki działalności firm inwestycyjnych w celu zapewnienia ochrony inwestorów, uprawnienia organów nadzoru państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz system sankcji. Ponieważ głównym celem i przedmiotem niniejszego wniosku jest harmonizacja krajowych przepisów dotyczących wspomnianych obszarów, podstawą wniosku powinien być art. 53 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej TFUE. Właściwe jest przyjęcie wspomnianych regulacji w formie dyrektywy, tak aby umożliwić wdrożenie przepisów w obszarach objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a w razie potrzeby dostosowanie ich do istniejącej specyfiki danego rynku lub systemu prawnego w poszczególnych państwach członkowskich.
- (8) Za właściwe uznaje się ujęcie w wykazie instrumentów finansowych i towarowych instrumentów pochodnych i innych, które zostały ustanowione i znajdują się w obrocie, jednocześnie podnosząc kwestie ustawodawcze porównywalne do tradycyjnych instrumentów finansowych. **Do celów niniejszej dyrektywy instrumentami pochodnymi lub kontraktami na instrumenty pochodne nie są umowy ubezpieczenia w odniesieniu do kategorii działalności określonych w załączniku I dyrektywy 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II) ⁽¹⁾ zawartych z zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, zakładem ubezpieczeń w państwie trzecim lub zakładem reasekuracji w państwie trzecim.**
- (9) Na wtórnym kasowym rynku uprawnień do emisji wystąpił szereg praktyk mających znamiona oszustwa, które mogą podważać zaufanie do systemów handlu uprawnieniami do emisji ustanowionych dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽²⁾, w związku z czym podejmowane są działania w celu wzmocnienia systemu rejestrów uprawnień do emisji oraz zaostrzenia warunków otwierania rachunków na potrzeby obrotu uprawnieniami do emisji. W celu wzmocnienia integralności i zagwarantowania skutecznego funkcjonowania tych rynków, w tym zapewnienia kompleksowego nadzoru nad działalnością handlową, właściwe jest uzupełnienie środków podejmowanych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE poprzez pełne włączenie uprawnień do emisji w zakres stosowania niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr .../... [MAR]. **Na zasadzie kontrastu należy wyjaśnić, że transakcje dewizowe są poza zakresem dyrektywy, mimo że reguluje ona m.in. walutowe instrumenty pochodne.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (10) Celem niniejszej dyrektywy jest objęcie nią przedsiębiorstw, których głównym celem lub zakresem prowadzonej działalności gospodarczej jest świadczenie profesjonalnych usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej. Dlatego też jej zakres powinien obejmować osoby prowadzące różne rodzaje działalności zawodowej.
- (11) Konieczne jest ustanowienie kompleksowego reżimu regulacyjnego rządzącego realizacją transakcji na instrumentach finansowych, bez względu na metody handlowe stosowane do zawierania tych transakcji, tak aby zapewnić wysoką jakość realizacji transakcji inwestorskich i podtrzymać integralność oraz ogólną efektywność systemu finansowego. Należy przewidzieć spójne i dostosowane do ryzyka ramy regulujące główne rozwiązania dotyczące realizacji zlecenia, obowiązujące obecnie na europejskim rynku finansowym. Konieczne jest uznanie pojawienia się na rynkach regulowanych nowej generacji zorganizowanych systemów obrotu, które powinny podlegać zobowiązaniom utworzonym w celu utrzymania efektywnych i prawidłowo funkcjonujących rynków finansowych, **oraz zapewnienie, by takie zorganizowane systemy obrotu nie korzystały z luk regulacyjnych.**
- (12) Wszystkie systemy obrotu, a mianowicie rynki regulowane, wielostronne platformy obrotu (MTF) i zorganizowane platformy obrotu (OTF), powinny określić przejrzyste zasady regulujące dostęp do danego systemu lub platformy. Rynki regulowane i MTF powinny nadal podlegać podobnym wymogom określającym podmioty, które mogą być do nich dopuszczone jako członkowie lub uczestnicy, **OTF** powinny natomiast móc określać i ograniczać dostęp w zależności m.in. od roli i obowiązków, jakie mają w stosunku do swoich klientów. **We wszystkich systemach obrotu użytkownicy powinni mieć możliwość określenia rodzaju składanych zleceń, z którymi ich zlecenia wchodzi w interakcję przed ich wprowadzeniem do systemu, o ile przeprowadza się to w sposób otwarty i przejrzysty oraz nie oznacza dyskryminacji ze strony operatora platformy.**
- (13) Podmioty systematycznie internalizujące transakcje należy zdefiniować jako firmy inwestycyjne, które zawierają transakcje na własny rachunek w sposób zorganizowany, **regularny** i systematyczny, realizując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF **w systemie dwustronnym.** W celu zapewnienia obiektywnego i skutecznego stosowania do firm inwestycyjnych powyższej definicji wszelkie dwustronne transakcje przeprowadzane z klientami powinny być istotne, a kryteria jakościowe stosowane w celu identyfikacji firm inwestycyjnych zobowiązanych do rejestracji jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje, które to kryteria określono w art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzające środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy⁽¹⁾, należy uzupełnić kryteriami ilościowymi. Chociaż **systemy obrotu to platformy**, w których dochodzi do interakcji między zleceniami kupna i sprzedaży wielu osób trzecich, to podmiotowi systematycznie internalizującemu transakcje nie należy jednak zezwalać na zestawianie zleceń kupna i sprzedaży osób trzecich **w taki sam sposób pod względem funkcjonalnym, jak w systemach obrotu.**
- (14) Zakresem niniejszej dyrektywy nie obejmuje się osób zarządzających aktywami własnymi oraz przedsiębiorstw, które nie świadczą usług inwestycyjnych lub nie prowadzą działalności inwestycyjnej, innej niż na własny rachunek, chyba że osoby te są animatorami rynku, członkami lub uczestnikami rynku regulowanego lub MTF lub też wykonują zlecenia klientów w drodze zawierania transakcji na własny rachunek. Na zasadzie wyjątku zakresem stosowania niniejszej dyrektywy nie obejmuje się osób zawierających na własny rachunek transakcje, których przedmiotem są instrumenty finansowe, jako członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego lub MTF, w tym jako animatorzy rynku w odniesieniu do pochodnych instrumentów towarowych, uprawnień do emisji lub dotyczących ich instrumentów pochodnych, w ramach działalności dodatkowej w stosunku do ich głównego rodzaju działalności, która w ujęciu grupowym nie stanowi świadczenia usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, ani usług bankowych w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽²⁾. W **regulacyjnych standardach technicznych** należy sprecyzować kryteria techniczne pozwalające określić przypadki, w których działalność ma charakter dodatkowy w stosunku do głównego rodzaju działalności, **biorąc pod uwagę kryteria określone w niniejszej dyrektywie, które powinny obejmować skalę działalności i zakres, w jakim zmniejsza ryzyko wynikające z głównej działalności.** Działalność polegająca na zawieraniu transakcji na własny rachunek w drodze wykonywania zleceń klientów powinna obejmować działalność firm realizujących zlecenia różnych klientów poprzez zestawianie ich jako zleceniodawcy (transakcje „back to back”), które należy uznać za działające w charakterze zleceniodawców i które powinny

⁽¹⁾ Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

podlegać przepisom niniejszej dyrektywy obejmującym zarówno realizację zleceń na rachunek klientów, jak i zawieranie transakcji na własny rachunek. Zawierania transakcji na własny rachunek w drodze realizacji zleceń klientów nie stanowi realizacja zleceń, których przedmiotem są instrumenty finansowe, w ramach działalności dodatkowej pomiędzy dwoma osobami, których głównym rodzajem działalności, w ujęciu grupowym, nie jest ani świadczenie usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, ani usług bankowych w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE.

- (15) Odniesienia dokonane w tekście do osób należy interpretować jako obejmujące osoby fizyczne i prawne.
- (16) Należy wyłączyć zakłady ubezpieczeń i reasekuracji, których działalność podlega odnośnemu monitorowaniu ze strony właściwych władz nadzorujących w oparciu o zasadę ostrożności oraz które podlegają dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE, z wyjątkiem niektórych przepisów dotyczących produktów ubezpieczeniowych wykorzystywanych jako instrumenty inwestycyjne. ***Inwestycje często sprzedaje się klientom w formie umów ubezpieczeniowych jako alternatywę dla instrumentów finansowych uregulowanych na mocy niniejszej dyrektywy lub ich zamiennik. Dla zapewnienia klientom detalicznym konsekwentnej ochrony należy objąć inwestycje w formie umów ubezpieczeniowych takimi samymi standardami prowadzenia działalności – w szczególności odnoszącymi się do zarządzania konfliktem interesów, ograniczania zachęt oraz zapewniania przydatności doradztwa lub stosowności sprzedaży niepowiązanej z usługą doradztwa. Z tego względu wymogi niniejszej dyrektywy dotyczące ochrony inwestorów i konfliktu interesów należy jednakowo stosować do tych inwestycji opakowanych w umowy ubezpieczeniowe, zaś koordynacja powinna istnieć między niniejszą dyrektywą a innymi odpowiednimi przepisami, w tym dyrektywą 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (1).***
- (17) Niniejszą dyrektywą nie powinny być objęte osoby, które nie świadczą usług na rzecz osób trzecich, lecz których działalność polega na świadczeniu usług inwestycyjnych wyłącznie dla ich przedsiębiorstw dominujących, podmiotów zależnych bądź też podmiotów zależnych tych przedsiębiorstw dominujących.
- (18) Z zakresu wykonywania niniejszej dyrektywy należy również wyłączyć osoby, które w toku działalności zawodowej świadczą wyłącznie okazjonalne usługi inwestycyjne, pod warunkiem że działalność ta jest regulowana, a odnośne reguły nie zabraniają okazjonalnego świadczenia usług inwestycyjnych.
- (19) Niniejszą dyrektywą nie powinny być objęte osoby, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych, a zatem nie świadczą usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich.
- (20) Niezbędne jest wyłączenie z zakresu wykonywania niniejszej dyrektywy banków centralnych i innych organów pełniących podobne funkcje, jak również organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, w tym lokując środki pochodzące z tego długu; w szczególności wyłączenie takie nie obejmuje podmiotów, które są częściowo lub całkowicie własnością państwa, a których rola ma charakter handlowy lub wiąże się z nabywaniem pakietów akcji.
- (21) W celu doprecyzowania systemu wyłączeń obowiązujących w stosunku do Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), innych organów krajowych wykonujących podobne funkcje oraz organów biorących udział, na zasadzie interwencji, w zarządzaniu długiem publicznym należy ograniczyć takie wyłączenia do organów i instytucji wykonujących swoje funkcje zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego lub zgodnie z przepisami prawa ***Unii Europejskiej*** oraz do organów międzynarodowych, których członkami są jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba.
- (22) Niezbędne jest wyłączenie z zakresu wykonywania niniejszej dyrektywy przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie unijnym, oraz depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami, gdyż podlegają one szczególnym zasadom bezpośrednio dostosowanym do prowadzonej przez nie działalności.

(1) Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (22a) *W przypadku dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego oraz w celu wykonywania zadań przez operatorów systemów przesyłowych na mocy dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾, dyrektywy 2009/73/WE⁽²⁾, rozporządzenia (WE) nr 714/2009⁽³⁾, rozporządzenia (WE) nr 715/2009⁽⁴⁾, a także kodeksów i wytycznych przyjętych zgodnie z tymi rozporządzeniami, niezbędne jest wyłączenie operatorów systemów przesyłowych i ich usługodawców przy przyznawaniu praw do przesyłu, w formie fizycznych bądź finansowych praw do przesyłu, a także przy zapewnianiu platformy dla transakcji wtórnych.*
- (23) W celu skorzystania z wyłączeń od niniejszej dyrektywy osoba zainteresowana powinna w sposób ciągły wypełniać warunki ustanowione dla takich wyłączeń. W szczególności, jeżeli osoba świadczy usługi inwestycyjne lub prowadzi działalność inwestycyjną i jest wyłączona z niniejszej dyrektywy, ponieważ z punktu widzenia koncernu takie usługi lub działalność mają charakter dodatkowy względem głównego zakresu działalności gospodarczej, osoba taka nie podlega wyłączeniu dotyczącemu usług dodatkowych, jeżeli wygasa dodatkowy charakter świadczenia takich usług lub prowadzenia takiej działalności.
- (24) W celu ochrony inwestorów i stabilności systemu finansowego osoby, które świadczą usługi inwestycyjne lub prowadzą działalność inwestycyjną objętą niniejszą dyrektywą muszą uzyskać zezwolenie w swoich państwach członkowskich pochodzenia.
- (25) Na podstawie niniejszej dyrektywy, instytucje kredytowe uprawnione na mocy dyrektywy 2006/48/WE nie muszą posiadać odrębnego zezwolenia dla potrzeb świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej. Jeżeli instytucja kredytowa podejmuje decyzję o świadczeniu usług inwestycyjnych lub prowadzeniu działalności inwestycyjnej, przed przyznaniem zezwolenia, właściwe władze powinny zweryfikować, czy spełnia ona odnośne przepisy niniejszej dyrektywy.
- (26) Lokaty strukturyzowane pojawiły się na rynku jako forma produktu inwestycyjnego, przy czym nie są jednak objęte żadnymi przepisami dotyczącymi ochrony inwestorów na poziomie Unii, gdy tymczasem inne strukturyzowane produkty inwestycyjne są objęte takimi przepisami. Należy zatem podwyższyć poziom zaufania inwestorów i w większym stopniu ujednoczyć sposób, w jaki w świetle przepisów regulacyjnych traktowana jest dystrybucja różnych detalicznych produktów inwestycyjnych w pakietach w celu zapewnienia należytego poziomu ochrony inwestorów w całej Unii. Z tego też powodu należy włączyć w zakres stosowania niniejszej dyrektywy lokaty strukturyzowane. W tym względzie należy sprecyzować, że ponieważ lokaty strukturyzowane stanowią pewną formę produktu inwestycyjnego, nie obejmują one zwykłych lokat powiązanych wyłącznie ze stopami procentowymi, takimi jak Euribor lub Libor, niezależnie od tego, czy stopy procentowe są z góry określone, czy też są stałe lub zmienne. **Takie zwykłe lokaty pozostają zatem poza zakresem niniejszej dyrektywy.**
- (27) W celu wzmocnienia ochrony inwestorów w Unii właściwym jest ograniczenie warunków, na jakich państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy osoby świadczące usługi inwestycyjne na rzecz klientów, którzy w rezultacie nie byłiby chronieni na mocy niniejszej dyrektywy. W szczególności należy zobowiązać państwa członkowskie do stosowania do tych osób wymogów przynajmniej równorzędnych wymogom określonym w niniejszej dyrektywie, zwłaszcza w fазie udzielania zezwolenia, przy ocenie ich reputacji oraz doświadczenia oraz stosowności każdego udziałowca, podczas weryfikacji warunków udzielania wstępnego zezwolenia oraz prowadzenia bieżącego nadzoru, jak również wykonania zobowiązań biznesowych.
- (28) Na podstawie niniejszej dyrektywy, w przypadkach gdy firma inwestycyjna świadczy jedną lub większą liczbę usług inwestycyjnych nieobjętych zezwoleniem, lub prowadzi jedną lub większą liczbę rodzajów nieregularnej działalności inwestycyjnej, nie wymaga dodatkowego zezwolenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 20).

⁽²⁾ Dyrektywa 2009/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 15).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).

Piątek, 26 października 2012 r.

- (29) Do celów niniejszej dyrektywy działalność polegająca na przyjmowaniu lub przekazywaniu zleceń obejmuje również kojarzenie dwóch lub więcej inwestorów, prowadzące do zawarcia transakcji między tymi inwestorami.
- (30) Firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe prowadzące dystrybucję wyemitowanych przez siebie instrumentów finansowych powinny podlegać przepisom niniejszej dyrektywy, w przypadkach gdy świadczą doradztwo inwestycyjne swoim klientom. W celu wyeliminowania niepewności oraz wzmocnienia ochrony inwestorów należy zapewnić stosowanie niniejszej dyrektyw, w przypadku dystrybucji przez firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe na rynku pierwotnym wyemitowanych przez siebie instrumentów finansowych bez świadczenia jakiegokolwiek doradztwa inwestycyjnego. W tym celu należy rozszerzyć definicję usługi polegającej na realizacji zleceń w imieniu klientów.
- (31) Zasady wzajemnego uznawania i nadzoru ze strony państwa członkowskiego pochodzenia wymagają, aby właściwe władze państw członkowskich nie przyznawały bądź cofały zezwolenie w przypadku, gdy czynniki takie jak treść programów działań, rozkład geograficzny lub rodzaje obecnie prowadzonej działalności jednoznacznie wskazują na to, że firma inwestycyjna wybrała system prawny danego państwa członkowskiego w celu uniknięcia bardziej restrykcyjnych norm obowiązujących w innym państwie członkowskim, na którego terytorium firma ta zamierza prowadzić lub prowadzi większą część swojej działalności. Firma inwestycyjna będąca osobą prawną musi uzyskać zezwolenie w państwie członkowskim, w którym ma ona swoją siedzibę statutową. Przedsiębiorstwo inwestycyjne będące osobą prawną musi uzyskać zezwolenie w Państwie Członkowskim, w którym ma ono swoją siedzibę statutową. Ponadto państwa członkowskie muszą wymagać, aby siedziba zarządu firmy inwestycyjnej zawsze znajdowała się w jej państwie członkowskim pochodzenia i faktycznie tam działała.
- (32) W dyrektywie 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego ⁽¹⁾ ustanowiono szczegółowe kryteria oceny ostrożnościowej planowanych transakcji nabycia udziałów w firmie inwestycyjnej oraz procedurę stosowania tych kryteriów. W celu zapewnienia pewności, jasności i przewidywalności prawa w odniesieniu do procesu oceny oraz jego wyników należy potwierdzić kryteria oraz proces oceny ostrożnościowej określone w dyrektywie 2007/44/WE. W szczególności właściwe organy powinny dokonywać oceny odpowiedniości potencjalnego nabywcy oraz stabilności planowanej transakcji nabycia pod względem finansowym w oparciu o wszystkie następujące kryteria: reputacja potencjalnego nabywcy; reputację i doświadczenie wszystkich osób, które będą kierowały działalnością firmy inwestycyjnej; kondycję finansową potencjalnego nabywcy; fakt, czy firma inwestycyjna będzie w stanie wypełnić wymogi ostrożnościowe wynikające z niniejszej dyrektywy oraz innych dyrektyw, a zwłaszcza dyrektywy 2002/87/WE ⁽²⁾ i dyrektywy 2006/49/WE ⁽³⁾; **czy nabycie spowoduje konflikt interesów**; czy istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE ⁽⁴⁾ lub czy proponowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.
- (33) Dowolną firmę inwestycyjną uprawnioną w swoim państwie członkowskim pochodzenia należy uprawnić do świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej w całej Unii, bez konieczności dążenia do uzyskania odrębnego zezwolenia od właściwych władz państwa członkowskiego, w którym firma ta zamierza świadczyć takie usługi lub prowadzić taką działalność.
- (34) Ponieważ niektóre firmy inwestycyjne są wyłączone z niektórych obowiązków nałożonych na mocy dyrektywy 2006/49/WE, należy je zobowiązać do utrzymania minimalnej kwoty kapitału lub ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w zakresie wykonywania zawodu, lub połączenia obu. Dostosowania kwot ubezpieczenia tego rodzaju powinny uwzględniać dostosowania wprowadzone do ram dyrektywy 2002/92/WE. Ten szczególny rodzaj traktowania dla potrzeb adekwatności kapitałowej należy stosować bez uszczerbku dla jakichkolwiek decyzji dotyczących należytego traktowania tych firm według przyszłych zmian w prawodawstwie unijnym w sprawie adekwatności kapitałowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.)

Piątek, 26 października 2012 r.

- (35) Ponieważ zakres rozporządzenia ostrożnościowego należy ograniczyć do podmiotów, które, na mocy prowadzenia ksiąg transakcyjnych dotyczących działalności branżowej, stanowią źródło ryzyka kontrahenta dla pozostałych podmiotów gospodarczych rynku, z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy należy wyłączyć podmioty, które na własny rachunek dokonują transakcji w zakresie instrumentów finansowych, w tym towarowych instrumentów pochodnych objętych niniejszą dyrektywą, a także te, które świadczą grupowe usługi inwestycyjne w towarowych instrumentach pochodnych na rzecz klientów głównego zakresu działalności w formie działalności dodatkowej, pod warunkiem że ten główny zakres działalności nie obejmuje świadczenia usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy.
- (36) Dla potrzeb ochrony praw własności inwestora oraz podobnych praw odnoszących się do papierów wartościowych, a także w odniesieniu do funduszy powierzonych firmie, w szczególności prawa te należy odróżnić od praw firmy. Jednakże zasada ta nie powinna powstrzymywać firmy od prowadzenia działalności pod własną nazwą, ale w imieniu inwestora, jeżeli jest to wymagane ze względu na charakter transakcji i umowy zawartej z inwestorem, na przykład w odniesieniu do zastawu papierów wartościowych.
- (37) Wymogi w zakresie ochrony aktywów klientów stanowią narzędzie o decydującym znaczeniu służące ochronie klientów przy świadczeniu usługi i prowadzeniu działalności. Wymogi te mogą zostać wyłączone, w przypadku przeniesienia pełnego prawa własności środków i instrumentów finansowych na firmę inwestycyjną w celu zabezpieczenia wszystkich obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych lub potencjalnych zobowiązań. Ta szeroko zdefiniowana możliwość może stanowić źródło niepewności i zagrażać skuteczności wymogów w zakresie zabezpieczania aktywów klientów. Dlatego też należy ograniczyć możliwość – przynajmniej w odniesieniu do aktywów klientów detalicznych – zawierania przez firmy inwestycyjne uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu, określonych w dyrektywie 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych⁽¹⁾, do celów zabezpieczenia lub pokrywania w inny sposób swoich zobowiązań.
- (38) Konieczne jest wzmocnienie roli organów zarządzających firm inwestycyjnych w zapewnianiu należytego i ostrożnego zarządzania tymi firmami, promowaniu integralności rynku oraz interesów inwestorów. ***Dla spójnego podejścia do doładu korporacyjnego należy jak najbardziej dostosować wymogi dla firm inwestycyjnych do wymogów z dyrektywy .../.../UE, żeby zapewnić, że wymogi będą proporcjonalne do rodzaju, skali i złożoności ich działalności. Dla zapobieżenia konfliktom interesów członek organu zarządzającego firmy inwestycyjnej nie powinien być członkiem organu zarządzającego systemem obrotu, choć mógłby być dyrektorem niewykonawczym takiego organu zarządzającego, np. żeby zapewnić udział użytkowników w procesie podejmowania decyzji.*** Organ zarządzający firmy inwestycyjnej powinien w każdym czasie poświęcać wystarczająco dużo czasu oraz posiadać odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, aby być w stanie zrozumieć istotę działalności firmy inwestycyjnej oraz główne ryzyka, na które jest narażona. W celu uniknięcia powielania cudzych idei i ułatwienia krytycznego spojrzenia skład zarządów instytucji kredytowych powinien być odpowiednio zróżnicowany pod względem wieku, płci, pochodzenia geograficznego, wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego członków, aby zapewnić szerokie spektrum poglądów i doświadczeń. Szczególne znaczenie dla zapewnienia należytego odzwierciedlenia demograficznej rzeczywistości ma równowaga płci. ***Jeżeli w organie zarządzającym istnieje reprezentacja pracowników, należy ją również postrzegać jako pozytywny sposób umacniania różnorodności, gdyż pozwala ona uzyskać kluczową perspektywę i faktyczną wiedzę na temat wewnętrznego sposobu działania instytucji. Ponadto potrzebne są mechanizmy, dzięki którym członkowie organów zarządzających będą odpowiedzialni za rażącą niegospodarność.***
- (39) W celu sprawowania skutecznego nadzoru i kontroli nad działalnością firm inwestycyjnych organ zarządzający powinien ponosić odpowiedzialność za ogólną strategię firmy inwestycyjnej, uwzględniającą charakter jej działalności i jej profil ryzyka. Organ zarządzający powinien ponosić wyraźną odpowiedzialność w całym cyklu koniunkturalnym firmy inwestycyjnej za identyfikację i określenie strategicznych celów firmy, zatwierdzenie jej wewnętrznej organizacji, w tym kryteriów wyboru i szkolenia pracowników, określanie ogólnych zasad regulujących świadczenie usług i prowadzenie działalności, w tym polityki wynagradzania pracowników działu sprzedaży oraz zatwierdzenie nowych produktów do dystrybucji na rzecz klientów. Okresowe monitorowanie i ocena celów strategicznych firm inwestycyjnych, ich wewnętrznej organizacji oraz ich zasad świadczenia usług i prowadzenia działalności powinny zapewnić tym firmom ciągłą zdolność do prowadzenia należytego i ostrożnego zarządzania w interesie integralności rynków oraz ochrony inwestorów.

(1) Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (40) Rozszerzający się zakres działalności, którą firmy inwestycyjne prowadzą równocześnie, zwiększa możliwość wystąpienia sprzeczności interesów między poszczególnymi zakresami działalności, a interesami klientów. Dlatego też konieczne jest ustanowienie reguł zapewniających, że takie sprzeczności nie wpływają szkodliwie na interesy klientów tych firm inwestycyjnych.

I

- (42) W dyrektywie Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy ⁽¹⁾ zezwolono państwom członkowskim na nakładanie – w kontekście wymogów organizacyjnych dla firmy inwestycyjnych – obowiązku rejestrowania rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących zleceń klientów. Rejestrowanie rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących zleceń klientów jest zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i jest uzasadnione w celu wzmocnienia poziomu ochrony inwestorów, zwiększenie skuteczności nadzoru rynku oraz zwiększenia pewności prawa w interesie firm inwestycyjnych i ich klientów. Znaczenie takich rejestrów wspomniano również w opinii technicznej przekazanej Komisji Europejskiej przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych w dniu 29 lipca 2010 r. Z tego też względu należy ustanowić w niniejszej dyrektywie zasady ogólnego systemu rejestracji rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących zleceń klientów. **W odniesieniu do komunikacji między klientami detalicznymi i instytucjami finansowymi właściwym rozwiązaniem jest umożliwienie państwom członkowskim uznawania w zamian właściwych tekstowych zapisów takiej komunikacji, w odniesieniu do instytucji finansowych mających siedzibę i oddziały na ich terytorium.**
- (43) Państwa członkowskie zapewniają poszanowanie prawa do ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾ oraz dyrektywą **Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej** ⁽³⁾, które regulują przetwarzanie danych osobowych prowadzone przy stosowaniu niniejszej dyrektywy. Zakresem tej ochrony należy zwłaszcza objąć nagrania rozmów telefonicznych oraz zarejestrowaną korespondencję elektroniczną. **Przetwarzanie danych osobowych przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – EUNGI PW), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010** ⁽⁴⁾, przy stosowaniu niniejszej dyrektywy podlega przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁵⁾.
- (44) W ostatniej dekadzie nastąpił gwałtowny rozwój technologii transakcyjnej, która jest obecnie w szerokim zakresie wykorzystywana przez uczestników rynku. Wielu uczestników rynku korzysta obecnie z algorytmicznych mechanizmów transakcyjnych, w przypadku których algorytm komputerowy automatycznie określa aspekty zlecenia przy minimalnym lub zerowym udziale człowieka. Szczególną podgrupę algorytmicznych mechanizmów transakcyjnych stanowią transakcje wykonywane z wysoką częstotliwością, w których system transakcyjny błyskawicznie analizuje dane lub sygnały pochodzące z rynku, **najczęściej w ciągu milisekund lub mikrosekund**, a następnie w krótkim czasie wysyła lub aktualizuje dużą liczbę zleceń w odpowiedzi na wyniki tej analizy. Mechanizm zawierania transakcji z wysoką częstotliwością jest zazwyczaj stosowany przez uczestników rynku, którzy zawierają transakcje z wykorzystaniem swojego własnego kapitału, i sam w sobie nie jest strategią, lecz **często może wiązać się** z wykorzystaniem zaawansowanej technologii w celu realizacji bardziej tradycyjnej strategii handlowej, takiej jak organizowanie obrotu lub arbitraż.
- (45) Zgodnie z konkluzjami Rady z czerwca 2009 r. dotyczącymi wzmocnienia nadzoru finansowego w Unii oraz w celu przyczynienia się do stworzenia jednolitego zbioru przepisów dla unijnych rynków finansowych, dalszego tworzenia równych warunków działania dla państw członkowskich i uczestników rynku, zwiększenia poziomu ochrony inwestorów oraz zwiększenia skuteczności nadzoru i egzekwowania przepisów Unia zobowiązała się do zminimalizowania w stosownych przypadkach uznaniowości państw członkowskich przy stosowaniu unijnych przepisów dotyczących usług finansowych. Oprócz wprowadzenia w niniejszej dyrektywie wspólnego systemu rejestrowania rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących zleceń klientów, należy również ograniczyć w pewnych przypadkach możliwość delegowania przez właściwe organy zadań z zakresu nadzoru, ograniczyć uznaniowość w stosowaniu wymogów mających zastosowanie do przedstawicieli zależnych oraz do sprawozdań przekazywanych przez oddziały. **Jednak o ile właściwe organy na mocy niniejszej**

⁽¹⁾ Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

dyrektywy odpowiadają za zapewnienie ochrony inwestorów, postanowienia niniejszej dyrektywy nie zakazują państwom członkowskim powoływania organów dodatkowych poza organami właściwymi w celu zapewnienia dodatkowej obserwacji rynków dla wzmocnienia ochrony inwestorów detalicznych.

- (46) *Postęp techniczny umożliwił wykonywanie transakcji z wysoką częstotliwością oraz zmianę modeli biznesowych. Wykonywaniu transakcji z wysoką częstotliwością sprzyja umiejscowienie siedzib uczestników rynku w niewielkiej odległości od systemów dopasowywania zleceń w systemach obrotu. Dla zapewnienia uporządkowanych i uczciwych warunków zawierania transakcji konieczne jest wprowadzenie wymogu, by systemy obrotu oferowały takie usługi kolokacji w sposób niedyskryminujący, uczciwy i przejrzysty. Wykorzystanie technologii wykonywania transakcji z wysoką częstotliwością przyczyniło się również do wzrostu szybkości, wolumenu i złożoności transakcji zawieranych przez inwestorów. Technologia ta dała również uczestnikom rynku możliwość zapewnienia swoim klientom łatwiejszego bezpośredniego dostępu do rynków poprzez wykorzystanie ich platform obrotu, poprzez bezpośredni dostęp, czy też sponsorowany dostęp do rynku. Technologia transakcyjna przyniosła korzyści rynkowi i uczestnikom głównie w postaci szerszego udziału w rynkach, **ponoć** zwiększonej płynności, **choć utrzymują się wątpliwości co do rzeczywistości osiągniętej płynności**, węższych spreadów, ograniczenia krótkoterminowej zmienności oraz narzędzi umożliwiających lepszą realizację zleceń na rzecz klientów. Technologia wykonywania transakcji z **wysoką częstotliwością** jest jednak również źródłem szeregu potencjalnych zagrożeń, takich jak zwiększone ryzyko przeciążenia systemów wykorzystywanych przez platformy obrotu z powodu dużego wolumenu zleceń, ryzyka związanego ze stosowaniem algorytmicznych mechanizmów transakcyjnych, które generują dublujące się lub błędne zlecenia lub nieprawidłowo funkcjonują z innych względów, potencjalnie przyczyniając się do powstania zakłóceń na rynku. Ponadto istnieje ryzyko zbyt silnej reakcji transakcyjnych systemów algorytmicznych na zdarzenia zaistniałe na innych rynkach, co może pogłębić zmienność w przypadku uprzednio istniejącego problemu na rynku. Transakcje algorytmiczne lub transakcje o wysokiej częstotliwości mogą, **podobnie jak każda forma transakcji**, być podatne na pewne formy zachowań o charakterze nadużyć, w przypadku ich niewłaściwego wykorzystania, **co powinno być zakazane na mocy rozporządzenia (UE) nr.../... [nowe rozporządzenie MAR]**. Transakcje z **wysoką częstotliwością mogą również z uwagi na korzyść informacyjną podmiotów zawierających transakcje z wysoką częstotliwością skłaniać inwestorów do decyzji o wykonywaniu transakcji w systemach, w których mogą uniknąć interakcji z podmiotami zawierającymi transakcje z wysoką częstotliwością. Należy poddać strategię stransakcji o wysokiej częstotliwości, które opierają się na pewnych określonych cechach, szczególnie nadzorowi regulacyjnemu. Skoro są to głównie strategie opierające się na transakcjach na własny rachunek, taki nadzór powinien mieć także zastosowanie wówczas, gdy realizacja strategii transakcji jest zbudowana w taki sposób, żeby uniknąć sytuacji, w której realizacja odbywa się na własny rachunek.***
- (47) *Te potencjalne zagrożenia wynikające z rosnącego wykorzystania technologii można najskuteczniej ograniczyć poprzez zastosowanie mechanizmów kontroli szczególnego ryzyka wobec firm, które zawierają transakcję z wykorzystaniem algorytmów lub transakcję o wysokiej częstotliwości, w połączeniu z innymi środkami ukierunkowanymi na operatorów **wszystkich** systemów obrotu, do których dostęp mają wspomniane firmy. Należy odzwierciedlać i opierać się na wydanych przez EUNGiPW w lutym 2012 r. wytycznych „Systemy i mechanizmy kontroli w zautomatyzowanym środowisku obrotu dla platform obrotu, przedsiębiorstw inwestycyjnych oraz właściwych organów” (ESMA/2012/122), aby wzmocnić odporność rynków, uwzględniając zmiany technologiczne. Należy zapewnić posiadanie przez wszystkie firmy zawierające transakcje o wysokiej częstotliwości zezwolenia, w przypadku gdy są one bezpośrednim członkiem danego systemu obrotu. Takie działania powinny zapewnić podleganie przez te firmy wymogom organizacyjnym wynikającym z niniejszej dyrektywy oraz należytemu nadzorowi. W tym zakresie EUNGiPW powinien odgrywać istotną rolę koordynującą w celu określenia odpowiedniej wielkości minimalnej (tick), służącej zapewnieniu niezakłóconego funkcjonowania rynków na szczeblu europejskim Ponadto wszystkie transakcje powinny podlegać odpowiedniej kontroli ryzyka u źródła. Właściwym rozwiązaniem jest również rezygnacja z praktyki dostępu sponsorowanego i bezpośredniego w celu uniknięcia ryzyka, że firmy dysponujące niedostatecznymi środkami kontroli będą wywoływać zakłócenia na rynku, a także dla zapewnienia możliwości identyfikacji uczestników rynku i pociągnięcia ich do odpowiedzialności za wszelkie spowodowane przez nich zakłócenia. Niezbędna jest również możliwość jasnego zidentyfikowania składanych zleceń pochodzących z transakcji o wysokiej częstotliwości. EUNGiPW powinien również nadal monitorować zmiany w technologii i metodach stosowanych w celu dostępu do systemów obrotu oraz nadal przygotowywać wytyczne dla zapewnienia, że wymogi niniejszej dyrektywy mogą nadal być skutecznie stosowane w świetle nowej praktyki.*
- (48) *Zarówno firmy, jak i systemy obrotu powinny zapewniać istnienie skutecznych środków mających na celu zagwarantowanie, że mechanizmy wykonywania transakcji z wysoką częstotliwością i zautomatyzowanego obrotu nie będą przyczyniać się do powstawania zakłóceń na rynku oraz nie będą mogły być wykorzystywane do popełniania nadużyć. Systemy obrotu powinny również zapewniać odporność i odpowiednie testowanie swoich systemów transakcyjnych, aby zapewnić obsługę rosnącej liczby składanych zleceń oraz niepodatność swoich systemów na napięcia rynkowe, a także zapewnić istnienie automatycznych mechanizmów **we wszystkich systemach obrotu** pozwalających na czasowe wstrzymanie obrotu konsekwentnie we wszystkich systemach obrotu w przypadku wystąpienia nagłych nieoczekiwanych ruchów cenowych.*

Piątek, 26 października 2012 r.

- (48a) **Konieczne jest również zapewnienie przejrzystych, niedyskryminujących i uczciwych struktur opłat w systemach obrotu, zbudowanych w sposób, który nie prowadzi do powstania zakłóceń na rynku. Z tego względu właściwe jest zapewnienie, by struktury opłat w systemie obrotu zachęcały do zmniejszenia wskaźnika komunikatów w systemie w stosunku do liczby zrealizowanych zleceń przy wyższych opłatach na takie praktyki, jak na przykład rezygnacja z dużej liczby lub części zleceń, co doprowadziłoby do takich zakłóceń na rynku i co wymaga od systemów obrotu zwiększenia zdolności infrastruktury, przy czym uczestnicy rynku niekoniecznie muszą odnieść z tego korzyść.**
- (49) Oprócz środków dotyczących algorytmicznych mechanizmów transakcyjnych oraz transakcji o wysokiej częstotliwości, należy **zakazać sponsorowanego i otwartego dostępu do rynku** oraz wprowadzić mechanizmy kontroli obejmujące firmy inwestycyjne zapewniające klientom bezpośredni dostęp do rynków **■**. Należy również dopilnować, aby firmy zapewniające bezpośredni dostęp do rynków zapewniały posiadanie przez osoby korzystające z tej usługi odpowiednich kwalifikacji oraz stosowały w stosunku mechanizmy kontroli ryzyka związanego z korzystaniem z tej usługi. W aktach delegowanych należy sprecyzować szczegółowe wymogi organizacyjne dotyczące tych nowych form obrotu. **Poza kompetencjami EUNGiPW w zakresie opracowania zaktualizowanych wytycznych w sprawie różnych form dostępu do rynku i towarzyszących im kontroli**, takie rozwiązanie powinno zapewnić możliwość zmiany tych wymogów w razie konieczności, tak aby uwzględnić dalsze innowacje i zmiany w tym obszarze.
- (50) W UE funkcjonuje obecnie wiele systemów obrotu, przy czym w ramach niektórych z tych systemów prowadzony jest obrót tymi samymi instrumentami. W celu wyeliminowania potencjalnych zagrożeń dla interesów inwestorów konieczne jest sformalizowanie i dalsze **skoordynowanie** procesów dotyczących konsekwencji decyzji podjętych przez jeden system obrotu o zawieszeniu obrotu danym instrumentem finansowym lub wycofaniu tego instrumentu z obrotu dla obrotu prowadzonego w pozostałych systemach. Przez wzgląd na pewność prawa oraz w celu zapewnienia właściwego postępowania w przypadku sprzeczności interesów przy podejmowaniu decyzji o zawieszeniu obrotu instrumentami lub o wycofaniu ich z obrotu należy zapewnić takie rozwiązania, by w przypadku wstrzymania obrotu na jednym rynku regulowanym lub MTF z powodu nieujawnienia informacji na temat emitenta lub instrumentu finansowego, pozostałe systemy i platformy obrotu podjęły taką samą decyzję. Ponadto należy **dalej** sformalizować i usprawnić wymianę informacji oraz współpracę między systemami obrotu w przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności w stosunku do danego instrumentu, który jest przedmiotem obrotu w różnych systemach. **Powinno to obejmować przepisy o zakazie systemów obrotu, w których wykorzystuje się informacje przekazywane w kontekście zawieszenia lub likwidacji instrumentu w obrocie w celach komercyjnych.**
- (51) Wzrasta liczba inwestorów aktywnie uczestniczących w transakcjach na rynkach finansowych, którym oferowane są coraz to bardziej złożone kompleksowe pakiety usług i instrumentów, w związku z czym konieczne jest wprowadzenie pewnego stopnia harmonizacji w celu zapewnienia inwestorom wysokiego poziomu ochrony w całej Unii **Europejskiej**. W czasie, gdy przyjmowano dyrektywę 2004/39/WE, inwestorzy coraz bardziej polegali na osobistych rekomendacjach, co spowodowało konieczność uznania świadczenia doradztwa inwestycyjnego za usługę inwestycyjną podlegającą zezwoleniu oraz szczególnym obowiązkom w zakresie prowadzenia działalności. Stałe znaczenie rekomendacji osobistych dla klientów oraz rosnąca złożoność usług i instrumentów rodzą konieczność zaostrzenia obowiązków w zakresie prowadzenia działalności w celu podniesienia poziomu ochrony inwestorów.
- (51a) **O ile wzmocnione obowiązki w zakresie prowadzenia działalności są konieczne dla usług doradczych, nie wystarczą do zapewnienia odpowiedniej ochrony inwestora. W szczególności państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby w przypadku tworzenia przez firmy inwestycyjne produktów inwestycyjnych lub lokat strukturyzowanych, przeznaczonych na sprzedaż dla klientów profesjonalnych lub detalicznych, takie produkty były tworzone w sposób spełniający potrzeby określonego rynku docelowego w ramach danej kategorii klientów. Co więcej, państwa członkowskie powinny zadbać o to, by firmy inwestycyjne podejmowały słuszne działania w celu zapewnienia sprzedaży i dystrybucji produktu inwestycyjnego wśród klientów należących do tej grupy docelowej. Jednak nie powinno się zwalniać dystrybutorów strony trzeciej z odpowiedzialności, w przypadku gdy wprowadzają do obrotu lub dystrybuują produkt poza grupą docelową bez wiedzy lub zgody firmy, która ten produkt opracowała. Wytwórcy powinni również dokonywać okresowego przeglądu ich wyników, aby ocenić, czy produkt przynosił wyniki odpowiadające jego projektowi, oraz aby stwierdzić, czy rynek docelowy dla produktu jest nadal właściwy. Inwestorzy również potrzebują odpowiedniej informacji o produktach, a zwłaszcza spójnej informacji o skumulowanym wpływie różnych warstw opłat na zwrot inwestycji. W związku z tym należy uwzględnić postanowienia art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE.**

Piątek, 26 października 2012 r.

- (52) W celu zapewnienia inwestorom wszelkich istotnych informacji należy zobowiązać firmy inwestycyjne świadczące doradztwo inwestycyjne do wyjaśnienia, na jakiej podstawie udzielają swoich porad, a zwłaszcza udostępnienia informacji na temat gamy produktów, które uwzględniają przy wydawaniu rekomendacji osobistych swoim klientom, **kosztów doradztwa lub jeżeli nie można ustalić kosztu opłat i zachęt przed zapewnieniem usług doradztwa, metodę ich wyliczania, czy doradztwo inwestycyjne świadczy się w powiązaniu z przyjmowaniem lub otrzymywaniem zachęt od podmiotów trzecich** oraz czy **firmy inwestycyjne** udostępniają klientom **okresową** ocenę stosowności instrumentów finansowych, które im zarekomendowały. Należy również zobowiązać firmy inwestycyjne do podawania ich klientom uzasadnienia udzielonych porad. **Wytyczne EUNGiPW mogą pomóc w zapewnieniu skutecznego i spójnego stosowania tych przepisów.** W celu dalszego sprecyzowania ram regulacyjnych w zakresie świadczenia doradztwa inwestycyjnego, przy jednoczesnym pozostawieniu wyboru firmom inwestycyjnym i klientom, należy ustanowić warunki świadczenia tej usługi, w przypadkach gdy firmy informują klientów, że **doradztwo jest świadczone w powiązaniu z przyjmowaniem lub otrzymywaniem zachęt od podmiotów trzecich.** W razie uznaniowego zarządzania portfelem **firmy inwestycyjne** powinny, **przed zawarciem umowy, powiadomić klienta o oczekiwanej skali zachęt, a w sprawozdaniach okresowych należy ujawnić wszystkie wypłacone lub otrzymane zachęty.** Mając na uwadze, że należy zapewnić, by takie zachęty od podmiotów trzecich nie uniemożliwiały firmie inwestycyjnej działania w interesie klienta, należy również przyjąć przepis, dzięki któremu w określonych okolicznościach będzie można zakazać przyjmowania takich zachęt lub wymagać ich przeniesienia na klienta.
- (52a) **Dla zwiększenia ochrony konsumentów należy zapewnić to, by firmy inwestycyjne nie wynagradzały lub nie oceniały wyników swoich pracowników w sposób sprzeczny z obowiązkiem firmy polegającym na działaniu w najlepszym interesie swoich klientów. Wynagrodzenie pracowników sprzedających inwestycje lub w ich sprawie doradzających nie powinno zatem zależeć wyłącznie od celów sprzedaży lub zysku firmy z określonego instrumentu finansowego, ponieważ stworzyłoby to zachęty do podawania informacji, które nie są uczciwe, jasne i nie wprowadzające w błąd, oraz do wydawania zaleceń, które nie leżą w interesie klientów.**
- (52b) **Z uwagi na złożoność produktów inwestycyjnych i ciągłą innowacyjność ich projektów należy również zapewnić, by pracownicy doradzający klientom detalicznym w sprawie produktów inwestycyjnych lub je im sprzedający posiadali odpowiedni poziom wiedzy i kompetencji w odniesieniu do oferowanych produktów. Firmy inwestycyjne muszą mieć możliwość dania swoim pracownikom wystarczającego czasu i zasobów do uzyskania tej wiedzy i kompetencji oraz stosowania ich w świadczeniu usług klientom.**
- (53) Firmom inwestycyjnym zezwala się na świadczenie usług inwestycyjnych, które polegają wyłącznie na realizacji lub przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń klientów, bez konieczności uzyskiwania informacji na temat stanu wiedzy i doświadczenia klienta w celu oceny stosowności danej usługi lub instrumentu dla klienta. Ponieważ usługi te wiążą się z istotnym osłabieniem ochrony klientów, należy poprawić warunki ich świadczenia. Należy zatem w szczególności wyłączyć możliwość świadczenia tych usług w związku z usługą dodatkową polegającą na udzielaniu kredytów lub pożyczek inwestorom w celu umożliwienia im przeprowadzenia transakcji, w którą zaangażowana jest firma inwestycyjna, ponieważ taki układ zwiększa poziom złożoności transakcji i jeszcze bardziej utrudnia zrozumienie związanego z nią ryzyka. Należy również lepiej określić kryteria wyboru instrumentów finansowych, których powinny dotyczyć te usługi, w celu wyłączenia instrumentów finansowych, które w swojej strukturze zawierają instrument pochodny, **chyba że ten instrument pochodny nie zwiększa ryzyka dla klienta,** lub które charakteryzują się strukturą, która utrudnia klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka.
- (54) Praktyki sprzedaży krzyżowej stanowią powszechną strategię stosowaną przez podmioty świadczące detaliczne usługi finansowe w całej Unii **Europejskiej.** Mogą one zapewniać korzyści klientom biznesowym, mogą również jednak stanowić praktyki, które nie uwzględniają należyte interesów klienta. Na przykład pewne formy praktyk sprzedaży związanej, a mianowicie praktyki, w ramach których dwie usługi finansowe lub większa ich liczba są sprzedawane razem w pakiecie i przynajmniej jedna z tych usług nie jest dostępna osobno, mogą zakłócać konkurencję oraz niekorzystnie wpływać na mobilność klientów oraz ich zdolność do dokonywania świadomych wyborów. Przykładem praktyk wiązanych może być konieczność otwarcia rachunku bieżącego w przypadku świadczenia usługi inwestycyjnej na rzecz klienta. Chociaż praktyki sprzedaży związanej, w ramach których dwie usługi finansowe lub większa ich liczba są sprzedawane razem w pakiecie, lecz każdą z tych usług można nabyć oddzielnie, mogą zakłócać konkurencję oraz negatywnie wpływać na mobilność klientów i ich zdolność do dokonywania świadomych wyborów, to przynajmniej pozostawiają one jednak klientom możliwość wyboru, a zatem mogą stanowić mniejsze ryzyko nieprzestrzegania

Piątek, 26 października 2012 r.

przez firmy inwestycyjne swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Stosowanie takich praktyk powinno podlegać uważnej ocenie w celu promowania konkurencyjności i zapewnienia konsumentom możliwości wyboru.

- (55) Usługę uznaje się za świadczoną z inicjatywy klienta, o ile klient nie żąda jej świadczenia w odpowiedzi na zindywidualizowane informacje otrzymane od lub w imieniu firmy i przekazane danemu klientowi, a zawierające ofertę, albo mające na celu wywarcie wpływu na klienta w odniesieniu do danego instrumentu finansowego czy transakcji. Usługę uznaje się za świadczoną z inicjatywy klienta bez względu na to, czy klient żąda jej w oparciu o jakiegokolwiek informacje zawierające ofertę instrumentów finansowych sporządzoną za pomocą dowolnych środków przekazu, oraz ogólną w swojej treści i skierowaną do ogółu albo większej grupy, czy kategorii klientów lub potencjalnych klientów.
- (56) Jednym z celów niniejszej dyrektywy jest ochrona inwestorów. Środki ochrony inwestorów należy dostosować do szczegółowej charakterystyki każdej z kategorii inwestorów (detaliczni, branżowi, oraz kontrahenci). Niemniej jednak w celu zwiększenia skuteczności ram regulacyjnych dotyczących świadczenia usług niezależnie od kategorii klientów, na rzecz których są one świadczone, należy wyjaśnić, że w stosunkach z każdym klientem zastosowanie mają zasady uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego postępowania oraz obowiązek zachowania rzetelności, jasności oraz nie wprowadzania w błąd.
- (57) Na mocy odstępstwa od zasady wydawania zezwolenia przez państwo pochodzenia, nadzoru i stosowania zobowiązań w odniesieniu do funkcjonowania oddziału, za właściwe uznaje się, aby właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przyjęły na siebie odpowiedzialność za stosowanie niektórych zobowiązań określonych w niniejszej dyrektywie, a dotyczących działalności gospodarczej prowadzonej przez oddział na terytorium, na którym się ona znajduje, z uwagi na fakt, iż władze te znajdują się najbliżej oddziału i są lepiej umiejscowione w odniesieniu do wykrywania i interweniowania rządzących sprawie naruszeń reguł rządzących funkcjonowaniem oddziału.
- (58) Konieczne jest nałożenie skutecznego zobowiązania „możliwie najlepszej realizacji” w celu zapewnienia, że firmy inwestycyjne realizują zlecenia klienta na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta. Zobowiązanie to należy stosować do firm, które mają wobec klienta zobowiązania umowne lub agencyjne.
- (58a) ***Aby przyczynić się do poszerzenia bazy akcjonariuszy w całej UE, ramy możliwie najlepszej realizacji powinny zostać rozszerzone na inwestorów detalicznych, by uzyskali oni dostęp do szerszej palety systemów realizacji, które są obecnie dostępne w UE. Przy stosowaniu ram możliwie najlepszej realizacji należy wziąć pod uwagę postępy w technologii monitorowania możliwie najlepszej realizacji.***
- (59) W celu zaostrzenia warunków, na jakich firmy inwestycyjne wypełniają swój obowiązek realizacji zleceń na najbardziej korzystnych warunkach dla swoich klientów zgodnie z niniejszą dyrektywą, należy zobowiązać systemy realizacji zleceń do publicznego udostępniania danych na temat jakości procesu realizacji transakcji w każdym systemie.
- (60) Udostępniane przez firmy inwestycyjne klientom informacje dotyczące stosowanych przez nie zasad realizacji zleceń często mają charakter szablonowy i standardowy oraz nie pozwalają klientom zrozumieć sposobu realizacji zlecenia oraz zweryfikować wypełnienia przez firmy ich zobowiązania do realizacji zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla ich klientów. W celu zwiększenia poziomu ochrony inwestorów należy określić zasady dotyczące przekazywanych przez firmy inwestycyjne swoim klientom informacji dotyczących zasad realizacji zleceń oraz zobowiązać firmy do podawania co **kwartał** do publicznej wiadomości – dla każdej kategorii instrumentów finansowych – listy pięciu najlepszych systemów realizacji zleceń, w których realizowały zlecenia klientów w poprzednim roku, **a także wziąć pod uwagę taką informację oraz podawaną przez systemy obrotu informację o jakości realizacji zleceń w swoich zasadach dotyczących najlepszej realizacji zleceń.**
- I**
- (62) Osób, które świadczą usługi inwestycyjne w imieniu więcej niż jednej firmy inwestycyjnej, nie należy uznawać za przedstawicieli zależnych, ale za firmy inwestycyjne, jeżeli wchodzą w zakres definicji przewidzianej w niniejszej dyrektywie, z wyjątkiem niektórych osób, które mogą zostać wyłączone.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (63) Niniejszą dyrektywę należy stosować bez uszczerbku dla prawa przedstawicieli zależnych do prowadzenia działalności objętej innymi dyrektywami oraz działalności dodatkowej w odniesieniu do usług finansowych lub produktów nieobjętych niniejszą dyrektywą, w tym w imieniu podmiotów wchodzących w skład jednego koncernu finansowego.
- (64) Niniejszą dyrektywą nie obejmuje się warunków prowadzenia działalności poza siedzibą firmy inwestycyjnej (sprzedaż bezpośrednia).
- (65) Właściwe organy państw członkowskich nie powinny rejestrować lub powinny wstrzymać rejestrację, jeżeli obecnie prowadzona działalność jasno wskazuje, że przedstawiciel zależny wybrał system prawny danego państwa członkowskiego w celu uniknięcia bardziej restrykcyjnych norm obowiązujących w innym państwie członkowskim, na którego terytorium dany podmiot zamierza prowadzić, lub prowadzi swoją działalność w większym zakresie.
- (66) Do celów niniejszej dyrektywy uprawnionych kontrahentów należy uznać za działających w charakterze klientów.
- (67) Kryzys finansowy ujawnił ograniczoną zdolność klientów niedetalicznych do rozpoznawania ryzyka związanego z ich inwestycjami. Chociaż należy potwierdzić konieczność egzekwowania wobec inwestorów, którzy najbardziej potrzebują ochrony, zasad prowadzenia działalności, to zasadna jest lepsza kalibracja wymogów mających zastosowanie do różnych kategorii klientów. W tym celu należy objąć niektórymi wymogami informacyjnymi i sprawozdawczymi stosunki z uprawnionymi kontrahentami. W szczególności odnośne wymogi powinny dotyczyć zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów oraz obowiązków informacyjnych i sprawozdawczych w przypadku bardziej złożonych instrumentów finansowych i transakcji. W celu lepszego **odzwierciedlenia funkcji** gmin i organów samorządowych, **które nie powinny angażować się w instrumenty spekulacyjne**, należy wyraźnie wyłączyć te podmioty z wykazu uprawnionych kontrahentów i wykazu klientów, których uznaje się za inwestorów profesjonalnych, nadal umożliwiając jednak tym klientom **występowanie o** traktowanie ich jako inwestorów profesjonalnych, **jeżeli spełnione są rygorystyczne warunki ustanowione przez państwa członkowskie**.
- (68) W odniesieniu do transakcji zawieranych między uprawnionymi kontrahentami, zobowiązanie do ujawniania klientowi zleceń z limitem ceny należy stosować wyłącznie wtedy, gdy kontrahent przesyła do przedsiębiorstwa inwestycyjnego zlecenia limitowane w celu ich realizacji.

I

- (70) Firmom inwestycyjnym należy zapewnić równorzędne możliwości kojarzenia lub dostępu do rynków regulowanych w całej Unii **Europejskiej**. Bez względu na sposób, w jaki obecnie organizuje się transakcje w państwach członkowskich, za istotne uznaje się zniesienie ograniczeń prawnych i technicznych w sprawie dostępu do rynków regulowanych.
- (71) Aby ułatwić finalizowanie transakcji transgranicznych, za właściwe uznaje się zapewnienie firmom inwestycyjnym dostępu do systemów rozrachunków i rozliczeń w całej Unii **Europejskiej**, bez względu na fakt, czy transakcje zawarto za pośrednictwem rynków regulowanych w danym państwie członkowskim. Firmy inwestycyjne, które wyrażają wolę bezpośredniego uczestniczenia w systemach rozliczeniowych innego państwa członkowskiego, powinny wypełniać odnośne wymogi wykonawcze i handlowe dotyczące posiadania akcji, a także środki ostrożnościowe mające na celu utrzymanie należytego i ostrożnego funkcjonowania rynków finansowych.
- (72) Świadczenie usług przez firmy z państw trzecich w Unii **Europejskiej** podlega systemom i wymogom krajowym. Systemy te są w dużym stopniu zróżnicowane, a firmy, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w oparciu o te systemy, nie mogą korzystać ze swobody świadczenia usług oraz prawa prowadzenia działalności w państwach członkowskich innych niż państwo, w którym posiadają siedzibę. Należy wprowadzić wspólne ramy prawne na poziomie Unii **Europejskiej**, **dla firm z państw trzecich, w tym dla form inwestycyjnych i operatorów rynku. Dla zapewnienia firmom z państw trzecich podstawy dla korzystania z paszportu umożliwiającego im świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej w całej UE** system ten powinien harmonizować istniejące rozdrobnione ramy, zapewniać pewność i jednolite traktowanie firm inwestycyjnych i operatorów rynku z państw trzecich podejmujących działalność w Unii, zapewniać

Piątek, 26 października 2012 r.

przeprowadzanie przez Komisję **skutecznej** oceny równoważności, **priorytetowo traktować ocenę największych partnerów i obszarów handlowych UE w programie G-20**, w odniesieniu do ram regulacyjnych i ram nadzoru państw trzecich oraz gwarantować porównywalny poziom ochrony inwestorów w UE, korzystających z usług **świadczonych** przez firmy inwestycyjne z państw trzecich.

- (73) Świadczenie usług na rzecz klientów detalicznych **lub klientów, którzy podjęli decyzję o rezygnacji z niektórych zabezpieczeń, występując o traktowanie ich jak klientów profesjonalnych**, powinno w każdym przypadku być możliwe wyłącznie po utworzeniu oddziału na terytorium Unii **Europejskiej**. Utworzenie oddziału w Unii wymaga uzyskania upoważnienia oraz podlega nadzorowi w Unii **Europejskiej**. Należy wprowadzić odpowiednie uzgodnienia w zakresie współpracy między zainteresowanym właściwym organem a właściwym organem w państwie trzecim. Oddział powinien posiadać do swojej swobodnej dyspozycji kapitał założycielski w wystarczającej wysokości. Z chwilą uzyskania zezwolenia oddział powinien podlegać nadzorowi w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę. Firma z państwa trzeciego powinna móc świadczyć usługi w innych państwach członkowskich za pośrednictwem oddziału posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności i podlegającego nadzorowi, zgodnie z procedurą powiadamiania. Świadczenie usług **do Unii** bez ustanawiania oddziału należy ograniczyć do uprawnionych kontrahentów **i klientów profesjonalnych innych niż co, którzy znieśli ochronę, by być traktowani jak klienci profesjonalni**. Firma ta powinna podlegać rejestracji przez EUNGIPW oraz nadzorowi w danym państwie trzecim, **chyba że przewidziano, że ma to miejsce wyłącznie na własne życzenie klienta**. Należy wprowadzić odpowiednie uzgodnienia w zakresie współpracy między EUNGIPW a właściwymi organami w państwie trzecim.
- (74) Przepis niniejszej dyrektywy regulujący świadczenie usług **inwestycyjnych lub działalność inwestycyjną** przez firmy z państw trzecich na terytorium Unii **Europejskiej** nie powinien wpływać na możliwość korzystania przez osoby mające swoją siedzibę w Unii, z ich własnej inicjatywy, z usług inwestycyjnych świadczonych przez firmy z państw trzecich. Jeżeli firma z państwa trzeciego świadczy usługi wyłącznie z inicjatywy osoby mającej siedzibę w Unii, usługi nie powinny być uznawane za świadczone na obszarze Unii. W przypadku gdy firma z państwa trzeciego prowadzi akwizycję wśród klientów lub potencjalnych klientów w Unii lub promuje lub reklamuje usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną w powiązaniu z usługami dodatkowymi w Unii, działalność tego rodzaju nie powinna być uznawana za usługę świadczoną z własnej inicjatywy klienta.
- (75) Zezwolenia na prowadzenie działalności na rynku regulowanym należy rozszerzyć na wszystkie rodzaje działalności bezpośrednio związanej ze składaniem, przetwarzaniem, realizacją, potwierdzeniem oraz sprawozdawczością dotyczącą zleceń z punktu, w którym takie zlecenia wpłynęły na rynek regulowany do punktu, w którym są one przekazywane do dalszego ich sfinalizowania, a także na działalność dotyczącą wprowadzania instrumentów finansowych do obrotu. Powinny one obejmować również transakcje zawarte za pośrednictwem podmiotów powołanych do tego celu przez rynek regulowany, objętych odpowiednimi systemami rynku regulowanego oraz wypełniających reguły rządzące tymi systemami. **Z uwagi na znaczenie animatorów rynku dla należytego i skutecznego funkcjonowania rynków systemu obrotu powinny zawierać pisemne umowy z animatorami rynku, w których określą ich zobowiązania i zapewnią, że w zwykłych okolicznościach realizują swoje zobowiązanie do zapewnienia płynności na rynku**. Nie wszystkie transakcje zawarte przez akcjonariuszy lub animatorów rynku regulowanego, MTF lub OTF należy uznawać za zawarte w ramach systemów rynku regulowanego, MTF lub OTF. Dla potrzeb zdefiniowania podmiotu systematycznie internalizującego transakcje, które akcjonariusze lub podmioty gospodarcze rynku regulowanego zawierają na zasadzie dwustronności, a które nie wypełniają wszystkich zobowiązań ustanowionych na podstawie niniejszej dyrektywy dla rynku regulowanego, MTF lub OTF należy uznać za transakcje zawierane poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF. W takim przypadku zobowiązanie firm inwestycyjnych do podawania do publicznej wiadomości notowań cen stosuje się wtedy, gdy wypełnione są warunki ustanowione na mocy niniejszej dyrektywy.
- (76) Świadczenie usług polegających na udostępnianiu podstawowych danych rynkowych, które mają zasadnicze znaczenie dla użytkowników, umożliwiając im uzyskanie pożądanego obrazu działalności handlowej na unijnych rynkach oraz dla właściwych organów, zapewniając im dostęp do dokładnych i kompleksowych informacji na temat istotnych transakcji, powinno podlegać zezwoleniu i regulacji w celu zapewnienia wymaganego poziomu jakości.
- (77) Wprowadzenie zatwierdzonych podmiotów publikujących (APA) powinno przyczynić się do poprawy przejrzystości informacji na temat transakcji publikowanych w kontekście obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w znacznym stopniu przyczynić się do zapewnienia publikacji tych danych w sposób ułatwiający ich konsolidację z danymi publikowanymi przez systemy obrotu.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (78) **Obecnie, po ustanowieniu struktury rynkowej umożliwiającej konkurencję między wieloma systemami obrotu, kluczowe znaczenie ma możliwie jak najszybsze zapewnienie funkcjonowania kompleksowego systemu publikacji informacji skonsolidowanych.** Wprowadzenie komercyjnego rozwiązania w zakresie systemu publikacji skonsolidowanych informacji na temat instrumentów kapitałowych **i instrumentów podobnych** powinno przyczynić się do stworzenia bardziej zintegrowanego europejskiego rynku oraz zapewnić uczestnikom rynku łatwiejszy dostęp do skonsolidowanych informacji na temat dostępnych danych dotyczących przejrzystości transakcji. Planowane rozwiązanie przewiduje udzielanie zezwolenia dostawcom pracującym w oparciu o uprzednio zdefiniowane i nadzorowane parametry **dla zapewnienia dostępności spójnych i trafnych danych rynkowych**, którzy **to dostawcy** będą ze sobą konkurować w celu **przedstawienia** wysoce zaawansowanych technicznie i innowacyjnych rozwiązań jak najlepiej służących interesom rynku. **Dla ułatwienia szybkiego rozwoju rzetelnego systemu publikacji informacji skonsolidowanych Komisja powinna możliwie jak najszybciej przyjąć akty delegowane określające pewne szczegóły dotyczące obowiązku przekazywania informacji przez dostawców informacji skonsolidowanych (CTP). Zobowiązanie wszystkich dostawców skonsolidowanych informacji do przeprowadzenia konsolidacji wszystkich danych pochodzących od zatwierdzonych podmiotów publikujących zagwarantuje konkurencję pod względem usług dla klientów, a nie zakresu uwzględnionych danych. Jednak należy teraz ustanowić przepis dotyczący publicznego rozwiązania, jakie należy opracować, jeżeli rozwiązanie komercyjne nie skutkuje szybkim opracowaniem kompleksowego systemu publikacji informacji skonsolidowanych.**
- (79) W rewizji dyrektywy 2006/49/EC należy ustalić minimalne wymogi kapitałowe, które rynek regulowany winien wypełnić w celu uzyskania zezwolenia, a czyniąc to należy uwzględnić szczególnie charakter ryzyka związanego z tymi rynkami.
- (80) Podmioty gospodarcze rynku regulowanego powinny być również w stanie prowadzić MTF zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej dyrektywy.
- (81) Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące wprowadzania instrumentów do obrotu na podstawie reguł ustalonych przez rynek regulowany, powinny pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań cen oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji⁽¹⁾. Rynekowi regulowanemu nie należy uniemożliwiać stosowania wymogów bardziej restrykcyjnych niż nałożone na mocy niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do emitentów papierów wartościowych lub instrumentów przeznaczonych do dopuszczenia do obrotu.
- (82) Państwa członkowskie powinny być w stanie powołać organy właściwe do wykonywania szeroko pojętych zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Organy te powinny być organami publicznymi, zapewniającymi niezależność od podmiotów aktywnych gospodarczo i unikanie sprzeczności interesów. Zgodnie z prawem krajowym, państwa członkowskie powinny zapewnić należyte finansowanie właściwych organów. Powołanie organów publicznych nie powinno wyłączać powierzania obowiązków w ramach kompetencji właściwych organów.
- (83) Szefowie państw i rządów na szczycie grupy G-20 w Pittsburgu w dniu 25 września 2009 r. zgodzili się usprawnić regulację i funkcjonowanie oraz zwiększyć przejrzystość rynków finansowych i towarowych w celu wyeliminowania nadmiernej zmienności cen towarów. W komunikacie Komisji z dnia 28 października 2009 r. „Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie” oraz z dnia 2 lutego 2011 r. „Stawianie czoła wyzwaniom związanym z rynkami towarowymi i surowcami” przedstawiono środki, które należy podjąć w kontekście przeglądu dyrektywy 2004/39/WE. **We wrześniu 2001 r. Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych opublikowała sprawozdanie „Zasady regulacji i nadzoru nad rynkiem towarowych instrumentów pochodnych”. Zasady te poparto na szczycie G-20 w Cannes w dniu 4 listopada 2011 r., na którym wezwano organy regulacyjne rynku do przyjęcia formalnych uprawnień do zarządzania pozycją, w tym uprawnienia do ustanawiania w razie potrzeby ex ante limitów pozycji.**
- (84) Uprawnienia przyznane właściwym organom należy uzupełnić o wyraźne prawo do **otrzymania** od każdej osoby informacji na temat wielkości i celu pozycji w instrumentach pochodnych związanych z towarami oraz prawo do żądania od takiej osoby podjęcia kroków mających na celu ograniczenie wielkości pozycji w instrumentach pochodnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 6.7.2001, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (85) Systemom obrotu i właściwym organom należy przyznać wyraźne uprawnienia do ograniczania możliwości zawierania lub **zachowania** przez dowolną osobę lub kategorię osób transakcji, których przedmiotem są instrumenty pochodne związane z towarami, **w oparciu o standardy techniczne określone przez EUNGiPW, oraz w przeciwnym razie zarządzania pozycjami w taki sposób, by wspierać integralność rynku instrumentów pochodnych i towarów bazowych bez nieuzasadnionego ograniczania płynności**. Stosowanie ograniczenia powinno być możliwe zarówno w przypadku indywidualnych transakcji, jak i pozycji kumulowanych przez dłuższy okres czasu. W szczególności w tym drugim przypadku właściwy organ powinien zadbać o to, by ograniczenia tych pozycji nie miały charakteru dyskryminacyjnego, były wyraźnie sformułowane, należały uwzględnić specyfikę danego rynku oraz były konieczne w celu zagwarantowania integralności i uporządkowanego funkcjonowania rynku. **Takie limity nie powinny się stosować do pozycji obiektywnie zmniejszających ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową w odniesieniu do towaru. Dla uniknięcia niezamierzonego wpływu na rynki towaru bazowego wynikającego z regulacji instrumentów pochodnych należy również wyjaśnić rozróżnienie między kontraktami na rynku kasowym i kontraktami typu futures.**
- (86) **Oprócz uprawnień nadanych właściwym organom, we wszystkich systemach** obrotu oferujących możliwość zawierania transakcji, których przedmiotem są pochodne instrumenty towarowe, powinny istnieć odpowiednie **limity i takie inne odpowiednie mechanizmy dotyczące zarządzania pozycją jakie są potrzebne do wspierania** płynności, zapobieganie nadużyciom na rynku oraz zapewnianie uporządkowanych warunków ustalania cen i rozliczania transakcji. **Takie mechanizmy mogą obejmować na przykład wykrywanie tworzenia dużej koncentracji pozycji, zwłaszcza przy zbliżeniu się terminu rozliczenia, ograniczenia pozycji, ograniczenia zmienności cen, nakaz likwidacji lub transferu otwartych pozycji, zawieszenie obrotu, zmianę terminów lub warunków realizacji, anulowanie obrotu oraz wymóg zgłaszania zamiaru realizacji.** EUNGiPW powinien prowadzić i publikować wykaz zawierający krótką charakterystykę wszystkich takich obowiązujących środków. **Ograniczenia** powinny być stosowane w spójny sposób oraz powinny uwzględniać specyfikę danego rynku. Należy wyraźnie określić do kogo te limity lub mechanizmy mają zastosowanie oraz ewentualne zwolnienia z ich stosowania, a także stosowne progi ilościowe stanowiące przedmiotowe limity lub – w momencie ich przekroczenia – powodujące konieczność wypełnienia innych obowiązków. **Mając na uwadze, że w żadnym systemie obrotu jego członek lub uczestnik na ogólnym rynku nie może przejąć zestawienia pozycji, należy również umożliwić dookreślenie kontroli poprzez regulacyjne standardy techniczne,** w tym mających na celu uniknięcie rozbieżnych skutków wprowadzenia limitów ■ mających zastosowanie do porównywalnych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu w różnych systemach obrotu.
- (87) Systemy, w których prowadzony jest obrót najpłynniejszymi pochodnymi instrumentami towarowymi, powinny publikować zbiorcze tygodniowe zestawienie utrzymywanych pozycji według różnych poszczególnych uczestników rynku, w tym klientów tych uczestników niezawierających transakcji na własny rachunek. Kompleksowe i szczegółowe zestawienie według rodzaju i tożsamości uczestników rynku powinno być **komunikowane** właściwemu organowi na jego żądanie, **przy uwzględnieniu rozporządzenia (UE) nr 1227/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii** (1).
-
- (89) Pożądane jest ułatwienie dostępu do kapitału mniejszym i średnim przedsiębiorstwom oraz ułatwienie dalszego rozwoju specjalistycznych rynków, które stawiają sobie za cel zaspokojenie potrzeb mniejszych i średnich emitentów. Te rynki, które zwykle funkcjonują na podstawie niniejszej dyrektywy w formie MTF, są powszechnie znane jako rynki MŚP, rynki na rzecz wzrostu lub rynki młodych spółek. Utworzenie w kategorii MTF nowej podkategorii rynku na rzecz wzrostu MŚP oraz rejestracja tych rynków powinna zwiększyć ich widoczność i znaczenie oraz pomóc w opracowaniu wspólnych ogólnoeuropejskich standardów regulacyjnych dla tych rynków. **Należy skoncentrować się na tym, w jaki sposób zapewnić w przyszłości prawodawstwo służące dalszemu wspieraniu i promocji wykorzystywania tego rynku jako nowej kategorii aktywów, które będą atrakcyjne dla inwestorów. Wszelkie pozostałe uregulowania dotyczące rynku UE powinny zostać zaktualizowane w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych oraz zapewnienia dalszych zachęt dla notowania MŚP na rynkach na rzecz wzrostu MŚP.**
- (90) Wymogi mające zastosowanie do tej nowej kategorii rynków muszą zapewniać wystarczającą elastyczność, aby umożliwić uwzględnienie obecnej palety skutecznych modeli rynkowych istniejących w Europie. Wymogi te powinny również przyczynić się do uzyskania właściwej równowagi, zapewniając wysoki poziom ochrony inwestorów, który jest niezbędny, aby wzbudzić zaufanie

(1) Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

inwestorów do emitentów na tych rynkach, przy jednoczesnym ograniczeniu niepotrzebnych obciążeń administracyjnych nakładanych na emitentów na tych rynkach. Proponuje się bardziej szczegółowe określenie w aktach delegowanych lub standardach technicznych wymogów dotyczących rynku MŚP, w tym m.in. sprecyzowanie kryteriów dopuszczania do obrotu na tych rynkach.

- (91) Jako że ważne jest, aby przyjęte rozwiązania nie wywierały negatywnego wpływu na istniejące udanie funkcjonujące rynki, należy pozostawić operatorom rynków ukierunkowanych na małych i średnich emitentów możliwość wyboru dalszego prowadzenia takiego rynku zgodnie z wymogami wynikającymi z niniejszej dyrektywy bez ubiegania się o jego rejestrację jako rynku na rzecz wzrostu MŚP.
- (92) Wszelkie informacje poufne, jakie otrzymuje punkt kontaktowy jednego państwa członkowskiego za pośrednictwem punktu kontaktowego innego państwa członkowskiego, należy uznać za informacje o charakterze wyłącznie krajowym.
- (93) Za konieczne uznaje się rozszerzenie zbliżania uprawnień przysługujących właściwym organom w taki sposób, aby utorować drogę do równorzędnego ich stosowania na zintegrowanych rynkach finansowych. Skuteczność nadzoru powinny zapewniać wspólne uprawnienia minimalne poparte należytymi zasobami.
- (94) Zważywszy na znaczny wpływ oraz udział w rynku różnych MTF, należy zapewnić ustanowienie odpowiednich mechanizmów współpracy między właściwym organem dla MTF oraz właściwym organem w jurysdykcji, w której MTF świadczy usługi. Aby uprzedzić wszelkie tego rodzaju zmiany, które mogą nastąpić w przyszłości, wymóg ten należy rozszerzyć na OTF.
- (95) W celu zapewnienia przestrzegania przez firmy inwestycyjne i rynki regulowane, osoby, które faktycznie kontrolują ich działalność oraz udziałowców firm inwestycyjnych i członków zarządu rynków regulowanych obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr .../...[MiFIR] oraz w celu zagwarantowania im podobnego traktowania w całej Unii **Europejskiej** państwa członkowskie powinny zostać zobowiązane do ustanowienia sankcji i środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Z tego też względu sankcje i środki administracyjne określone przez państwa członkowskie powinny spełniać pewne konieczne wymogi dotyczące adresatów sankcji i środków, kryteriów, które należy uwzględnić przy ich nakładaniu, publikacji, podstawowych uprawnień do nakładania sankcji oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych.
- (96) W szczególności właściwym organom należy przyznać uprawnienia do nakładania sankcji finansowych, które są odpowiednio wysokie, aby zniwelować ewentualne oczekiwane korzyści oraz aby pełniły one funkcję odstrasżającą nawet dla dużych instytucji i ich kierownictwa.
- (97) W celu zapewnienia spójnego stosowania sankcji we wszystkich państwach członkowskich, przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych państwa członkowskie powinny zapewniać uwzględnianie przez właściwe organy wszystkich istotnych okoliczności.
- (98) W celu zapewnienia odstrasżającego efektu sankcji w stosunku do ogółu społeczeństwa informacja o nałożeniu sankcji powinna w normalnych okolicznościach podlegać publikacji, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych przypadków.
- (99) W celu wykrywania potencjalnych naruszeń właściwe organy powinny dysponować niezbędnymi uprawnieniami dochodzeniowymi oraz powinny ustanowić skuteczne i **niezawodne** mechanizmy zachęcające do zgłaszania potencjalnych lub faktycznych naruszeń, **w tym ochronę pracowników powiadamiających o naruszeniach w ich instytucji**. Mechanizmy te powinny funkcjonować bez uszczerbku dla stosownych środków ochronnych przysługujących oskarżonym. Należy ustanowić odpowiednie procedury gwarantujące osobie, wobec której zgłoszono zarzuty, prawo do obrony oraz przedstawienia wyjaśnień przed wydaniem ostatecznej decyzji w jej sprawie, a także prawo do odwołania się do sądu od decyzji, która jej dotyczy.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (100) Niniejsza dyrektywa powinna odwoływać się zarówno do sankcji, jak i środków administracyjnych w celu uwzględnienia wszystkich, podejmowanych w następstwie popełnienia naruszenia działań, które mają na celu zapobieganie dalszym naruszeniom, bez względu na fakt, czy w świetle prawa krajowego dane działanie kwalifikuje się jako sankcja, czy też jako środek.
- (101) Niniejsza dyrektywa powinna obowiązywać nie naruszając żadnych przepisów prawa państw członkowskich dotyczących sankcji karnych. **Nie naruszając własnego prawodawstwa, państwa członkowskie powinny pilnować, by członek organu zarządzającego mógł osobiście podlegać odpowiedzialności karnej lub cywilnej, jeżeli istnieje domniemanie, że naruszył przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr .../...[MiFIR], lub popełnił wykroczenie w dziedzinie wchodzącej w zakres tych przepisów. [MiFIR] lub też popełnił wykroczenie w dziedzinie wchodzącej w zakres tych przepisów.**
- (102) Dla potrzeb ochrony klientów oraz bez uszczerbku dla prawa konsumentów do wnoszenia skarg przed Trybunał, za właściwe uznaje się, aby państwa członkowskie zapewniały ustanawianie instytucji prywatnych lub publicznych do rozstrzygania sporów poza organami sądowymi do nawiązania współpracy w zakresie rozstrzygania sporów transgranicznych uwzględniając zalecenie Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zasad mających zastosowanie do organów odpowiedzialnych za rozstrzyganie skarg konsumentów poza organami sądowymi⁽¹⁾ oraz zalecenie Komisji 2001/310/WE a dnia 4 kwietnia 2001 r.⁽²⁾ w sprawie zasad mających zastosowanie do pozasądowych organów, zaangażowanych w ugodowe rozwiązywanie sporów konsumenckich. Podczas wykonywania przepisów w sprawie skarg i procedury zadośćuczynienia w odniesieniu do sporów rozstrzyganych poza organami sądowymi, Państwa Członkowskie należy zachęcać do wykorzystywania obowiązujących mechanizmów współpracy transgranicznej, w szczególności Sieci Składania Zażaleń na Usługi Finansowe (FIN-Net).
- (103) Wszelkiego rodzaju wymiana lub przekazywanie informacji między właściwymi władzami, innymi władzami, organami lub osobami odbywa się zgodnie z zasadami dotyczącymi przekazywania państwom trzecim danych osobowych ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE. Wymiana danych osobowych przez EUNGIPW z państwami trzecimi lub przekazywanie tych danych przez EUNGIPW państwom trzecim powinny przebiegać zgodnie z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.
- (104) Za właściwe uznaje się wzmocnienie przepisów w sprawie wymiany informacji między właściwymi organami krajowymi oraz wzmocnienie zobowiązania do udzielania pomocy i współpracy między nimi. Z uwagi na rozwijającą się działalność transgraniczną, właściwe organy powinny przekazywać sobie wzajemnie wszelkie informacje istotne dla wykonywania ich uprawnień w taki sposób, aby zapewnić skuteczne stosowanie niniejszej dyrektywy, w tym w okolicznościach, gdy organy dwóch lub większej liczby państw członkowskich mają do czynienia z naruszeniem w tym zakresie lub podejrzewają jego wystąpienie. Podczas wymiany informacji konieczne jest zachowanie tajemnicy zawodowej w celu zapewnienia należytego przekazywania tych informacji oraz ochrony indywidualnych praw.
- █
- (106) Komisji należy przyznać prawo przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w zakresie szczegółów wyłączeń, **określenia niektórych** definicji, kryteriów oceny transakcji nabycia planowanych przez firmę inwestycyjną, wymogów organizacyjnych wobec firm inwestycyjnych, procesu zarządzania sprzecznością interesów, obowiązków w zakresie prowadzenia działalności przy świadczeniu usług inwestycyjnych, wykonywania zleceń na warunkach najkorzystniejszych dla klienta, obsługi zleceń klientów, transakcji z uprawnionymi kontrahentami, rynków na rzecz wzrostu MŚP, warunków oceny kapitału założycielskiego instytucji finansowych z państw trzecich, środków w zakresie odporności systemów, automatycznych mechanizmów zawieszania obrotu oraz obrotu elektronicznego, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu, zawieszania obrotu instrumentami finansowymi i wycofywania instrumentów finansowych z obrotu, progów, których przekroczenie powoduje konieczność zgłaszania pozycji utrzymywanych przez uczestników rynku należących do poszczególnych kategorii, **wyjaśnienia, co stanowi normalną zasadę handlową dla zatwierdzonych podmiotów publikujących (APA) w zakresie podawania informacji do wiadomości publicznej, dla CTP w zakresie zapewniania dostępu do strumieni danych oraz dla zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych (ARM) w zakresie podawania informacji, wyjaśnienia szczegółów zobowiązań informacyjnych CTP, a także** współpracy między właściwymi organami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2001, s. 56.

Piątek, 26 października 2012 r.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja **prowadziła** stosowne konsultacje, w tym konsultacje z ekspertami. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (107) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te **powinny** dotyczyć przyjmowania **skutecznych** decyzji w sprawie równowagi ram prawnych i ram nadzoru państwa trzeciego w odniesieniu do świadczenia usług przez firmy z państw trzecich oraz powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.
- (108) Standardy techniczne w zakresie usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii **Europejskiej**. Zważywszy że EUNGiPW jest organem dysponującym wysoko specjalistyczną wiedzą, skutecznym i właściwym rozwiązaniem jest powierzenie EUNGiPW zadania opracowania projektu regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie przewidują alternatywnych wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji. **Dla zapewnienia konsekwentnej ochrony inwestorów i konsumentów we wszystkich sektorach usług finansowych, EUNGiPW powinien realizować swoje zadania w możliwie szerokim zakresie w ścisłej współpracy z pozostałymi dwoma europejskimi urzędami nadzoru w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru.**
- (109) Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych **określających kryteria stwierdzenia, czy dana działalność ma charakter dodatkowy w stosunku do głównego zakresu działalności**, opracowanych przez EUNGiPW w odniesieniu do procedur udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym oraz odrzucania wniosków tych firm o udzielenie zezwolenia, w odniesieniu do wymogów dla organów zarządzających, w odniesieniu do nabycia znacznego pakietu akcji, w odniesieniu do obowiązku wykonywania zleceń na warunkach najkorzystniejszych dla klientów, w odniesieniu do współpracy i wymiany informacji, w odniesieniu do swobody świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej, w odniesieniu do ustanawiania oddziała, w odniesieniu do świadczenia usług przez firmy z państw trzecich, **w odniesieniu do ograniczeń pakietów pewnych towarowych instrumentów pochodnych i dalszego określania kontroli pozycji mających zastosowanie do innych towarowych instrumentów pochodnych**, w odniesieniu do procedur udzielania zezwolenia dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji i odrzucania ich wniosków o udzielenie zezwolenia, w odniesieniu do wymogów organizacyjnych dla zatwierdzonych podmiotów publikujących i operatorów systemów publikacji informacji skonsolidowanych oraz w odniesieniu do współpracy między właściwymi organami. Komisja powinna przyjąć te projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr **1095/2010**.
- (110) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania projektów wykonawczych standardów technicznych **opracowanych** przez EUNGiPW w odniesieniu do procedur udzielania firmom inwestycyjnym zezwolenia oraz odrzucania ich wniosków o udzielenie zezwolenia, w odniesieniu do nabycia znacznego pakietu akcji, w odniesieniu do procesu obrotu w zakresie finalizacji transakcji na MTF i OTF, w odniesieniu do zawieszania instrumentów i wycofywania ich z obrotu, w odniesieniu do swobody świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej, w odniesieniu do ustanawiania oddziała, w odniesieniu do świadczenia usług przez firmy z państw trzecich, w odniesieniu do sprawozdawczości w sprawie pozycji według kategorii uczestników rynku, w odniesieniu do przekazywania EUNGiPW informacji, w odniesieniu do obowiązku współpracy, w odniesieniu do współpracy między właściwymi organami, w odniesieniu do wymiany informacji i w odniesieniu do konsultacji przed udzieleniem zezwolenia. **Komisja powinna przyjmować te projekty wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.**
- (111) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę funkcjonowania zorganizowanych platform obrotu, funkcjonowania systemu rynków na rzecz wzrostu MŚP, wpływu wymogów w zakresie zautomatyzowanego obrotu i transakcji wysokich częstotliwości, doświadczeń związanych z funkcjonowaniem mechanizmu zakazywania pewnych produktów lub praktyk oraz wpływu środków dotyczących rynków pochodnych instrumentów towarowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Piątek, 26 października 2012 r.

- (112) Cel utworzenia zintegrowanego rynku finansowego, na którym inwestorzy są skutecznie chronieni, oraz zabezpieczenie efektywności i integralności całego rynku wymaga ustanowienia wspólnych wymagań wykonawczych odnoszących się do firm inwestycyjnych uprawnionych w Unii **Europejskiej** oraz rządzących funkcjonowaniem rynków regulowanych i innych systemów obrotu, tak aby skrywanie i zakłócanie na jednym z rynków nie wywierało szkodliwego wpływu na należyte funkcjonowanie europejskiego systemu finansowego jako całości i dlatego ze względu na rozmiar i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest skuteczniejsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii Europejskiej – Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,
- (113) Ustanowienie systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla instrumentów innych niż kapitałowe uważane jest za trudniejsze do wykonania niż stworzenie takiego systemu dla instrumentów kapitałowych, dlatego też potencjalni operatorzy tych systemów powinni być w stanie zdobyć doświadczenie z prowadzeniem tego drugiego systemu, zanim przystąpią do budowy systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla instrumentów innych niż kapitałowe. W celu ułatwienia należytego ustanowienia systemów publikacji informacji skonsolidowanych dla instrumentów innych niż kapitałowe należy więc zapewnić przedłużony termin stosowania krajowych środków transponujących stosowne przepisy. **Jednak należy teraz ustanowić przepis dotyczący publicznego rozwiązania, jakie należy opracować, jeżeli rozwiązanie komercyjne nie skutkuje szybkim opracowaniem kompleksowego systemu publikacji informacji skonsolidowanych.**
- (113a) *W celu dalszego rozwijania ram Unii regulujących papiery wartościowe Komisja powinna przedłożyć wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie prawa papierów wartościowych szczegółowiej określający definicję przechowywania instrumentów finansowych i administrowania nimi i powinna także, w porozumieniu z EUNGiPW, Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) i Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego promować prace nad normalizacją identyfikatorów i przekazów, tak by umożliwić analizę transakcji w czasie zbliżonym do rzeczywistego i określanie struktury produktów złożonych, takich jak produkty zawierające instrumenty pochodne lub instrumenty z udzielonym przyrzeczeniem odkupu.*
- (114) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza w zakresie prawa do ochrony danych osobowych, swobody prowadzenia działalności, prawa do ochrony konsumentów, prawa do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu, prawa do niebycia sądzonym lub podlegania karze dwukrotnie za to samo przestępstwo, oraz musi być wdrażana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(114a) Przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES OBOWIĄZYWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, rynków regulowanych, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz firm z państw trzecich świadczących usługi inwestycyjne lub prowadzących działalność inwestycyjną w Unii **Europejskiej**.
2. W niniejszej dyrektywie ustanawia się wymogi dotyczące:
 - a) zezwoleń na prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne oraz warunków prowadzenia działalności przez te firmy;
 - b) świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej przez firmy z państw trzecich poprzez ustanowienie oddziału;
 - c) wydawania zezwoleń dla rynków regulowanych oraz prowadzenia tych rynków;
 - d) wydawania zezwoleń dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji oraz prowadzenia działalności w tym zakresie oraz

Piątek, 26 października 2012 r.

e) nadzoru sprawowanego przez właściwe organy, współpracy między właściwymi organami oraz egzekwowania przez nie przepisów.

3. **Niniejsza dyrektywa** ma również zastosowanie do instytucji kredytowych uprawnionych na podstawie dyrektywy 2006/48/WE, jeżeli świadczą one jedną lub większą liczbę usług inwestycyjnych lub prowadzą działalność inwestycyjną, **oraz do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych**, jeżeli prowadzą one sprzedaż lub świadczą doradztwo na rzecz klientów w odniesieniu do depozytów innych niż depozyty, których stopa zwrotu ustalana jest w oparciu o stopę procentową (**lokaty strukturyzowane**).

█

3a. Do zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych, w tym zależnych pośredników ubezpieczeniowych, autoryzowanych lub zarejestrowanych zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. ⁽¹⁾, dyrektywą 2002/92/WE lub dyrektywą 2009/138/WE, gdy prowadzą one sprzedaż lub świadczą doradztwo na rzecz klientów w odniesieniu do inwestycji ubezpieczeniowych, zastosowanie mają następujące przepisy:

— **art. 16 ust. 3;**

— **art. 23–26; oraz**

— **art. 69-80 i 83-91, w razie konieczności, do celów umożliwienia właściwym organom nadania moc artykułom, o których mowa w tiret pierwszym i drugim, w związku z inwestycjami ubezpieczeniowymi.**

Artykuł 2

Wyłączenia

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) zakładów ubezpieczeń lub przedsiębiorstw prowadzących działalność reasekuracyjną i retrocesyjną, określonych w dyrektywie 2009/138/WE, **bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3a;**

b) osób, które świadczą usługi inwestycyjne wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, ich podmiotów zależnych lub innych podmiotów zależnych tych przedsiębiorstw dominujących;

c) osób świadczących usługi inwestycyjne, jeżeli taka usługa jest świadczona okazjonalnie w trakcie wykonywania działalności zawodowej, a działalność ta jest regulowana przez przepisy ustawowe i wykonawcze █

d) osób, które nie świadczą żadnych usług inwestycyjnych lub nie prowadzą działalności innej niż zawieranie transakcji na własne konto, chyba że:

(i) są to animatorzy rynku;

(ii) są członkiem lub uczestnikiem rynku regulowanego lub MTF **lub mają bezpośredni dostęp rynkowy do systemu obrotu;**

(iia) korzystają z algorytmicznych mechanizmów transakcyjnych;

(iib) ze względu na skalę ich działalności handlowej właściwe organy uznają, że ich obecność na rynku jest znacząca; lub

(iii) realizują transakcje na własny rachunek **przy** realizacji zleceń klientów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

Osoby zwolnione na podstawie pkt (i) nie muszą również spełniać warunków określonych w niniejszym punkcie w celu uzyskania zwolnienia.

To wyłączenie ma zastosowanie do osób, które przy zawieraniu transakcji związanych z uprawnieniami do emisji nie świadczą żadnych usług inwestycyjnych ani nie prowadzą działalności innej niż zawieranie transakcji na własne konto oraz nie realizują zleceń klientów i które posiadają na własność lub bezpośrednio eksploatują urządzenia zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE.

- e) osób, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych;
- f) osób, które świadczą usługi inwestycyjne dotyczące wyłącznie zarówno administrowania programami pracowniczych udziałów kapitałowych, jak i świadczenia usług inwestycyjnych wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, ich podmiotów zależnych lub innych podmiotów zależnych tych przedsiębiorstw dominujących;
- g) członków ESBC i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje w Unii **Europejskiej**, innych podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu w Unii **Europejskiej**, oraz międzynarodowych organów, do których **należą trzy państwa członkowskie** lub większa ich liczba **i którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub interwencje w tym zakresie**;
- h) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i funduszy emerytalnych, bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie Unii **Europejskiej**, oraz depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami;
- i) osób, które:
 - (i) realizują transakcje na instrumentach finansowych na własny rachunek, z wyłączeniem osób, które realizują transakcje na własny rachunek **przy** realizacji zleceń klientów, ■
 - (ii) świadczą usługi inwestycyjne, inne niż realizacja transakcji na własny rachunek, wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, swoich przedsiębiorstw zależnych lub na rzecz innych przedsiębiorstw zależnych swoich przedsiębiorstw dominujących lub
 - (iii) świadczą usługi inwestycyjne inne niż realizacja transakcji na własny rachunek, w zakresie pochodnych instrumentów towarowych lub instrumentów pochodnych ujętych w załączniku I sekcja C pkt 10) lub uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, na rzecz klientów głównego zakresu ich działalności,

pod warunkiem, że we wszystkich przypadkach:

— z punktu widzenia koncernu **na zasadzie skonsolidowanej lub nieskonsolidowanej** jest to działalność dodatkowa względem głównego zakresu ich działalności oraz główny zakres działalności nie polega na świadczeniu usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy czy usług bankowych określonych na mocy dyrektywy 2006/48/WE, **bądź na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych**;

— **składają roczne sprawozdania danemu właściwemu organowi dotyczące podstawy, zgodnie z którą uznają, że ich działalność określona w ppkt (i), (ii) i (iii) ma charakter dodatkowy w stosunku do głównego zakresu działalności**;

- j) osób świadczących usługi doradztwa inwestycyjnego w toku prowadzenia innego rodzaju działalności zawodowej nie objętej niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że świadczenie takiego doradztwa nie podlega specjalnemu wynagrodzeniu;

■

- l) stowarzyszeń ustanowionych przez duńskie i fińskie fundusze emerytalne wyłącznie do celu zarządzania aktywami funduszy emerytalnych będących członkami tych stowarzyszeń;

Piątek, 26 października 2012 r.

- m) „agenti di cambio”, których działalności i funkcje podlegają art. 201 włoskiej ustawy dekretovej nr 58 z dnia 24 lutego 1998 r.;
- n) operatorów systemów przesyłowych zdefiniowanych w art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/72/WE lub art. 2 ust. 4 dyrektywy 2009/73/WE, w przypadku wykonywania swoich zadań na podstawie tych dyrektyw lub rozporządzenia (WE) 714/2009 lub rozporządzenia (WE) 715/2009, lub kodeksów sieci, bądź też wytycznych przyjętych na podstawie tych rozporządzeń.

2. Prawa powierzone na mocy niniejszej dyrektywy nie obejmują świadczenia usług w charakterze kontrahenta w transakcjach zawieranych przez instytucje publiczne zajmujące się zarządzaniem długiem publicznym lub członków ESBC wykonujących swoje zadania zgodnie z postanowieniami TFUE i Statutu ESBC i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) lub pełniących podobne funkcje na podstawie przepisów krajowych.

3. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków w odniesieniu do **wyłączenia podanego w ust. 1 lit. c)** w celu sprecyzowania, kiedy **działalność** prowadzona jest okazjonalnie.

I

3a. EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma charakter dodatkowy w stosunku do głównego zakresu działalności, uwzględniając przynajmniej następujące kwestie:

- a) **zakres, w jakim możliwy jest obiektywny pomiar wpływu tej działalności na ograniczanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową lub działalnością samofinansującą;**
- b) **potrzeba zapewnienia, by działalność dodatkowa stanowiła mniejszą część działalności na szczeblu grupy, a także na szczeblu podmiotu, chyba że usługi świadczone są wyłącznie innym członkom tej samej grupy;**
- c) **skala działań związanych z działalnością główną oraz znaczenie działań na właściwych rynkach;**
- d) **potrzeba ograniczenia ekspozycji na ryzyko kredytowe netto do poziomów, które nie mają znaczenia systemowego;**
- e) **poziom ryzyka rynkowego działalności związanej z ryzykiem rynkowym wynikającym z głównej działalności;**
- f) **znaczenie systemowe sumy pozycji netto i ekspozycji firmy zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾.**

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 3

Wyłączenia opcyjne

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, aby nie stosować niniejszej dyrektywy do osób, dla których są one państwem członkowskim pochodzenia, pod warunkiem że działalność tych osób została zatwierdzona i jest regulowana na szczeblu krajowym, gdy osobom tym:

- a) nie wolno przechowywać środków finansowych lub papierów wartościowych klientów i z tego powodu nie mogą one w żadnym momencie być zadłużone wobec swoich klientów;
- b) nie wolno świadczyć usług inwestycyjnych, z wyjątkiem świadczenia doradztwa inwestycyjnego, obejmującego przyjmowanie i przekazywanie zleceń na zbywalne papiery wartościowe i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania lub nieobjętego przyjmowania i przekazywania takich zleceń, **a także otrzymywania i przekazywania zleceń na zbywalne papiery wartościowe i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania z inicjatywy klienta; oraz**
- c) w toku świadczenia tych usług, wolno przekazywać zlecenia wyłącznie do:
 - (i) firm inwestycyjnych uprawnionych zgodnie z niniejszą dyrektywą;
 - (ii) instytucji kredytowych uprawnionych zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE;
 - (iii) oddziałów firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych uprawnionych w państwie trzecim, które podlegają i wypełniają zasady ostrożnościowe uznane przez właściwe organy za przynajmniej równie wymagające, jak zasady ustanowione w niniejszej dyrektywie, w dyrektywie 2006/48/WE lub w dyrektywie 2006/49/WE;
 - (iv) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uprawnionych na podstawie prawa państwa członkowskiego do sprzedaży jednostek uczestnictwa obywatelom i personelowi kierownicemu tych przedsiębiorstw;
 - (v) firm inwestycyjnych o ustalonym kapitale określonym w art. 15 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian kapitału⁽¹⁾, których papiery wartościowe są notowane lub włączane do transakcji na rynku regulowanym w państwie członkowskim,

1a. W ramach krajowych systemów osoby te należy objąć wymogami, które są przynajmniej równorzędne z następującymi wymogami wynikającymi z niniejszej dyrektywy, **uwzględniając ich wielkość, profil ryzyka i status prawny;**

- a) warunków i procedur wydawania zezwoleń i bieżącego nadzoru, ustanowionych w art. 5 ust. 1 i 3, art. 7, 8, 9, 10, 21 i 22 **oraz stosownych środków wykonawczych przyjętych przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 94;**
- b) obowiązków w zakresie prowadzenia działalności określonych w art. 24 ust. 1, 2, 3, 5 oraz art. 25 ust. 1, 4 i 5 oraz stosownych środków wykonawczych określonych w dyrektywie 2006/73/WE;
- c) **wymogi organizacyjne określone w art. 16 ust. 3 i aktach delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 94.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

1b. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym osoby wykluczone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1 muszą być objęte systemem rekompensat dla inwestorów zgodnie z dyrektywą 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów⁽¹⁾ lub systemem zapewniającym równorzędną ochronę swoim klientom. **Państwa członkowskie mogą dopuścić ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu jako alternatywny system rekompensat w przypadkach, w których byłoby to odpowiednie i proporcjonalne w odniesieniu do wielkości, profilu ryzyka i statusu prawnego osób wykluczonych z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 1. Państwa członkowskie dbają, aby osoby, które są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na mocy ust. 1 i które sprzedają instrumenty finansowe klientom detalicznym lub prowadzą doradztwo inwestycyjne lub zarządzaniem portfelem dla klientów detalicznych, musiały przestrzegać przepisów dotyczących ochrony inwestorów, które są równoważone z przepisami art. 16 ust. 6 i 7 oraz art. 24 i 25.**

2. Osoby wykluczone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z ust. 1 nie korzystają ze swobody świadczenia usług lub prowadzenia działalności ani nie ustanawiają oddziału zgodnie, odpowiednio, z art. 36 i 37.

3. Państwa członkowskie informują Komisję oraz EUNGiPW o skorzystaniu z możliwości zastosowania wyłączenia przewidzianego w niniejszym artykule oraz gwarantują, że każde zezwolenie wydane zgodnie z ust. 1 zawierać będzie wzmiankę o tym, że wydano jest na podstawie niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie informują EUNGiPW o przepisach krajowego prawa, które są równorzędne wymogom niniejszej dyrektywy wymienionym w ust. 1.

Artykuł 4

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy do niniejszej dyrektywy stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR].

2. Stosuje się również poniższe definicje:

- 1) „usługi i działalność inwestycyjna” oznaczają usługi lub działalność wymienioną w sekcji A załącznika I odnoszące się do wszelkiego rodzaju instrumentów wymienionych w sekcji C załącznika I;

Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 94, definiując środki ustanawiające:

- instrumenty pochodne wymienione w załączniku I sekcja C pkt 7) o właściwościach odmiennych od innych pochodnych instrumentów finansowych uwzględniając, między innymi, czy są one rozliczane przez uznane izby rozliczeniowe czy też podlegają regularnym wezwaniom do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego;
- instrumenty pochodne wymienione w załączniku I sekcji C pkt 10) o właściwościach odmiennych od innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym lub MTF, są rozliczane przez uznane izby rozliczeniowe albo czy podlegają regularnym wezwaniom do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego;

- 2) „usługa dodatkowa” oznacza każdą usługę wymienioną w sekcji B załącznika I;

- 3) „doradztwo inwestycyjne” oznacza świadczenie na rzecz klienta usług osobistego polecenia, czy to na jego prośbę, czy z inicjatywy firmy inwestycyjnej w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji dotyczących instrumentów finansowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22.

Piątek, 26 października 2012 r.

- 4) „realizacja zleceń w imieniu klientów” oznacza działanie prowadzące do zawarcia w imieniu klientów umowy kupna lub sprzedaży jednego lub większej liczby instrumentów finansowych. Realizacja zleceń obejmuje zawieranie umów sprzedaży instrumentów finansowych wyemitowanych przez instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną w momencie ich emisji;
- 5) „transakcje na własny rachunek” oznaczają obrót kapitałem własnym skutkujący zawarciem transakcji dotyczącej jednego lub większej liczby instrumentów finansowych;
- 6) „animator rynku” oznacza osobę, która systematycznie działa na rynkach finansowych, wykazując wolę prowadzenia na własny rachunek transakcji kupna i sprzedaży instrumentów finansowych, w oparciu o kapitał własny ■;
- 7) „zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelami zgodnie z mandatem udzielonym przez klientów w oparciu o zasadę uznania klienta, gdzie pakiety te obejmują jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych;
- 8) „klient” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, na której rzecz firma inwestycyjna świadczy usługi inwestycyjne lub dodatkowe;
- 9) „klient branżowy” oznacza klienta wypełniającego kryteria ustanowione w załączniku II;
- 10) „klient detaliczny” oznacza klienta, który nie jest klientem branżowym;
- 11) „rynek na rzecz wzrostu MŚP” oznacza MTF, która została zarejestrowana jako rynek na rzecz wzrostu MŚP zgodnie z art. 35;
- 12) „małe i średnie przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż **200 000 000 EUR**;
- 13) „zlecenie z limitem ceny” oznacza zlecenie kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych według określonego limitu cenowego lub po korzystniejszej cenie i o ustalonej wielkości;
- 14) „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty określone w sekcji C załącznika I;
- 15) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te rodzaje instrumentów, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak bony skarbowe, świadectwa depozytowe i komercyjne papiery wartościowe, z wyłączeniem instrumentów płatniczych;
- 16) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:
 - a) w przypadku firm inwestycyjnych:
 - (i) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą fizyczną, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu;
 - (ii) jeżeli firma inwestycyjna jest osobą prawną, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba statutowa;
 - (iii) jeżeli na mocy prawa krajowego firma inwestycyjna nie ma siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) w przypadku rynku regulowanego, państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest rynek regulowany, lub, jeżeli na podstawie ustawodawstwa tego państwa członkowskiego nie ma siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu rynku regulowanego;
- 17) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym firma inwestycyjna posiada oddział lub świadczy usługi lub prowadzi działalność, lub państwo członkowskie, w którym rynek regulowany zapewnia należyte uzgodnienia ułatwiające dostęp do prowadzenia obrotu nimi w ramach tego systemu oraz przez akcjonariuszy lub udziałowców w tym państwie członkowskim;
- 18) „właściwy organ” oznacza organ powołany przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 69, chyba że w niniejszej dyrektywie ustalono inaczej;
- 19) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową określoną na podstawie dyrektywy 2006/48/WE;
- 20) „spółka zarządzająca przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe” oznacza spółkę zarządzającą określoną w dyrektywie 2009/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾;
- 21) „przedstawiciel zależny” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która na podstawie pełnej i nieodwołalnej odpowiedzialności wyłącznie jednej firmy inwestycyjnej, w której imieniu działa, promuje usługi inwestycyjne lub dodatkowe w odniesieniu do klientów lub klientów potencjalnych, otrzymuje i przekazuje dyspozycje lub zlecenia klientów w odniesieniu do usług inwestycyjnych lub instrumentów finansowych, umieszcza instrumenty finansowe lub świadczy na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do tych instrumentów finansowych lub usług;
- 22) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności, które stanowi część firmy inwestycyjnej, nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi inwestycyjne, na które udzielono zezwolenia firmie inwestycyjnej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności ustanowione w tym samym państwie członkowskim przez daną firmę inwestycyjną mające zarząd w innym państwie członkowskim będą traktowane jako jedna oddział;
- 23) „znacznym pakietem akcji” oznacza posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w firmie inwestycyjnej, stanowiący 10 % lub więcej kapitału bądź praw głosu określonych w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽²⁾, z uwzględnieniem warunków dotyczących ich agregacji, przewidzianych w art. 12 ust. 4 i ust. 5, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie daną firmą inwestycyjną;
- 24) „przedsiębiorstwo dominujące” oznacza przedsiębiorstwo dominujące określone w art. 1 i 2 siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽³⁾;
- 25) „przedsiębiorstwo zależne” oznacza przedsiębiorstwo zależne określone w art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG, w tym każde przedsiębiorstwo zależne finalnego przedsiębiorstwa dominującego;
- 26) „bliskie powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych jest ze sobą powiązanych:
- a) „udziałem”, który oznacza posiadany bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli udział dający prawo do ponad 20 % praw do głosowania lub kapitału przedsiębiorstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) „kontrolą”, która oznacza związek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i jego przedsiębiorstwem zależnym we wszystkich przypadkach określonych w art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG bądź też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i podmiotem gospodarczym; wszelkie przedsiębiorstwa zależne danego przedsiębiorstwa będą również uważane za podmioty zależne przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla; c)
- c) sytuacja, w której są one trwale związane z jedną i tą samą osobą przez stosunek kontroli;
- 27) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający firmy **lub dostawcy usług w zakresie danych** pełniący funkcje nadzorcze i zarządcze, który posiada najwyższe uprawnienia decyzyjne oraz jest uprawniony do formułowania strategii firmy **lub dostawcy usług w zakresie danych, ich** celów oraz ogólnego kierunku działalności; organ zarządzający obejmuje osoby, które faktycznie kierują działalnością firmy;
- 28) „organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą” oznacza organ zarządzający pełniący swoją funkcję nadzorczą polegającą na nadzorowaniu i monitorowaniu procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo;
- 29) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby, które sprawują funkcje wykonawcze w firmie oraz są odpowiedzialne za bieżące zarządzanie firmę, w tym za realizację polityki w zakresie dystrybucji przez firmę i jej pracowników usług i produktów na rzecz klientów;
- 30) „handel algorytmiczny” oznacza obrót instrumentami finansowymi, w którym algorytm komputerowy automatycznie ustala indywidualne parametry zleceń, takie jak warunki uruchomienia zlecenia, moment jego realizacji, cenę lub ilość instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy ograniczonym lub zerowym udziale człowieka. Definicja ta nie obejmuje jakichkolwiek systemów wykorzystywanych wyłącznie do celu przekierowywania zleceń z jednego systemu obrotu do innego lub do celu potwierdzania zleceń **lub realizacji zleceń klientów lub realizacji jakichkolwiek obowiązków prawnych poprzez określenie parametru zlecenia; lub przetwarzania zrealizowanych transakcji;**
- 30a) **„wykonywanie transakcji z wysoką częstotliwością” oznacza algorytmiczne zawieranie transakcji dotyczących instrumentów finansowych z prędkością, przy której fizyczne opóźnienie mechanizmu przekazywania, anulowania lub modyfikacji zleceń staje się czynnikiem decydującym w czasie potrzebnym na przekazanie instrukcji systemowi obrotu lub na wykonanie transakcji;**
- 30b) **„strategia wykonywania transakcji z wysoką częstotliwością” oznacza strategię zawierania na własny rachunek transakcji instrumentem finansowym wiążącą się z wykonywaniem transakcji z wysoką częstotliwością i wykazującą co najmniej dwie cechy spośród następujących:**
- (i) **wykorzystywanie infrastruktury kolokacyjnej, bezpośredniego dostępu do rynku lub hostingu zapewniającego większą bliskość z infrastrukturą obrotu;**
 - (ii) **dzienny obrót portfelem wynoszący co najmniej 50 %;**
 - (iii) **udział zleceń anulowanych (w tym częściowo anulowanych) przekraczający 20 %;**
 - (iv) **większość zajmowanych pozycji odwoływana jest tego samego dnia;**
 - (v) **ponad 50 % zleceń lub transakcji jest wykonywanych w systemach obrotu zapewniających zniżki lub rabaty na zlecenia zapewniające płynność oraz kwalifikuje się do takich rabatów;**
- 31a) **„bezpośredni dostęp elektroniczny” oznacza mechanizm, w ramach którego członek lub uczestnik systemu obrotu zezwala danej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, dzięki czemu osoba ta może drogą elektroniczną przekazywać zlecenia do wewnętrznych systemów transakcyjnych firmy inwestycyjnej, które następnie przekazują te zlecenia, oznaczone kodem transakcyjnym firmy inwestycyjnej, w sposób automatyczny do określonego systemu obrotu;**

Piątek, 26 października 2012 r.

31b) „sponsorowany i otwarty dostęp do rynku” oznacza mechanizm, w ramach którego członek lub uczestnik systemu obrotu zezwala danej osobie na korzystanie ze swojego kodu transakcyjnego, dzięki czemu osoba ta może przekazywać drogą elektroniczną zlecenia, oznaczone kodem transakcyjnym firmy inwestycyjnej, do określonego systemu obrotu, bez konieczności przekierowywania tych zleceń do wewnętrznych elektronicznych systemów transakcyjnych firmy inwestycyjnej;

■

(33) „praktyka sprzedaży związanej” oznacza oferowanie usług inwestycyjnej wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek tej samej umowy lub pakietu.

33a) „inwestycja ubezpieczeniowa” oznacza umowę ubezpieczenia, w przypadku której wysokość kwoty należnej klientowi jest uzależniona od wartości rynkowej składnika aktywów lub oczekiwanego zysku z tego składnika aktywów lub wartości referencyjnej oraz w przypadku której klient nie jest bezpośrednim posiadaczem danego składnika aktywów;

33b) „produkt inwestycyjny” oznacza produkt, w przypadku którego kwota należna klientowi jest określana w odniesieniu do wartości instrumentów finansowych, lub też produkt jest lokatą strukturyzowaną lub produkt jest inwestycją ubezpieczeniową lub produkt jest detalicznym produktem inwestycyjnym w pakiecie zgodnie z art. ... dyrektywy/.../UE [PRIPS];

33c) „uznaniowe zarządzanie portfelem” oznacza zarządzanie portfelem, w przypadku którego upoważnienie od klienta umożliwia zarządzającemu portfelem uznaniowy wybór produktów inwestycyjnych lub instrumentów finansowych, w które inwestowane są środki klienta;

33d) „firma z kraju trzeciego” oznacza firmę, która byłaby firmą inwestycyjną lub operatorem rynku, gdyby jej siedziba zarządu znajdowała się na terenie Unii.

3. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków służących określeniu pewnych technicznych elementów **lub do zmiany** definicji ustanowionych w ust. 2 pkt 3), 11), 12), 27), 33d) niniejszego artykułu, w stosownych przypadkach, w celu uwzględnienia:

a) zmiany techniczne na rynkach finansowych;

b) wykaz nadużyć, o których mowa w art. 34b lit. b) rozporządzenia (UE) nr .../... [MAR], w szczególności w odniesieniu do transakcji wysokiej częstotliwości, w tym, lecz nie tylko, spoofingu, quote stuffing i layeringu.

TYTUŁ II

ZEZWOLENIE I WARUNKI DZIAŁALNOŚCI FIRM INWESTYCYJNYCH

ROZDZIAŁ I

WARUNKI I PROCEDURY WYDAWANIA ZEZWOLEŃ

Artykuł 5

Wymogi w zakresie udzielania zezwoleń

1. Każde państwo członkowskie wymaga, aby świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w formie regularnej działalności zawodowej podlegało wymogowi uzyskania wcześniejszego zezwolenia, zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wyznaczony zgodnie z art. 69.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Na mocy odstępowania od ust. 1 państwa członkowskie umożliwiają operatorom rynku prowadzenie MTF lub OTF pod warunkiem uprzedniego weryfikowania ich zgodności z przepisami tego rozdziału.

3. Państwa członkowskie rejestrują wszystkie firmy inwestycyjne. Rejestr jest ogólnie dostępny i zawiera informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia każda firma inwestycyjna jest uprawniona. Rejestry te uaktualniają się na bieżąco. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW.

EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich firm inwestycyjnych w Unii **Europejskiej**. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia każda firma inwestycyjna jest uprawniona, i jest on na bieżąco uaktualniany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

Jeżeli właściwe władze cofnęły zezwolenie zgodnie z art. 8 lit. b)–d), informacja o tym fakcie jest zamieszczana w wykazie na okres pięciu lat.

4. Każde państwo członkowskie wymaga, aby:

- każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, posiadała swoją siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, co jej siedziba statutowa,
- każda firma inwestycyjna, która nie jest osobą prawną, lub każda firma inwestycyjna, która jest osobą prawną, ale na podstawie prawa krajowego nie posiada siedziby statutowej, posiadała swoją siedzibę zarządu w państwie członkowskim, w którym rzeczywiście prowadzi swoją działalność.

Artykuł 6

Zakres udzielonego zezwolenia

1. Państwo członkowskie pochodzenia dba o to, by zezwolenie określało usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, do których świadczenia lub prowadzenia firma inwestycyjna jest uprawniona. Zezwolenie może obejmować jedną lub większą liczbę usług dodatkowych wymienionych w sekcji B załącznika I. W żadnym przypadku zezwolenia nie można udzielić wyłącznie na świadczenie usług dodatkowych.

2. Firma inwestycyjna dążąca do uzyskania zezwolenia w celu rozszerzenia prowadzonej przez siebie działalności na dodatkowe usługi inwestycyjne lub działalność, albo usługi dodatkowe nieprzewidziane z chwilą wydawania pierwszego zezwolenia, składa wnioski o rozszerzenie zakresu zezwolenia.

3. Zezwolenie jest ważne w całej Unii **Europejskiej** i umożliwia firmie inwestycyjnej świadczenie usług lub prowadzenie działalności, na którą zezwolono w całej Unii **Europejskiej**, za pośrednictwem oddziału lub korzystając ze swobody świadczenia usług.

Artykuł 7

Procedury udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia

1. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki całkowicie nie utwierdzi się, że wnioskodawca wypełnia wszystkie wymogi nałożone na podstawie przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Firma inwestycyjna dostarcza wszelkich wymaganych informacji, w tym dotyczących programu działalności, między innymi przewidywanych rodzajów działalności i struktury organizacyjnej, niezbędnych do umożliwienia właściwemu organowi upewnienie się, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia firma inwestycyjna ustanowiła wszystkie niezbędne uzgodnienia w celu wypełnienia zobowiązań określonych na podstawie przepisów tego rozdziału.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Wnioskodawca jest powiadamiany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.
4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uściślenia:
 - a) informacji, jakie należy przekazać właściwemu organowi na mocy art. 7 ust. 2, w tym programu działania;
 - b) zadań komitetów ds. nominacji wymaganych na podstawie art. 9 ust. 2;
 - c) wymogów, jakie mają zastosowanie do zarządzania firmą inwestycyjną zgodnie z art. 9 ust. 8, oraz informacji dotyczących powiadomienia zgodnie z art. 9 ust. 5;
 - d) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwemu organowi skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 5.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Cofnięcie zezwolenia

Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane firmie inwestycyjnej, jeżeli firma inwestycyjna:

- a) nie wykorzysta zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych, ani nie prowadzi działalności inwestycyjnej w terminie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
- b) uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na których podstawie wydano zezwolenie, takich jak zgodność z warunkami wymienionymi w dyrektywie 2006/49/WE;

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

- d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą, rządzące warunkami działalności firmy inwestycyjnej;
- e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres zastosowania niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia.

EUNGiPW powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.

Artykuł 9

Organ zarządzający

-1. Do celów niniejszej dyrektywy dyrektor niewykonawczy zdefiniowany jest następująco: Dyrektor niewykonawczy lub dyrektor zewnętrzny to członek zarządu spółki, który nie wchodzi w zakres kierowniczego zespołu wykonawczego. Nie jest on pracownikiem spółki ani nie jest z nią związany w żaden inny sposób. Jest on odrębny wobec dyrektorów wewnętrznych, którzy są członkami zarządu i którzy pełnią funkcję lub wcześniej pełnili funkcję kierownika wykonawczego spółki.

Zakres odpowiedzialności dyrektorów niewykonawczych obejmuje:

- **obowiązek konstruktywnej analizy strategii i udział w jej rozwijaniu;**
- **obowiązek kontrolowania wyników kierownictwa pod względem realizacji uzgodnionych celów i założeń oraz monitorowania, a w razie konieczności odwoływania kierownictwa wyższego szczebla i planowania mianowania następców;**
- **obowiązek upewnienia się, że informacje finansowe są poprawne, a kontrola finansowa i systemy zarządzania ryzykiem są solidne i uzasadnione;**
- **odpowiedzialność za określenie należytego poziomu wynagrodzenia dyrektorów wykonawczych i podstawowa rola przy mianowaniu, a w razie potrzeby odwoływaniu kierownictwa wyższego szczebla oraz przy planowaniu mianowania następców.**

Dyrektor niewykonawczy prezentuje również niezależne spojrzenie na:

- **zasoby;**
- **nominacje;**
- **normy postępowania.**

Dyrektor niewykonawczy stoi na straży procesu zarządzania. Nie jest on zaangażowany w codzienne prowadzenie działalności, ale nadzoruje działania wykonawcze i przyczynia się do rozwijania strategii.

1. **Członkowie** organu zarządzającego firmy inwestycyjnej zawsze **cieszą** się należycie nieposzlakowaną opinią, **posiadają** wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz **poświęcają** wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków, **przy czym należy uznać szerokie spektrum doświadczenia, tak aby nie dyskryminować kobiet.**

Piątek, 26 października 2012 r.

Członkowie organu zarządzającego spełniają w szczególności następujące wymagania:

- a) **wszyscy** członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na sprawowanie swoich funkcji w firmie inwestycyjnej. **Liczba funkcji dyrektora, jaką członek organu zarządzającego może zajmować jednocześnie, uwzględnia konkretne okoliczności oraz charakter, zakres i złożoność działalności instytucji.**

Członkowie organu zarządzającego instytucji o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działań nie sprawują jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji:

- (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego z dwoma funkcjami dyrektora niewykonawczego,
- (ii) czterech funkcji dyrektora niewykonawczego.

Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane:

- (i) w ramach tej samej grupy;
- (ii) **w ramach instytucji, które:**
 - są objęte tym samym systemem ochrony instytucjonalnej, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w art. 108 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV];
 - utworzyły powiązania zgodnie z art. 108 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV]; lub
- (iii) **w ramach przedsiębiorstw (w tym instytucji niefinansowych), w których instytucje posiadają znaczny pakiet akcji,**

uznaje się za jedną funkcję dyrektorską.

Członkowie organu zarządzającego nie sprawują jednocześnie funkcji dyrektora wykonawczego w firmie inwestycyjnej i funkcji dyrektora wykonawczego na rynku regulowanym, MTF lub OTF, nawet w ramach tej samej grupy.

Litera a) obejmuje:

- (i) **przedsiębiorstwa i jednostki niefinansowe:**
 - w których występuje znaczny pakiet akcji w rozumieniu art. 4 ust. 21 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV];
 - w których występuje udział kapitałowy w rozumieniu art. 4 ust. 49 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV]; lub
 - które mają ścisłe powiązania w rozumieniu art. 4 ust. 72 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV] z niektórymi instytucjami niefinansowymi;

Piątek, 26 października 2012 r.

(ii) **dominujące finansowe spółki holdingowe w rozumieniu art. 4 ust. 65, 66 i 67 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV], które kontrolują centralną lub regionalną instytucję kredytową objętą instytucjonalnym systemem ochrony;**

- b) organ zarządzający posiada wystarczający zasób zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć istotę działalności firmy inwestycyjnej, a zwłaszcza główne ryzyko z nią związane;
- c) każdy członek organu zarządzającego postępuje w sposób uczciwy i rzetelny, zachowując przy tym niezależny osąd, aby móc skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla, **a także skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo.**

Firmy inwestycyjne przeznaczają odpowiednie zasoby na potrzeby wprowadzenia do pracy oraz szkolenia członków organu zarządzającego.

Jeżeli operator rynku ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF i osoby faktycznie kierujące działalnością MTF lub OTF są tożsame z członkami organu zarządzającego rynku regulowanego, uznaje się, że osoby te spełniają wymogi ustanowione w akapicie pierwszym.

2. Państwa członkowskie nakładają na firmy inwestycyjne obowiązki – w przypadku gdy jest to właściwe i proporcjonalne w kontekście charakteru, skali i złożoności prowadzonej przez nie działalności – powołania komitetu ds. nominacji w celu oceny spełnienia wymogów określonych w ust. 1 oraz wydawania, w razie konieczności, zaleceń w oparciu o wyniki tej oceny. W skład komitetu ds. nominacji wchodzi członkowie organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnych funkcji wykonawczych w danej instytucji. W przypadku gdy w świetle krajowego prawa organ zarządzający nie posiada żadnych kompetencji przy wyznaczaniu swoich członków przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się.
3. Państwa członkowskie nakładają na firmy inwestycyjne i **ich odpowiednie komitety ds. nominacji** wymóg uwzględniania **szerokiego wachlarza cech i kompetencji przy rekrutacji członków organów zarządzających. W szczególności:**
- a) **firmy inwestycyjne wprowadzają politykę promującą profesjonalizm, odpowiedzialność i zaangażowanie jako kryteria przewodnie podczas rekrutacji na stanowiska wyższego szczebla, upewniając się, że mianowane osoby zachowują bezwarunkową lojalność wobec interesów instytucji;**
- b) **firmy inwestycyjne podejmują także konkretne kroki w kierunku bardziej zrównoważonej reprezentacji w zarządach, takie jak szkolenia dla komitetów ds. nominacji, tworzenie wykazów kandydatów o odpowiednich kompetencjach oraz wprowadzenie procedury nominacji, w której bierze udział co najmniej jeden kandydat każdej płci;**
- c) **jeżeli w organie zarządzającym istnieje reprezentacja pracowników, należy ją również postrzegać jako pozytywny sposób umacniania różnorodności, gdyż pozwala ona uzyskać kluczową perspektywę i faktyczną wiedzę na temat wewnętrznego sposobu działania instytucji.**

Właściwe organy wymagają od firm inwestycyjnych wprowadzenia parytetu płci w wysokości jednej trzeciej do... (*).

(*). Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

4. EUNGiPW opracowuje projekty standardów regulacyjnych w celu sprecyzowania, **w jaki sposób instytucja powinna uwzględnić następujące kwestie:**
- a) pojęcie obowiązku poświęcania przez członka organu zarządzającego wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich funkcji w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i złożoności działalności firmy inwestycyjnej, które właściwe organy muszą uwzględnić przy wydawaniu członkowi organu zarządzającego zezwolenia na łączenie większej liczby funkcji dyrektorskich niż jest to dopuszczalne na podstawie przepisów określonych w ust. 1 lit. a);
 - b) pojęcie odpowiedniego zasobu zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 1 lit. b);
 - c) pojęcie uczciwości, rzetelności i niezależnego osądu członka organu zarządzającego, o których mowa w ust. 1 lit. b);
 - d) pojęcie odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych przeznaczonych na potrzeby wprowadzenia do pracy i szkolenia członków organu zarządzającego;
 - e) pojęcie różnorodności, którą należy uwzględnić przy wyborze członków organu zarządzającego.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

■

5. Państwa członkowskie wymagają od firmy inwestycyjnej powiadamiania właściwego organu o wszystkich członkach swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w jego składzie oraz przekazywania wszelkich informacji niezbędnych do dokonania oceny, czy firma spełnia wymogi określone w ust. 1, 2 i 3 ■.
6. Państwa członkowskie wymagają od organu zarządzającego firmy inwestycyjnej zapewnienia zarządzania firmą w należyty i ostrożny sposób oraz w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom jej klientów. W tym celu organ zarządzający:
- a) określa, zatwierdza i nadzoruje cele strategiczne firmy;
 - b) określa, zatwierdza i nadzoruje organizację firmy, w tym umiejętności, wiedzę ogólną i specjalistyczną wymaganą od personelu, zasoby, procedury oraz mechanizmy świadczenia usług i prowadzenia działalności przez firmę, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz wszystkich wymogów, które firma musi spełniać;
 - c) określa, zatwierdza i nadzoruje politykę w zakresie usług, działalności, produktów i operacji oferowanych lub prowadzonych przez firmę, z uwzględnieniem poziomu tolerancji firmy na ryzyko oraz charakterystyki i potrzeb klientów, na rzecz których będą one oferowane lub prowadzone, w tym przeprowadza w stosownych przypadkach odpowiednie testy warunków skrajnych;

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

ca) **określa, zatwierdza i nadzoruje politykę firmy w zakresie wynagradzania pracowników działu sprzedaży, która powinna mieć na celu sprzyjanie odpowiedzialnemu prowadzeniu działalności i sprawiedliwemu traktowaniu konsumentów oraz unikanie konfliktów interesów, a także ujawnia strukturę wynagrodzeń klientom w stosowanych przypadkach, tj. w przypadkach, w których niemożliwe jest zarządzanie potencjalnymi konfliktami interesów lub ich uniknięcie, bez uszczerbku dla art. 24;**

d) zapewnia skuteczny nadzór nad kadrą kierowniczą wyższego szczebla;

da) prowadzi strategię zwalczania nadużyć finansowych.

Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia skuteczność organizacji firmy inwestycyjnej oraz adekwatność zasad świadczenia usług na rzecz klientów oraz podejmuje stosowne kroki w celu wyeliminowania wszelkich uchybień.

Członkom organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych w celu sprawowania nadzoru nad procesem podejmowania decyzji przez kadrę kierowniczą i monitorowania tego procesu.

7. Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie jest pewny, czy osoby faktycznie kierujące działalnością firmy inwestycyjnej cieszą się nieposzlakowaną opinią i posiadają odpowiednie doświadczenie lub jeżeli występuje obiektywne i wyraźne uzasadnienie domniemania, że organ zarządzający firmy może stwarzać zagrożenie dla jej skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz należytego uwzględnienia interesów jej klientów i kwestii integralności rynku.
8. Państwa członkowskie wymagają, aby zarządzaniem firmami inwestycyjnymi zajmowały się przynajmniej dwie osoby wypełniające wymogi ustanowione w ust. 1.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą wydawać zezwolenia firmom inwestycyjnym, które są osobami fizycznymi, lub firmom inwestycyjnym, które są osobami prawnymi zarządzanymi przez jedną osobę fizyczną, zgodnie z ich regułami statutowymi i przepisami krajowego prawa. Niemniej jednak państwa członkowskie wymagają, aby:

- a) ustanowić alternatywne rozwiązania, które zapewniają należyte i ostrożne zarządzanie takimi firmami inwestycyjnymi oraz odpowiednie uwzględnienie interesów klientów oraz kwestii integralności rynku;
- b) zainteresowane osoby fizyczne cieszyły się należyte nieposzlakowaną opinią, posiadały **odpowiedni poziom wiedzy i kompetencji** oraz **dysponowały** wystarczająco **dużą ilością** czasu na wykonywanie swoich obowiązków, **jak również na aktualizowanie i poświadczanie swojej wiedzy i kompetencji.**

8a. Nie naruszając własnego prawodawstwa, państwa członkowskie dopilnowują, by członek organu zarządzającego mógł osobiście podlegać odpowiedzialności karnej lub cywilnej, jeżeli istnieje domniemanie, że naruszył przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr .../ [MiFIR] lub też popełnił wykroczenie w dziedzinie wchodzącej w zakres tych przepisów.

8b. Niniejszy artykuł nie narusza przepisów dotyczących przedstawicielstwa pracowników w zarządach określonych w prawie krajowym ani zasad stosowanych w praktyce.

Artykuł 10

Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji

1. Właściwe organy wydają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej dopiero wtedy, gdy nie zostaną powiadomione o tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadającymi znaczne pakiety akcji, i nie otrzymają danych na temat wartości takich pakietów akcji.

Piątek, 26 października 2012 r.

Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia, jeśli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, nie są przekonane co do kwalifikacji wyżej wspomnianych akcjonariuszy lub udziałowców.

W przypadku bliskich powiązań między firmą inwestycyjną i inną osobą prawną lub fizyczną, właściwe organy wydają zezwolenie tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu funkcji nadzorczych właściwych organów.

2. Właściwe organy odmawiają wydania zezwolenia również wtedy, gdy skuteczne wykonywanie funkcji nadzoru nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą firma posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w stosowaniu takich przepisów.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby – w sytuacji gdy istnieje duże prawdopodobieństwo, że wpływ wywierany przez osoby określone w ust. 1 akapit pierwszy przyniesie uszczerbek należytemu i ostrożnemu zarządzaniu firmą inwestycyjną – właściwy organ podejmował stosowne środki w celu doprowadzenia do zakończenia tej sytuacji.

Środki te mogą obejmować wnioski o wydanie nakazów sądowych lub nałożenie sankcji wobec osób na stanowiskach kierowniczych i odpowiedzialnych za zarządzanie lub zawieszenie wykonywania praw głosu przysługujących z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców.

Artykuł 11

Powiadomienie o planowanych nabyciach

1. Państwa członkowskie wymagają, by każda osoba fizyczna lub prawna, bądź kilka takich osób działających w porozumieniu („**potencjalny nabywca**”), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo firma inwestycyjna stanie się przedsiębiorstwem zależnym takiej osoby (takich osób), („**planowane nabycie**”), uprzednio poinformowała (poinformowały) na piśmie właściwe organy firmy inwestycyjnej, w której zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazała (przekazały) istotne informacje, o których mowa w art. 13 ust. 4.

Państwa członkowskie wymagają, by każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w firmie inwestycyjnej, uprzednio pisemnie powiadomiła właściwe organy, informując je o wielkości tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwe organy o podjęciu decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadnie wówczas poniżej 20 %, 30 % bądź 50 % lub firma inwestycyjna przestanie być jej przedsiębiorstwem zależnym.

Państwa członkowskie nie muszą stosować progu 30 %, jeżeli w związku z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.

Decydując, czy kryteria dotyczące znacznego pakietu akcji, o którym mowa w art. 10 oraz w niniejszym artykule, są spełnione, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe mogą posiadać w wyniku gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w punkcie 6 sekcji A załącznika I do niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że prawa nie są wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w zarządzanie przez emitenta oraz że prawa głosu lub akcje zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Odpowiednie właściwe organy współpracują ze sobą w zakresie pełnej konsultacji podczas dokonywania oceny nabycia zgodnie z art. 13 ust. 1 („ocena”), jeśli potencjalny nabywca jest:

- a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub firmą inwestycyjną bądź spółką zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadającym) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić nabycie;
- b) przedsiębiorstwem dominującym instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej bądź spółki zarządzającej UCITS, posiadającej (posiadającego) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia; lub
- c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną bądź spółkę zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadający) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia.

Właściwe organy niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla przeprowadzenia oceny. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na żądanie wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie firmie inwestycyjnej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna, która dowie się o nabywaniu lub zbywaniu pakietów kapitału akcyjnego powodującym, że pakiety akcji przekraczają lub kształtują się poniżej wartości progów wskazanych w ust. 1 akapit pierwszy, niezwłocznie powiadamiała właściwe organy.

Przynajmniej raz w roku firmy inwestycyjne przekazują właściwym organom nazwiska akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji i wielkość tych pakietów akcji wykazane np. w informacjach otrzymywanych na corocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy i udziałowców lub w wyniku przestrzegania przepisów wykonawczych stosowanych w odniesieniu do spółek notowanych na giełdzie.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy podejmowały podobne środki do tych, o których mowa w art. 10 ust. 3, w odniesieniu do osób, które nie wypełniły zobowiązania wcześniejszego powiadomienia odnoszącego się do nabywania lub podwyższania znacznego pakietu akcji. Jeżeli pakiet akcji jest nabywany pomimo sprzeciwu właściwych organów, bez względu na wszelkie inne przyjęte sankcje, państwa członkowskie przewidują zawieszenie wykonania odnośnych praw do głosowania, unieważnienie oddanych głosów lub możliwość ich anulowania.

Artykuł 12

Okres oceny

1. Właściwe organy na piśmie potwierdzają potencjalnemu nabywcy odbiór powiadomienia wymaganego zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit pierwszy niezwłocznie po otrzymaniu tego powiadomienia, jak również od możliwego późniejszego otrzymania informacji określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, a w żadnym razie nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania go.

Właściwe organy mają maksymalnie sześćdziesiąt dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane przez państwo członkowskie na podstawie wykazu określonego w art. 13 ust. 4 („okres oceny”) na przeprowadzenie oceny.

Piątek, 26 października 2012 r.

Właściwe organy powiadamiają potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.

2. Podczas okresu oceny i nie później niż pięćdziesiątego roboczego dnia okresu oceny właściwe organy mogą w razie konieczności zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.

Bieg okresu oceny zostaje wstrzymany na czas od dnia przekazania prośby o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Czas wstrzymania nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Jakiegokolwiek kolejne prośby o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji są przekazywane przez właściwy organ według uznania, jednak nie mogą powodować wstrzymania biegu okresu oceny.

3. Właściwe organy mogą przedłużyć czas wstrzymania, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, do trzydziestu dni roboczych, jeżeli potencjalny nabywca jest jedną z następujących osób:

- a) osobą fizyczną lub prawną, której siedziba znajduje się poza Unią **Europejską** lub która podlega regulacji poza Unią;
- b) osobą fizyczną lub prawną i nie podlega nadzorowi zgodnie z niniejszą dyrektywą lub dyrektywą 2009/65/WE, dyrektywą 2009/138/WE bądź dyrektywą 2006/48/WE.

4. Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanowi wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Zgodnie z prawem krajowym odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Nie uniemożliwia to państwu członkowskiemu, aby zezwoliło właściwemu organowi na jego ujawnienie bez żądania potencjalnego nabywcy.

5. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwy organ nie wyrazi na piśmie sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.

6. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w odpowiednich przypadkach.

7. Państwa członkowskie nie mogą ustanowić bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadomienia właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji, o których mowa w ust. 4 i które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla ust. 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8a. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby ustanowić standardowe formularze, szablony i procedury dla procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

Piątek, 26 października 2012 r.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Ocena

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 11 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 12 ust. 2, właściwy organ, dla zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania firmą inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na firmę inwestycyjną, ocenia potencjalnego nabywcę oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie wszystkich poniższych kryteriów:

- a) reputacja potencjalnego nabywcy;
- b) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością firmy inwestycyjnej w wyniku planowanego nabycia;
- c) dobra kondycja finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez firmę inwestycyjną, której akcje mają zostać nabyte;
- d) kwestii tego, czy firma inwestycyjna będzie w stanie spełnić, jak również spełniać w przyszłości, wymogi oceny ostrożnościowej wynikające z niniejszej dyrektywy, a w odpowiednich przypadkach również z innych dyrektyw, zwłaszcza dyrektywy 2002/87/WE i 2006/49/WE, a także, czy struktura grupy, której będzie częścią, umożliwi sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział odpowiedzialności pomiędzy właściwymi organami;

da) kwestii tego, czy proponowane nabycie przyczynia się do zwiększenia ryzyka konfliktów interesów;

- e) kwestii tego, czy istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE lub czy proponowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych ■ służących dostosowaniu kryteriów oceny określonych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

2. Właściwy organ może wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.

3. Państwa członkowskie nie narzucają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietów, jakie muszą być nabywane, ani nie umożliwiają swoim właściwym organom oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz muszą być przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.

Piątek, 26 października 2012 r.

5. Bez uszczerbku dla art. 12 ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o co najmniej dwóch propozycjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tej samej firmie inwestycyjnej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób równy.

Artykuł 14

Udział w uprawnionym systemie rekompensat dla inwestorów

Właściwy organ weryfikuje, czy z chwilą wydawania zezwolenia podmiot dążący do uzyskania zezwolenia, działający jako firma inwestycyjna, spełnia zobowiązania ustanowione na podstawie dyrektywy 97/9/WE **█**.

Niniejszego artykułu nie stosuje się do lokat strukturyzowanych emitowanych przez instytucje kredytowe należące do systemów gwarancji depozytów uznawanych na mocy postanowień dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ⁽¹⁾.

Artykuł 15

Subwencjonowanie kapitału założycielskiego

Państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy nie wydawały zezwolenia, jeżeli zgodnie z wymogami dyrektywy 2006/49/WE firma inwestycyjna nie posiada wystarczającego kapitału założycielskiego uwzględniającego charakter danej usługi lub działalności inwestycyjnej.

Artykuł 16

Wymogi organizacyjne

1. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga od firm inwestycyjnych wypełniania wymogów organizacyjnych wymienionych w ust. 2–8 ***niniejszego artykułu*** oraz w art. 17.

2. Firma inwestycyjna ustanawia należytą politykę i procedury odpowiednie do zapewnienia zgodności działalności firmy i jej personelu kierowniczego, pracowników oraz przedstawicieli zależnych ze zobowiązaniami ustanowionymi na podstawie przepisów niniejszej dyrektywy, a także odpowiednimi regułami rządzącymi transakcjami osobistymi takich osób.

3. Firma inwestycyjna zachowuje i wprowadza skuteczne uzgodnienia organizacyjne i administracyjne dla potrzeb podjęcia wszelkich istotnych kroków mających na celu zapobieżenie wystąpieniu sprzeczności interesów, określonych w art. 23 i szkodliwego ich wpływu na interesy klientów firmy. ***Uzgodnienia te obejmują politykę i inne uzgodnienia konieczne do oceny zgodności produktu inwestycyjnego z potrzebami klientów, którym ma być zaoferowany, oraz do dopilnowania, by produkty inwestycyjne lub lokaty strukturyzowane stworzone przez firmę i przeznaczone na sprzedaż dla klientów branżowych lub detalicznych zaspokajały potrzeby określonego rynku docelowego oraz by firma inwestycyjna sprzedająca produkty inwestycyjne kierowała swoje produkty do klientów należących do tej grupy docelowej. Cele sprzedaży i wewnętrzne systemy zachęt nie motywują sprzedaży produktów poza grupę docelową. Firma inwestycyjna, która tworzy produkty inwestycyjne, lokaty strukturyzowane lub instrumenty finansowe, dysponuje procesem zatwierdzania produktów oraz podejmuje wszystkie operacyjne i proceduralne środki niezbędne do wdrożenia tego procesu zatwierdzania produktów. Przed wprowadzeniem produktów inwestycyjnych i instrumentów finansowych do obrotu lub rozpoczęciem ich dystrybucji, muszą one zostać zatwierdzone w ramach procesu zatwierdzenia produktów. Przeprowadza się dokładną ocenę wszystkich istotnych rodzajów ryzyka, a produkty i instrumenty są wprowadzane do obrotu i dystrybuowane tylko wtedy, gdy leży to w interesie docelowych grup klientów. W ramach procesu zatwierdzania produktów dopilnowuje się, by istniejące produkty były regularnie przeglądane w celu upewnienia się, że dany produkt nadal zaspokaja potrzeby określonego rynku docelowego. Proces zatwierdzania produktów jest objęty corocznym przeglądem. Firma inwestycyjna może w każdym momencie dostarczyć stosownemu właściwemu organowi aktualny i szczegółowy opis natury i elementów stosowanego przez nią procesu zatwierdzania produktów.***

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5.

Piątek, 26 października 2012 r.

4. Firma inwestycyjna podejmuje właściwe kroki mające na celu zapewnienie ciągłości i prawidłowości świadczenia usług i prowadzenia działalności inwestycyjnej. W związku z tym firma inwestycyjna wprowadza należyte i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.

5. Polegając na stronie trzeciej w sprawie pełnienia funkcji operacyjnych, które mają podstawowe znaczenie dla ciągłego i zadowalającego świadczenia klientom usług oraz prowadzenia działalności inwestycyjnej w sposób ciągły i zadowalający, firma inwestycyjna zapewnia podejmowanie wszelkich właściwych kroków mających na celu uniknięcie dodatkowego ryzyka operacyjnego. Pełnienie istotnych funkcji operacyjnych przez podmioty zewnętrzne nie może być wykonywane w sposób materialnie naruszający jakość kontroli wewnętrznej oraz zdolności podmiotu nadzorującego do monitorowania zgodności działalności firmy ze wszystkimi zobowiązaniami.

Firma inwestycyjna posiada odpowiednie procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne uzgodnienia kontroli i gwarancji dotyczące systemów przetwarzania informacji.

6. Firma inwestycyjna zapewnia prowadzenie rejestrów wszystkich usług i transakcji zawieranych przez tę firmę umożliwiające właściwemu organowi należyte monitorowanie zgodności z wymogami ustanowionymi na podstawie niniejszej dyrektywy, w szczególności gwarantujące, że firma inwestycyjna wypełniła wszystkie zobowiązania w odniesieniu do klientów lub potencjalnych klientów.

7. Rejestry obejmują ewidencję rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej dotyczących przynajmniej transakcji przeprowadzonych w ramach realizacji transakcji na własny rachunek oraz zleceń klientów w przypadku świadczenia usług w zakresie przyjmowania i przesyłania zleceń oraz ich realizacji w imieniu klientów.

Państwa członkowskie mogą znieść obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych, jeśli główna działalność firmy inwestycyjnej nie polega na otrzymywaniu i przekazywaniu zleceń oraz realizowaniu zleceń w imieniu klientów.

W odniesieniu do kontaktów między instytucjami finansowymi i klientami detalicznymi państwa członkowskie mogą zamiast rejestrów, o których mowa w pierwszym akapicie, uznać odpowiednią dokumentację dotyczącą treści wspomnianych rozmów telefonicznych w formie protokołów, jeśli zostały one podpisane przez klienta.

Ewidencje rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej zarejestrowanych zgodnie z akapitem pierwszym **lub protokoły przygotowane zgodnie z akapitem drugim** udostępniane są klientom, których dotyczą, na ich żądanie. **Państwa członkowskie wymagają, aby takie ewidencje były przechowywane przez rok po zakończeniu inwestycji.**

Odpowiednie osoby reprezentujące firmę inwestycyjną mogą prowadzić rozmowy i korespondencję, o których mowa w akapicie pierwszym, tylko przy użyciu urządzeń zapewnionych przez firmę inwestycyjną oraz w przypadku ich rejestrowania.

8. Firma inwestycyjna, utrzymująca instrumenty finansowe należące do klientów, wprowadza należyte wymogi gwarantujące prawa własności klientów, w szczególności w przypadku niewypłacalności firmy inwestycyjnej oraz mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu instrumentów należących do klientów na własny rachunek, z wyjątkiem wyraźnej zgody klienta na powyższe.

9. Firma inwestycyjna utrzymująca fundusze należące do klientów wprowadza odpowiednie uzgodnienia mające na celu zagwarantowanie praw klientów oraz, z wyjątkiem przypadku instytucji kredytowych, mające na celu zapobieżenie wykorzystywaniu funduszy klientów na własny rachunek.

Piątek, 26 października 2012 r.

10. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientami detalicznymi uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych czy też potencjalnych zobowiązań klientów.

11. W przypadku oddziału firm inwestycyjnych, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, bez uszczerbku dla możliwości właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia firmy inwestycyjnej uzyskiwania dostępu do tych zapisów, egzekwuje zobowiązanie ustanowione w ust. 6 i 7 w odniesieniu do transakcji zawieranych przez oddział.

12. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do środków służących określeniu konkretnych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 2–9 **niniejszego artykułu** nakładanych na firmy inwestycyjne oraz na oddziały firm z państw trzecich, którym udzielono zezwolenia zgodnie z art. 43, świadczące różnego rodzaju usługi inwestycyjne lub prowadzące działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe, lub połączenie powyższych.

Artykuł 17

Handel algorytmiczny i wykonywanie transakcji wysokiej częstotliwości

1. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka **odpowiednie dla prowadzonej działalności**, aby zapewnić odporność i wystarczającą wydajność swoich systemów transakcyjnych oraz zagwarantować, że podlegają one stosownym progom i limitom transakcyjnym oraz uniemożliwiają wysyłanie błędnych zleceń, a także aby nie dopuścić do sytuacji, w której sposób funkcjonowania systemu mógłby doprowadzić lub przyczynić się do powstania zaburzeń rynkowych. Taka firma posiada również skuteczne systemy i mechanizmy kontroli ryzyka, aby uniemożliwić wykorzystanie systemów transakcyjnych do celów sprzecznych z rozporządzeniem (UE) nr [MAR] lub regulaminem systemu obrotu, do którego jest podłączona. Firma **inwestycyjna** musi posiadać skuteczne rozwiązania w zakresie ciągłości działania, aby sprostać wszelkim nieprzewidzianym awariom swoich systemów transakcyjnych oraz zapewnia kompleksowe testowanie i właściwe monitorowanie swoich systemów, tak aby zagwarantować, że spełniają one wymagania określone w niniejszym ustępie.

2. Firma inwestycyjna prowadząca handel algorytmiczny przynajmniej raz w roku – **z własnej inicjatywy i na żądanie w dowolnym momencie** – przekazuje właściwemu organowi w swoim państwie pochodzenia **dokładny** opis charakteru swoich strategii handlu algorytmicznego, szczegółowe informacje na temat parametrów lub limitów transakcyjnych, którym podlega system, kluczowych mechanizmów kontroli przestrzegania przepisów i kontroli ryzyka, które posiada w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 1, oraz szczegółowe informacje na temat procesu testowania swoich systemów. **Firma inwestycyjna, na żądanie właściwego organu, przedstawia dalsze informacje** na temat jej handlu algorytmicznego oraz systemów wykorzystywanych w tym celu.

2a. **Firma inwestycyjna prowadząca strategię opartą na transakcjach wysokiej częstotliwości przechowuje w zatwierdzonej formie wstępną ścieżkę audytu wszelkich notowań i działalności transakcyjnej prowadzonej w jakimkolwiek systemie obrotu oraz udostępnia ją krajowemu właściwemu organowi na żądanie.**

3. **Firma inwestycyjna, która zajmuje się organizowaniem obrotu, w tym poprzez udział w programie organizowania obrotu zaproponowanym przez system obrotu, zawiera wiążącą umowę pisemną z systemem obrotu dotyczącą zasadniczych obowiązków wynikających z organizowania obrotu oraz przyjmuje warunki umowy, w tym jeśli chodzi o zapewnianie płynności. Firma inwestycyjna dysponuje skutecznymi systemami i mechanizmami kontroli, umożliwiającymi jej spełnienie w dowolnym czasie jej zobowiązań wynikających z umowy. Jeśli jakkolwiek firma inwestycyjna wprowadza strategię handlu algorytmicznego celem wypełnienia swoich zobowiązań jako animatora rynku, dopilnowuje, aby algorytm stale funkcjonował w godzinach, w których prowadzony jest obrót w systemie obrotu, do którego wysyła zlecenia lub za pośrednictwem którego realizuje transakcje oraz aby parametry obrotu lub limity algorytmu gwarantowały, że firma inwestycyjna publikuje wiążące notowania po konkurencyjnych cenach, co skutkuje zapewnieniem w każdym czasie regularnej i bieżącej płynności w tych systemach obrotu, bez względu na istniejące warunki rynkowe, chyba że pisemna umowa stanowi inaczej.**

Piątek, 26 października 2012 r.

4. **Firmy inwestycyjne nie zapewniają sponsorowanego i otwartego rynkowego dostępu do systemu obrotu.** Firma inwestycyjna, która zapewnia bezpośredni dostęp **rynkowy** do systemu obrotu, posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli zapewniające należytą ocenę i weryfikację stosowności osób korzystających z tej usługi oraz zapewnia takie rozwiązania, które uniemożliwiają osobom korzystającym z tej usługi przekraczanie stosownych z góry określonych progów transakcyjnych i kredytowych, a także zapewnia należyte monitorowanie transakcji zawieranych przez osoby korzystające z tej usługi oraz stosowne mechanizmy kontroli ryzyka uniemożliwiające zawieranie transakcji, które mogą stanowić źródło ryzyka dla samej firmy inwestycyjnej lub które mogą prowadzić lub przyczyniać się do powstania zaburzeń rynkowych lub które są sprzeczne z rozporządzeniem (UE) nr [MAR] lub regulaminem systemu obrotu. Firma inwestycyjna zapewnia zawarcie wiążącej pisemnej umowy między firmą a daną osobą, regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia wspomnianej usługi oraz gwarantuje, że na podstawie rzeczoney umowy firma pozostaje odpowiedzialna za zapewnienie zgodności transakcji zawieranych przy użyciu tej usługi z wymogami niniejszej dyrektywy, rozporządzeniem (UE) nr .../... [MAR] oraz regulaminem systemu obrotu.

5. Firma inwestycyjna działająca w charakterze ogólnego uczestnika rozliczającego na rzecz innych osób posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli w celu zapewnienia stosowania usług rozliczeniowych na rzecz odpowiednich osób spełniających wyraźne określone kryteria oraz objęcia tych osób odpowiednimi wymogami w celu ograniczenia ryzyka dla firmy i rynku. Firma inwestycyjna zapewnia istnienie wiążącej pisemnej umowy między firmą a daną osobą regulującej podstawowe prawa i obowiązki wynikające ze świadczenia wspomnianej usługi.

6. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do środków mających na celu sprecyzowanie szczegółowych wymogów organizacyjnych określonych w ust. 1–5, którym powinny podlegać firmy inwestycyjne świadczące różne usługi inwestycyjne lub prowadzące różną działalność inwestycyjną oraz świadczące usługi dodatkowe, lub ich kombinację.

Artykuł 18

Obrót i finalizowanie transakcji na MTF i OTF

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF, oprócz wypełnienia **organizacyjnych** wymogów ustanowionych w art. 16, ustanowili przejrzyste reguły i procedury uczciwego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznego realizowania zleceń. Firmy i operatorzy posiadają mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie techniczną eksploatacją danej platformy, w tym ustanawiają skuteczne systemy awaryjne umożliwiające radzenie sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili przejrzyste reguły dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które można wprowadzać do obrotu w ramach ich systemów.

W miarę potrzeb państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF zapewnili lub upewnili się, że posiadają dostęp do odpowiednich, jawnych informacji umożliwiających użytkownikom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter użytkowników, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowili, publikowali i utrzymywali przejrzyste **i niedyskryminacyjne** reguły, oparte na obiektywnych kryteriach, rządzące dostępem do ich platformy.

3a. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF dysponowali mechanizmami umożliwiającymi jednoznaczny identyfikację wszelkiej sprzeczności interesów między interesem MTF lub OTF, ich właścicielami lub operatorami, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania MTF lub OTF, oraz mechanizmami umożliwiającymi zarządzanie potencjalnymi niekorzystnymi skutkami, jakie dla działania MTF lub OTF bądź ich uczestników może mieć taka sprzeczność interesów.

Piątek, 26 października 2012 r.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF w sposób niebudzący wątpliwości powiadamiali użytkowników o odpowiednich zobowiązaniach dotyczących rozliczania transakcji zawieranych w ramach tej platformy. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzili niezbędne mechanizmy mające na celu ułatwienie skutecznego rozliczania transakcji zawartych w ramach systemów MTF lub OTF.

4a. Państwa członkowskie wymagają, aby MTF lub OTF miały co najmniej trzech członków lub użytkowników wykazujących się znaczącym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość współdziałania z wszystkimi pozostałymi członkami lub użytkownikami, jeżeli chodzi o kształtowanie się cen w systemie.

5. Jeżeli zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegają obrotowi także w ramach MTF lub OTF bez zgody emitenta, emitent nie podlega zobowiązaniom dotyczącym wstępnego, dalszego lub doraźnego ujawnienia informacji finansowych w odniesieniu tej MTF lub OTF.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie wypełniali polecenia otrzymane od właściwego organu na podstawie art. 72 ust. 1 dotyczące zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi **i EUNGiPW** szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, **w tym wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje posiadany przez tę samą firmę inwestycyjną lub operatora rynku bądź wszelki udział tych podmiotów, jak i wykaz członków i użytkowników MTF lub OTF.** Każde zezwolenie na prowadzenie działalności jako MTF lub OTF zgłaszane jest EUNGiPW. EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich MTF i OTF w Unii **Europejskiej**. Wykaz ten zawiera informacje dotyczące usług świadczonych przez MTF lub OTF, a także niepowtarzalny kod identyfikujący MTF i OTF wykorzystywany na potrzeby sprawozdań zgodnie z art. 23 oraz art. 5 i 9 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]. Rejestry te uaktualniają się na bieżąco. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

8. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia treści i formatu opisu i powiadomienia, o których mowa w ust. 8.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19

Szczególne wymogi dotyczące MTF

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF, oprócz konieczności spełnienia wymogów określonych w art. 16 i 18, ustanawiali **i wdrażali** nieuznaniowe zasady realizacji zleceń w systemie.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby zasady, o których mowa w art. 18 ust. 4, regulujące dostęp do MTF, były zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 55 ust. 3.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne lub operatorzy rynku prowadzący MTF dysponowali mechanizmami:

- a) *właściwych zdolności do zarządzania ryzykiem, na które są narażeni, wdrażania właściwych mechanizmów i systemów dla potrzeb ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka dla działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka;*
- b) umożliwiającymi jednoznacznie identyfikację potencjalnych niekorzystnych skutków, jakie dla funkcjonowania MTF lub dla jej uczestników może mieć sprzeczność interesów między interesem MTF, jej właścicielami lub jej operatorem, a koniecznością zapewnienia należytego funkcjonowania MTF, oraz mechanizmami umożliwiającymi zarządzanie tymi potencjalnymi niekorzystnymi skutkami;
- c) *wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających skuteczne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych na podstawie tych systemów; oraz*
- d) *z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego właściwe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.*

4. Państwa członkowskie wymagają, aby MTF **spełniała warunki określone w art. 51 i 51a** oraz posiadała skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające spełnienie **tych** warunków.

5. Państwa członkowskie zapewniają niestosowanie przepisów art. 24, 25, 27 i 28 do transakcji zawieranych na podstawie zasad regulujących MTF między jej członkami lub uczestnikami lub między MTF a jej członkami lub uczestnikami w odniesieniu do korzystania z MTF. Członkowie lub uczestnicy MTF wypełniają jednak obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 w odniesieniu do swoich klientów, wtedy gdy działając w imieniu swoich klientów, realizują zlecenia klientów za pośrednictwem systemów danej MTF.

Artykuł 20

Szczególne wymogi dotyczące OTF

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF ustanawiały mechanizmy uniemożliwiające realizację zleceń klientów na OTF w oparciu o kapitał własny firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących daną OTF **będź też innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy korporacyjnej i/lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna i/lub operator rynku.**

Firma inwestycyjna lub operator rynku bądź podmiot stanowiący część tej samej grupy korporacyjnej i/lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna i/lub operator rynku nie może działać w charakterze podmiotu systematycznie internalizującego transakcje na OTF, które prowadzi, a OTF nie łączy się z podmiotem systematycznie internalizującym transakcje w sposób, który umożliwiłby interakcję między zleceniami na OTF, a zleceniami lub notowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje. OTF nie może być połączona z inną OTF w sposób umożliwiający interakcję między zleceniami na różnych OTF.

1a. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy obligacje, strukturyzowane produkty finansowe lub uprawnienia do emisji są dopuszczane do obrotu na rynku regulowanym lub są przedmiotem obrotu w ramach MTF, firmy inwestycyjne bądź operatorzy rynku prowadzący OTF zezwalały na realizowanie w ramach OTF jedynie zleceń o dużej skali.

1b. Firmy inwestycyjne bądź operatorzy rynku prowadzący OTF prowadzą według uznania OTF jedynie w odniesieniu do:

- a) **tego, jak transakcja ma zostać zrealizowana oraz**
- b) **sposobu interakcji klientów.**

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności jako OTF musi zawierać szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których system swoim kształtem nie odpowiada rynkowi regulowanemu, MTF lub podmiotowi systematycznie internalizującemu transakcje i nie może być eksploatowany jako rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje. **Po uzyskaniu zezwolenia operator OTF składa raz do roku sprawozdanie właściwemu organowi, dostarczając uaktualnione wyjaśnienie.**

2a. Państwa członkowskie wymagają, by firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF poczyniły stosowne kroki mające na celu zidentyfikowanie wszelkich sprzeczności interesów, powstających w związku z nadzorem i działaniem ich OTF i które mogłyby negatywnie wpłynąć na członków i uczestników OTF, oraz zarządzanie nimi.

3. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie art. 24, 25, 27 i 28 do transakcji zawieranych na OTF.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby OTF **spełniały warunki określone w art. 51 i 51a oraz posiadały skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające** spełnienie **tych** warunków.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI DZIAŁALNOŚCI FIRM INWESTYCYJNYCH

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 21

Regularna rewizja warunków dotyczących wydawania pierwszego zezwolenia

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona na ich terytorium w każdym momencie wypełniała warunki dotyczące wydawania pierwszego zezwolenia ustanowione w rozdziale I tego tytułu.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy ustanowiły odpowiednie metody monitorowania, czy firmy inwestycyjne wypełniają zobowiązania nałożone na podstawie ust. 1. Wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach w warunkach pierwszego zezwolenia.

EUNGiPW może opracowywać wytyczne w zakresie metod monitorowania, o których mowa w niniejszym ustępie.

Artykuł 22

Zobowiązania ogólne w odniesieniu do ciągłego nadzoru

Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy monitorują działalność firm inwestycyjnych w celu dokonania oceny zgodności ich działalności z warunkami prowadzenia działalności przewidzianymi w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie dopilnowują, by wprowadzono odpowiednie środki umożliwiające właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do dokonania oceny zgodności firm inwestycyjnych z tymi zobowiązaniami.

Artykuł 23

Sprzeczność interesów

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie **niezbędne** kroki w celu ustalenia **wszystkich** sprzeczności interesów występujących między nimi, w tym między personelem kierowniczym, pracownikami i przedstawicielami zależnymi lub dowolną osobą bezpośrednio lub pośrednio z nimi powiązaną stosunkiem kontroli, a ich klientami lub między klientami, które to sprzeczności interesów wynikają w toku świadczenia wszelkiego rodzaju usług inwestycyjnych i dodatkowych, lub połączenia obydwu rodzajów usług, **w tym również sprzeczności interesów spowodowane otrzymaniem zachęt od stron trzecich lub wynagrodzeniem od firmy i innymi strukturami zachęt.**

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Jeżeli uzgodnienia organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez firmę inwestycyjną zgodnie z art. 16 ust. 3 w celu zarządzania sprzecznością interesów **lub zapobieganiu jej** nie są wystarczające, by z należytą pewnością zagwarantować, iż ryzyko naruszenia interesów klienta nie występuje, firma inwestycyjna w sposób niebudzący wątpliwości ujawnia klientowi ogólny charakter lub źródło sprzeczności interesów przed zawarciem transakcji w jego imieniu.
3. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania ■ aktów delegowanych ■ w celu:
 - a) ustalenia kroków, których podjęcia można oczekiwać od firm inwestycyjnych w celu ustalenia i ujawnienia sprzeczności interesów występujących w toku świadczenia różnorodnych usług inwestycyjnych i dodatkowych lub ich połączenia, a także zapobiegania im i zarządzania nimi;
 - b) ustanowienia należytych kryteriów ustalania rodzajów sprzeczności interesów, których występowanie może spowodować szkody względem interesów klientów lub potencjalnych klientów firmy inwestycyjnej.

SEKCJA 2

PRZEPISY ZAPEWNIAJĄCE OCHRONĘ INWESTORA

Artykuł 24

Zasady ogólne oraz informacje udzielane klientom

1. Państwa członkowskie wymagają, aby przy świadczeniu na rzecz klientów usług inwestycyjnych lub, w miarę potrzeb, usług dodatkowych, firma inwestycyjna działała uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie, zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klientów oraz wypełniając, w szczególności, zasady wymienione w niniejszym artykule i w art. 25.

1a. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby w przypadku tworzenia przez firmy inwestycyjne produktów inwestycyjnych lub lokat strukturyzowanych, przeznaczonych na sprzedaż dla klientów branżowych lub detalicznych, takie produkty były tworzone w sposób spełniający potrzeby określonego rynku docelowego w ramach danej kategorii klientów. Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne podejmowały właściwe kroki w celu zapewnienia sprzedaży i dystrybucji każdego produktu inwestycyjnego wśród klientów należących do tej grupy docelowej oraz w celu zadbania o to, by cele sprzedaży i wewnętrzne systemy nagród lub zachęty nie motywowały sprzedaży i dystrybucji produktu inwestycyjnego poza grupą docelową. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne tworzące produkty inwestycyjne lub lokaty strukturyzowane, przeznaczone na sprzedaż dla klientów branżowych lub detalicznych, dostarczały wszelkim osobom trzecim zajmującym się dystrybucją informacje na temat planowanego rynku docelowego dla danego produktu.

1b. Państwa członkowskie dopilnowują, by sposób, w jaki firma inwestycyjna wynagradza personel, wybranych przedstawicieli oraz inne firmy inwestycyjne nie był sprzeczny z jej zobowiązaniem do działania w najlepszym interesie klientów. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy personel doradza klientom detalicznym na temat instrumentów finansowych bądź je im sprzedaje, struktura wynagrodzenia tego personelu nie powodowała szkody dla ich zdolności wydawania obiektywnych rekomendacji, gdzie ma to zastosowanie, lub zapewniania informacji w uczciwy, wyraźny i niewprowadzający w błąd sposób zgodnie z ust. 2 i w żaden inny sposób nie prowadzi do nadmiernych sprzeczności interesów.

W szczególności państwa członkowskie gwarantują, że:

- a) wynagrodzenie nie zależy w dużym stopniu od celów sprzedaży ani od opłacalności produktów inwestycyjnych lub instrumentów finansowych;
- b) wynagrodzenia lub inne uzgodnienia, w tym ocena wykonania, nie dostarczają pracownikom zachęty do zalecania konkretnego produktu inwestycyjnego lub instrumentu finansowego klientowi detalicznemu, jeśli firma inwestycyjna mogłaby zaproponować inny produkt inwestycyjny lub instrument finansowy, który lepiej realizowałby cele tego klienta.

Piątek, 26 października 2012 r.

1c. Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne nie były uważane za spełniające wymogi na mocy art. 23 lub pierwszego ustępu niniejszego artykułu, jeżeli w szczególności wypłacają środki komukolwiek oprócz klienta lub przyjmują opłaty bądź prowizje albo oferują bądź czerpią jakiekolwiek korzyści niepieniężne w związku ze świadczeniem usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej z czyjejkolwiek strony z wyłączeniem klienta, chyba że uiszczane opłaty lub prowizje bądź oferowane niepieniężne korzyści mają na celu podniesienie jakości danej usługi świadczonej klientowi i nie są sprzeczne ze zobowiązaniem firmy do uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepszym interesem klientów, oraz:

- a) są przenoszone na inwestora wraz z dokumentacją szczegółowo opisującą wszystkie usługi oraz związane z nimi opłaty lub prowizje;*
- b) umożliwiają lub są niezbędne do świadczenia usług inwestycyjnych, takich jak koszty przechowywania, opłaty za rozliczanie i wymianę, składki regulacyjne lub opłaty prawne, które, z uwagi na ich charakter, nie są sprzeczne ze zobowiązaniem firmy do uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepszym interesem klientów, lub*
- c) ich istnienie, charakter i wysokość lub – w przypadku gdy wysokość nie może zostać oszacowana – metoda obliczania tej wysokości muszą być wyraźnie ujawnione klientowi w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób przed świadczeniem danej usługi,*

chyba że państwa członkowskie postanowią, że wymogi niniejszego ustępu są spełnione jedynie w przypadku gdy wartość opłaty, prowizji lub niepieniężnych korzyści jest przenoszona na klienta. [Popr. 5]

2. Wszelkie informacje, w tym publikacje handlowe, kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów powinny być rzetelne, niebudzące wątpliwości i niewprowadzające w błąd. Publikacje handlowe należy w sposób niebudzący wątpliwości oznaczyć jako publikacje handlowe.

3. Klientom lub potencjalnym klientom należy **w odpowiednim czasie** dostarczyć stosownych informacji dotyczących:

- firmy inwestycyjnej oraz usług przez nią świadczonych; **jeśli zapewniane jest doradztwo inwestycyjne, w informacjach podaje się zakres produktów objętych doradztwem;**
- **struktur produktowych oraz kategoryzacji klientów planowanego rynku docelowego**, instrumentów finansowych oraz proponowanych strategii inwestycyjnych; powinny one obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie **struktury produktowe**, instrumenty **finansowe** lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych,
- systemów realizacji zleceń,
- kosztów i odnośnych opłat **odnoszących się do usług inwestycyjnych i dodatkowych oraz wszelkiego produktu inwestycyjnego, lokaty strukturyzowanej lub instrumentów finansowych zalecanych lub oferowanych na rynku klientom.**

W odniesieniu do wszystkich produktów inwestycyjnych informacje, o których mowa w pierwszym akapicie, obejmują całkowity koszt inwestycji w postaci znormalizowanego obrazu skumulowanego zwrotu z wszystkich odliczeń, w tym opłat i kosztów, które nie wynikają z zaistnienia ryzyka rynku bazowego, na podstawie znormalizowanego przewidywania wyrażonego jako kwota pieniężna przed inwestycją i przynajmniej raz w roku dla każdej inwestycji.

Piątek, 26 października 2012 r.

3a. *Jeśli zapewnia się usługi doradztwa inwestycyjnego lub uznaniowego zarządzania portfelem, odpowiednie informacje określone w ust. 3 przedkładane są zanim zapewnione zostaną usługi doradztwa inwestycyjnego i obejmują:*

- a) zakres produktów inwestycyjnych i instrumentów finansowych, na których opierać się będzie zalecenie oraz w szczególności kwestię tego, czy zakres ten ogranicza się do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez podmioty mające bliskie powiązania w firmę inwestycyjną;*
- b) kwestię tego, czy konsument wnosi opłatę za doradztwo, a jeśli tak – wysokość opłaty lub podstawę jej obliczania;*
- c) kwestię tego, czy firma otrzymuje jakieś opłaty, prowizje, korzyści pieniężne lub niepieniężne lub inne zachęty od stron trzecich w związku ze świadczeniem usług doradztwa inwestycyjnego oraz w stosownych przypadkach z mechanizmami przekazywania zachęt klientowi;*
- d) kwestię tego, czy firma inwestycyjna zapewni klientowi okresową ocenę adekwatności instrumentów finansowych polecanych klientowi.*

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym i w ust. 1c lit. c) ■ przekazywane są w zrozumiałej postaci w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci mogli zrozumieć charakter oraz ryzyko związane z usługą inwestycyjną oraz określonym rodzajem oferowanego instrumentu finansowego, a co za tym idzie, mogli podjąć świadome decyzje inwestycyjne. **Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, by informacje te były przekazywane** w ujednoliconym formacie.

4. W przypadkach gdy usługę inwestycyjną oferuje się jako część produktu finansowego, który podlega już innym przepisom prawodawstwa **Unii Europejskiej** lub wspólnym unijnym normom dotyczącym instytucji kredytowych i kredytów konsumenckich w odniesieniu do wymogów informacyjnych, usługa ta nie podlega dodatkowo zobowiązaniom wymienionym w ust. 2 i 3 i **3a**.

5. **Ponadto państwa członkowskie mogą zabronić lub bardziej ograniczyć ofertę lub przyjmowanie opłat, prowizji bądź niepieniężnych korzyści powiązanych ze świadczeniem usług doradztwa inwestycyjnego lub uznaniowym zarządzaniem portfelem. Może to obejmować wymaganie zwrócenia klientowi wszelkich takich opłat, prowizji lub niepieniężnych korzyści bądź zrekompensowania ich opłatami uiszczanymi przez klienta.**

5a. **Państwa członkowskie wymagają również, aby w razie gdy firma inwestycyjna informuje klienta, że usługi doradztwa inwestycyjnego lub uznaniowego zarządzania portfelem świadczone są w sposób niezależny, oceniała ona wystarczająco dużą liczbę produktów inwestycyjnych lub instrumentów finansowych dostępnych na rynku, które są dostatecznie zróżnicowane pod względem ich rodzaju i emitentów lub dostawców produktu, tak aby zapewnić odpowiednią realizację inwestycyjnych celów klienta, a także zadbać o to, by nie ograniczały się one do instrumentów finansowych emitowanych lub dostarczanych przez podmioty ściśle powiązane z firmą inwestycyjną.**

W przypadku gdy firma inwestycyjna informuje klienta, że doradztwo inwestycyjne świadczone jest w sposób niezależny, państwa członkowskie dopilnowują, by zabronione było przyjmowanie jakichkolwiek opłat, prowizji bądź niepieniężnych korzyści powiązanych ze świadczeniem usług doradztwa inwestycyjnego lub uznaniowego zarządzania portfelem. [Popr. 6]

6. **Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna w przypadku świadczenia usług uznaniowego zarządzania portfelem ujawniała w sprawozdaniu okresowym wszystkie związane z uznaniowym zarządzaniem portfelem zachęty wypłacone lub otrzymane w poprzednim okresie. Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne nie wynagradzały lub nie oceniały wyników swoich pracowników, przedstawicieli i innych powiązanych firm inwestycyjnych w sposób sprzeczny z jej zobowiązaniem do działania zgodnie z najlepszym interesem klientów. [Popr. 7]**

Piątek, 26 października 2012 r.

7. W przypadku gdy usługa inwestycyjna jest oferowana **klientowi detalicznemu** wraz z inną usługą lub produktem w ramach pakietu lub jako warunek tej samej umowy lub pakietu, firma inwestycyjna informuje klienta o tym, czy możliwy jest osobny zakup poszczególnych elementów, oraz udostępnia osobne zestawienie kosztów i opłat dla każdego z tych elementów.

EUNGiPW, *we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego) i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) w ramach wspólnego komitetu europejskich urzędów nadzoru* opracowuje do dnia [...] (*) oraz okresowo aktualizuje wytyczne w zakresie oceny praktyk sprzedaży wiązanych i nadzoru nad nimi, wskazujące w szczególności sytuacje, w których praktyki sprzedaży wiązanej są niezgodne z wymogiem określonym w ust. 1.

8. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez firmy inwestycyjne zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu usług inwestycyjnych lub dodatkowych na rzecz swoich klientów, **w tym warunków, które muszą spełniać informacje, aby były uczciwe, wyraźne i niewprowadzające w błąd, szczegółów dotyczących treści i formy informowania klientów w odniesieniu do firm inwestycyjnych i ich usług, kryteriów oceny poszczególnych emitentów i dostawców produktów na potrzeby świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego w niezależny sposób, kryteriów oceny wywiązywania się firm otrzymujących zachęty ze zobowiązania do uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania zgodnie z najlepszym interesem klientów.** Te akty delegowane uwzględniają: [Popr. 8]

- a) charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług z uwzględnieniem rodzaju, celu, wielkości i częstotliwości transakcji;
 - b) charakter oferowanych lub rozważanych produktów **inwestycyjnych**, w tym różne rodzaje instrumentów finansowych i lokat, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - c) detaliczny lub branżowy charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 3, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów;
- ca) **parametry znormalizowanego obrazu, o którym mowa w ust. 3.**

Artykuł 25

Ocena odpowiedniości i stosowności instrumentów oraz sprawozdawczość wobec klientów

-1. **Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne zapewniały i wykazywały, że osoby fizyczne świadczące na rzecz klienta usługi doradztwa inwestycyjnego lub przekazujące mu informacje o produktach inwestycyjnych, usługach inwestycyjnych i usługach dodatkowych w imieniu firmy inwestycyjnej posiadają wiedzę i kompetencje niezbędne do wypełniania zobowiązań określonych w art. 24 i niniejszym artykule, a także publikują kryteria wykorzystywane do oceny wiedzy i kompetencji.**

1. Świadcząc usługi doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, firma inwestycyjna uzyskuje niezbędne informacje dotyczące wiedzy i doświadczenia klientów lub potencjalnych klientów w dziedzinie inwestycji odpowiedniej do określonego rodzaju produktu czy usługi, jego sytuacji finansowej, **w tym jego zdolności ponoszenia strat i jego tolerancji ryzyka** oraz celów inwestycyjnych, tak aby firma mogła polecić klientowi lub potencjalnemu klientowi odpowiednie dla niego **i odpowiadające jego tolerancji ryzyka i zdolności ponoszenia strat** usługi inwestycyjne i instrumenty finansowe.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby gdy firma inwestycyjna świadczy usług doradztwa inwestycyjnego i poleca pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 7, każdy element, jak i cały pakiet były odpowiednie dla klienta.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby firmy inwestycyjne świadczące usługi inwestycyjne, inne niż określone w ust. 1, zwróciły się do klienta lub potencjalnego klienta z prośbą o przekazanie informacji dotyczących jego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji, odpowiedniej do określonego rodzaju oferowanego lub wymaganego produktu lub usługi, tak aby firma inwestycyjna mogła dokonać oceny, czy przewidziana usługa inwestycyjna lub produkt są odpowiednie dla klienta. **Jeśli przewiduje się pakiet usług lub produktów zgodnie z art. 24 ust. 7, w ocenie rozważa się, czy każdy poszczególny element jest odpowiedni, podobnie jak cały pakiet.**

W przypadku gdy w oparciu o informacje otrzymane na podstawie poprzedzającego ustępu firma inwestycyjna uważa, że produkt lub usługa nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, firma inwestycyjna ostrzega o powyższym klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.

W przypadkach gdy klienci lub potencjalni klienci nie prześlą informacji określonych na podstawie akapitu pierwszego lub jeżeli przedstawią niewystarczające informacje dotyczące ich wiedzy i doświadczenia, firma inwestycyjna ostrzega ich, że nie jest ona w stanie ustalić, czy przewidziana usługa lub produkt są dla nich odpowiednie. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie.

3. Państwa członkowskie umożliwiają firmom inwestycyjnym świadczącym usługi dotyczące wyłącznie realizacji lub otrzymywania i przekazywania zleceń klientów, jednocześnie świadczącym bądź nieświadczącym usług dodatkowych, z wyłączeniem usług dodatkowych określonych w załączniku 1 sekcja B pkt 1, świadczenie tych usług inwestycyjnych bez potrzeby uzyskania informacji lub dokonywania uzgodnień przewidzianych w ust. 2, jeżeli wypełnione są wszystkie podane poniżej warunki:

a) usługi odnoszą się do dowolnego z poniższych instrumentów finansowych:

- (i) akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego, lub na MTF, w przypadku gdy są to akcje przedsiębiorstw, z wyłączeniem akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania niebędących UCITS oraz akcji, które zawierają wbudowany instrument pochodny, **chyba że instrument ten nie zwiększa ryzyka po stronie inwestora;**
- (ii) obligacji lub innych form sekurytyzowanego długu, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego lub na MTF, z wyłączeniem tych instrumentów, w które wbudowany jest instrument pochodny lub które posiadają strukturę, **która utrudniałaby klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka, chyba że instrument ten nie zwiększa ryzyka po stronie inwestora;**
- (iii) instrumentów rynku pieniężnego z wyłączeniem instrumentów obejmujących wbudowany instrument pochodny lub posiadających strukturę, **która utrudniałaby klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka, chyba że instrument ten nie zwiększa ryzyka po stronie inwestora;**
- (iv) akcji lub jednostek uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) **;**
- (v) innych niekompleksowych instrumentów finansowych do celów niniejszego ustępu.

Do celów niniejszego punktu rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny w stosunku do rynku regulowanego w przypadku spełnienia wymogów i dopełnienia procedur określonych w art. 4 ust. 1 akapit trzeci i czwarty dyrektywy 2003/71/WE **Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) usługę świadczy się z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta,
 - c) klienta lub potencjalnego klienta powiadomiono w sposób niebudzący wątpliwości, że świadcząc tę usługę firma inwestycyjna nie ma obowiązku dokonywania oceny adekwatności lub stosowności oferowanego instrumentu lub świadczonej usługi i dlatego też klient lub potencjalny klient nie korzysta z odnośnej ochrony ustanowionej na podstawie właściwych reguł prowadzenia działalności. Ostrzeżenie to można przekazywać w ujednoliconym formacie,
 - d) firma inwestycyjna wypełnia zobowiązania ustanowione na mocy art. 23.
4. Firma inwestycyjna ustanawia rejestr, który obejmuje dokument lub dokumenty uzgodnione między firmą a klientem określające prawa i obowiązki stron, a także pozostałe warunki, na których firma świadczy usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron kontraktu można ustalić przez odniesienie do innego rodzaju dokumentów lub tekstów prawnych.
5. Klient otrzymuje od firmy inwestycyjnej **na trwałym nośniku** odnośne sprawozdania w sprawie usług świadczonych klientowi. Sprawozdania te obejmują okresowe informacje przekazywane klientom, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych instrumentów finansowych oraz charakteru usług świadczonych na rzecz klienta oraz zawierają w stosownych przypadkach koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi w imieniu klienta. W przypadku świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego **klientom detalicznym** firma inwestycyjna **dostarcza klientowi na trwałym nośniku ewidencję określającą przynajmniej cele klienta, zalecenia oraz to**, w jaki sposób udzielona porada uwzględnia indywidualną charakterystykę i cele klienta. **Kiedy firma inwestycyjna zajmuje się uznaniowym zarządzaniem portfelem i kiedy firma inwestycyjna świadcząca usługi doradztwa inwestycyjnego informuje klienta, że będzie przedstawiać okresowe oceny adekwatności zgodnie z art. 24 ust. 3a lit. d), informuje klienta o częstotliwości oceny i przekazywania odnośnych informacji, zaś sprawozdanie zawiera informacje dotyczące wyników dla danych produktów inwestycyjnych oraz, w przypadku świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego lub uznaniowego zarządzania portfelem, uaktualnioną ocenę adekwatności tych produktów inwestycyjnych.**
6. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania w drodze aktów delegowanych środków w celu dopilnowania, by świadcząc usługi inwestycyjne lub dodatkowe na rzecz klientów, firmy inwestycyjne przestrzegały zasad **określonych w ustępach 1–5**. Te akty delegowane **określają w szczególności kryteria oceny wiedzy i kompetencji wymaganych na mocy ust. 1 oraz** uwzględniają:
- a) charakter oferowanych lub świadczonych na rzecz klienta lub potencjalnego klienta usług z uwzględnieniem rodzaju, celu, wielkości i częstotliwości transakcji;
 - b) charakter oferowanych lub branych pod uwagę produktów, w tym różne rodzaje instrumentów finansowych i lokat bankowych, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - c) detaliczny lub branżowy charakter klienta lub potencjalnych klientów lub, w przypadku ust. 5, ich klasyfikację jako uprawnionych kontrahentów.
7. EUNGI¹ opracowuje do dnia [...] (*) oraz okresowo aktualizuje wytyczne w zakresie oceny instrumentów finansowych posiadających strukturę, którą utrudnia klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka, zgodnie z ust. 3 lit. a).

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 26

Świadczenie usług za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej

Państwa członkowskie umożliwiają firmie inwestycyjnej otrzymywanie dyspozycji dotyczących świadczenia usług inwestycyjnych i dodatkowych w imieniu klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, w oparciu o informacje w sprawie klienta przekazane przez tę firmę. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, odpowiada za kompletność i dokładność przekazanych informacji.

Firma inwestycyjna, która tą drogą otrzymuje dyspozycje dotyczące świadczenia usług w imieniu klienta, jest również w stanie oprzeć się na zaleceniach odnoszących się do usługi lub transakcji świadczonej na rzecz klienta przez inną firmę inwestycyjną. Firma inwestycyjna, która przekazuje dyspozycje, odpowiada za adekwatność przekazanych zaleceń lub porad względem klienta.

Firma inwestycyjna, która otrzymuje dyspozycje lub zlecenia klienta za pośrednictwem innej firmy inwestycyjnej, odpowiada za realizację usługi lub transakcji w oparciu o wszelkiego rodzaju informacje lub zalecenia, zgodnie z odnośnymi przepisami tego tytułu.

Artykuł 27

Zobowiązanie do realizowania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne podjęły wszelkie **niezbędne** kroki w celu uzyskania, podczas realizacji zleceń, możliwie najlepszych dla klienta wyników, uwzględniając cenę, koszty, bezzwłoczność, prawdopodobieństwo realizacji oraz rozliczenie, wielkość, charakter lub wszelkiego rodzaju inne aspekty dotyczące realizacji zlecenia. Jednakże w każdym przypadku gdy klient przekazuje specjalne dyspozycje, firma inwestycyjna realizuje zlecenie według tych dyspozycji.

Jeżeli firma inwestycyjna realizuje zlecenie w imieniu klienta detalicznego, najkorzystniejszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, uwzględniając cenę instrumentu finansowego i koszty związane z realizacją zlecenia, do których zalicza się wszystkie wydatki, jakie ponosi klient w bezpośrednim związku z realizacją takiego zlecenia, w tym opłaty w ramach systemu realizacji zleceń, opłaty z tytułu rozrachunku i rozliczenia i wszelkie inne opłaty wnoszone na rzecz stron trzecich uczestniczących w realizacji zlecenia.

1a. Firma inwestycyjna nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia, odliczenia lub korzyści niepieniężnych za przekierowywanie zleceń do określonego systemu obrotu lub systemu realizacji zleceń.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby każdy system realizacji zleceń przynajmniej **raz na kwartał** podawał do publicznej wiadomości, bez żadnych opłat, dane dotyczące jakości realizacji transakcji w tym systemie **oraz aby po realizacji transakcji w imieniu klienta firma inwestycyjna na żądanie informowała klienta o miejscu realizacji zlecenia**. Okresowe sprawozdania zawierają szczegółowe informacje na temat ceny, szybkości i prawdopodobieństwa realizacji transakcji dla poszczególnych instrumentów finansowych.

3. Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wykonania skutecznych uzgodnień dotyczących wypełnienia wymogów ust. 1. W szczególności, państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych ustanowienia i wykonania polityki realizacji zlecenia umożliwiającej uzyskanie w odniesieniu do zleceń klientów możliwie najlepszego wyniku, zgodnie z ust. 1.

4. W odniesieniu do każdego rodzaju instrumentów polityka realizacji zlecenia obejmuje informacje w sprawie poszczególnych systemów realizacji zleceń, jeżeli firma inwestycyjna realizuje zlecenia klienta za jego pośrednictwem, oraz czynniki wywierające wpływ na dobór systemu realizacji zleceń. Informacje te obejmują przynajmniej te systemy realizacji zleceń, które umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskanie możliwie najlepszego wyniku w odniesieniu do realizacji zleceń klienta.

Piątek, 26 października 2012 r.

Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne dostarczały klientom właściwych informacji w sprawie polityki realizacji zlecenia. Informacje te powinny zawierać jasne, wystarczająco szczegółowe wyjaśnienia umożliwiające klientom łatwe zrozumienie sposobu realizacji zleceń przez firmę na rzecz klienta. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne uzyskały uprzednio zgodę klientów na proponowaną politykę realizacji zlecenia.

Jeżeli polityka realizacji zlecenia przewiduje możliwość realizacji zleceń klienta poza rynkiem regulowanym, MTF lub OTF, państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna w szczególności powiadamiała klientów o takiej możliwości. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne uzyskały uprzednio wyraźną zgodę klientów na powyższe, przed przystąpieniem do realizacji ich zleceń poza rynkiem regulowanym, OTF lub MTF. Firmy inwestycyjne mogą uzyskać zgodę klientów w formie ogólnej umowy, lub w odniesieniu do poszczególnych transakcji.

4a. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne raz na kwartał sporządzały i podawały do publicznej wiadomości, dla każdej kategorii instrumentów finansowych, wykaz pięciu najlepszych systemów realizacji zleceń pod względem wolumenu obrotu, w których realizowały zlecenia klientów w poprzednim kwartale, a także informacje dotyczące uzyskanej jakości realizacji.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne monitorowały skuteczność uzgodnień i polityki dotyczących realizacji zlecenia, w miarę potrzeb, w celu ustalenia i naprawienia wszelkiego rodzaju niedociągnięć. W szczególności, regularnie dokonują oceny, czy systemy realizacji zleceń uwzględnione w polityce realizacji zlecenia uzyskują możliwie najlepszy dla klienta wynik oraz czy konieczne jest wprowadzenie zmian do uzgodnień dotyczących realizacji zleceń. **W ocenie uwzględnia się również to, jakie ewentualne zmiany należy wprowadzić w polityce w świetle informacji podawanych do wiadomości publicznej zgodnie z ust. 2 i 4a.** Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powiadamiały klientów o wszelkich istotnych zmianach w uzgodnieniach lub polityce realizacji zleceń.

I

6. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne były w stanie udowodnić klientom, na ich żądanie, że zrealizowały zlecenia zgodnie z polityką realizacji zleceń przyjętą przez firmę **i z niniejszym artykułem.**

7. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących:

- a) kryteriów ustalania rangi poszczególnych czynników, które w zastosowaniu ust. 1 mogą zostać uwzględnione w celu ustalenia najlepszego możliwego wyniku, biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zamówienia oraz detaliczny lub branżowy charakter klienta;
- b) czynników, które firma inwestycyjna może uwzględnić w rewizji uzgodnień dotyczących realizacji zleceń oraz okoliczności, na których podstawie właściwe może być wprowadzenie zmian do takich uzgodnień. W szczególności, czynników dotyczących ustalania, które systemy realizacji zleceń umożliwiają firmie inwestycyjnej uzyskanie możliwie najlepszego dla klienta wyniku;
- c) charakteru i zakresu informacji w sprawie polityki realizowania ich zleceń dostarczanych klientom, w zastosowaniu ust. 4.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczególną treść, format i okresowość danych dotyczących jakości realizacji zleceń podlegających upublicznieniu zgodnie z ust. 2, z uwzględnieniem rodzaju systemu realizacji zleceń oraz rodzaju danego instrumentu finansowego;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) treść i format informacji podlegających upublicznieniu przez firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 5 akapit drugi.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 28

Reguły obsługi zlecenia klienta

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna uprawniona do realizacji zleceń w imieniu klientów stosowała procedury i uzgodnienia przewidziane w odniesieniu do bezzwłocznej, uczciwej i należytej realizacji zleceń klienta, odpowiednio do zleceń innego klienta lub interesów handlowych firmy inwestycyjnej.

Te procedury lub uzgodnienia umożliwiają realizację innego rodzaju porównywalnych zleceń klienta według terminu ich otrzymania przez firmę inwestycyjną.

2. W przypadku zleceń z limitem ceny klienta, odnoszących się do akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, które nie są bezzwłocznie realizowane na podstawie przeważających warunków rynkowych, państwa członkowskie wymagają, aby, o ile klient nie przekaze odmiennych zaleceń, firmy inwestycyjne podejmowały środki ułatwiające możliwie najszybszą realizację takiego zlecenia przez bezzwłoczne podanie takiego zlecenia z limitem ceny klienta do publicznej wiadomości, w sposób możliwy do przyjęcia przez innych uczestników rynku. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że firmy inwestycyjne wypełniają to zobowiązanie, przekazując zlecenie z limitem ceny klienta na rynek regulowany lub MTF. Państwa członkowskie przewidują, że właściwe organy mogą znieść zobowiązanie do podawania do publicznej wiadomości zlecenia z limitem ceny o znacznej wielkości w skali porównywanej ze standardową wielkością rynku ustaloną na mocy art. 4 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR].

3. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków ustalających:

- a) warunki i charakter procedur i uzgodnień prowadzących do bezzwłocznej, uczciwej i rzetelnej realizacji zleceń klientów oraz sytuacji, w których i rodzajów transakcji, dla których firma inwestycyjna może w sposób uzasadniony odstąpić od ich bezzwłocznej realizacji w celu uzyskania warunków bardziej korzystnych dla klientów;
- b) różne metody, za pomocą których firmę inwestycyjną można uznać za wypełniającą zobowiązanie do ujawniania zleceń z limitem ceny klienta, które nie podlegają bezzwłocznej realizacji na rynku.

Artykuł 29

Zobowiązania firm inwestycyjnych dotyczące powoływania przedstawicieli zależnych

1. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na powołanie przedstawicieli zależnych do celów promowania usług firmy inwestycyjnej, prowadzenia doradztwa lub otrzymywania zleceń od klientów lub potencjalnych klientów, oraz ich przekazywania, wprowadzania do obrotu instrumentów finansowych i świadczenia usług doradztwa w odniesieniu do instrumentów finansowych oraz usług oferowanych przez tę firmę inwestycyjną.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby gdy firma inwestycyjna podejmuje decyzję o powołaniu przedstawiciela zależnego, zachowywała pełną i bezwarunkową odpowiedzialność za wszelkie działania lub zaniechania zawinione po stronie przedstawiciela zależnego działającego w imieniu firmy. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna dbała o to, by kontaktując się z klientem lub potencjalnym klientem lub przed realizacją transakcji z klientem lub potencjalnym klientem, przedstawiciel zależny ujawniał kompetencje, w ramach których działa, oraz firmę, którą reprezentuje.

Państwa członkowskie wprowadzają zakaz rozporządzania przez przedstawicieli zależnych zarejestrowanych na ich terytorium środkami pieniężnymi lub instrumentami finansowymi klientów.

Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne monitorowały działalność przedstawicieli zależnych w sposób zapewniający ciągłość wypełniania przez nie przepisów niniejszej dyrektywy, gdy działają one za pośrednictwem przedstawicieli zależnych.

3. Przedstawiciele zależnych rejestruje się w rejestrze publicznym państwa członkowskiego, w którym ich ustanowiono. EUNGiPW publikuje na swojej stronie odniesienia lub hiperłącza do rejestrów publicznych ustanowionych zgodnie z niniejszym artykułem przez państwa członkowskie, które podejmą decyzję o zezwoleniu firmom inwestycyjnym na wyznaczenie przedstawicieli zależnych.

Państwa członkowskie dopilnowują, by przedstawiciele zależni wpisywano do rejestru publicznego wyłącznie wtedy, gdy ustalono, że cieszą się oni wystarczająco nieposzlakowaną opinią i posiadają właściwą wiedzę i **kompetencje ogólne, handlowe i branżowe umożliwiające świadczenie usługi inwestycyjnej lub usługi dodatkowej** im należyte przekazywanie wszelkich istotnych informacji dotyczących usługi proponowanej klientowi lub potencjalnemu klientowi.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że **przy odpowiedniej kontroli zamiast właściwych organów** to firmy inwestycyjne mogą weryfikować, czy powołani przedstawiciele zależni cieszą się wystarczająco nieposzlakowaną opinią i posiadają wiedzę określoną w akapicie trzecim.

Rejestr uaktualniania się na bieżąco. Należy go udostępniać dla potrzeb odbycia konsultacji.

4. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powołujące przedstawicieli zależnych podejmowały właściwe środki w celu uniknięcia wszelkiego rodzaju szkodliwego wpływu, jaki działalność przedstawicieli zależnych nieobjęta zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, może wywierać na działalność prowadzoną przez przedstawicieli zależnych w imieniu firmy inwestycyjnej.

Państwa członkowskie mogą zezwolić właściwym organom na podjęcie współpracy z firmami inwestycyjnymi i instytucjami kredytowymi, ich stowarzyszeniami oraz innego rodzaju podmiotami, w dziedzinie rejestrowania przedstawicieli zależnych i monitorowania zgodności działalności przedstawicieli zależnych z wymogami ust. 3. W szczególności firma inwestycyjna, instytucja kredytowa lub ich stowarzyszenia oraz inne podmioty mogą rejestrować swoich przedstawicieli zależnych pod nadzorem właściwego organu.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne powoływały wyłącznie przedstawicieli zależnych wpisanych do rejestrów publicznych określonych w ust. 3.

5a. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne dostarczały przedstawicielom zależnym, których powołują, aktualnych informacji na temat produktu inwestycyjnego i rynku docelowego określonych zgodnie z art. 24 ust. 1 oraz dbały o to, by przedstawiciele zależni przekazywali klientowi informacje wymagane na mocy art. 24 ust. 3.

6. Państwa członkowskie mogą zastrzyć wymogi wymienione w tym artykule lub dołączyć inne wymogi dotyczące przedstawicieli zależnych zarejestrowanych w ramach ich jurysdykcji.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 30

Transakcje zawierane z uprawnionymi kontrahentami

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne uprawnione do realizowania zleceń w imieniu klientów lub realizujące transakcje na własny rachunek lub otrzymujące i przekazujące zlecenia, mogły doprowadzać lub przystępować do transakcji z uprawnionymi kontrahentami bez konieczności wypełniania zobowiązań nałożonych na podstawie art. 24 (z wyłączeniem ust. 3), 25 (z wyłączeniem ust. 5), 27 i art. 28 ust. 1 odnoszących się do transakcji lub wszelkiego rodzaju usługi dodatkowej bezpośrednio dotyczącej tych transakcji.

Państwa członkowskie dbają o to, by w swoich relacjach z uprawnionymi kontrahentami firmy inwestycyjne postępowały uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz komunikowały się w sposób rzetelny, jasny i nie wprowadzający w błąd, z uwzględnieniem charakteru samego uprawnionego kontrahenta i jego działalności.

2. Dla potrzeb niniejszego artykułu za uprawnionych kontrahentów państwa członkowskie uznają firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, zakłady ubezpieczeń, UCITS oraz ich spółki zarządzające, fundusze emerytalne oraz ich spółki zarządzające, inne instytucje finansowe uprawnione lub regulowane na podstawie **prawa Unii Europejskiej** lub prawa krajowego państwa członkowskiego, przedsiębiorstwa zwolnione ze stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie art. 2 ust. 1 lit. k), krajowe władze rządowe oraz właściwe dla nich urzędy, w tym organy publiczne obsługujące dług publiczny na poziomie krajowym, banki centralne i organizacje ponadnarodowe.

Klasyfikacja uprawnionego kontrahenta na podstawie akapitu pierwszego odbywa się bez uszczerbku dla prawa takich podmiotów do żądania, w formie ogólnej lub na zasadach handlowych, traktowania ich jak klientów, których współpraca z firmą inwestycyjną podlega art. 24, 25, 27 i 28.

3. Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów również przedsiębiorstwa wypełniające wstępnie zdefiniowane wymogi proporcjonalności, w tym progi ilościowe. W przypadku transakcji, która dotyczy potencjalnych kontrahentów znajdujących się w różnych jurysdykcjach, firma inwestycyjna przyjmuje jako status innego przedsiębiorstwa status określony przez prawo lub środki państwa członkowskiego, w którym ustanowiono to przedsiębiorstwo.

Państwa członkowskie dopilnowują, by firma inwestycyjna przystępująca do transakcji z takim przedsiębiorstwem zgodnie z ust. 1, uzyskała od potencjalnego kontrahenta wyraźne potwierdzenie, że wyraża on zgodę na traktowanie go jako kontrahenta uprawnionego. Państwa członkowskie zezwalają firmie inwestycyjnej na uzyskanie potwierdzenia w formie umowy ogólnej lub odnoszącej się do każdej transakcji.

4. Państwa członkowskie mogą uznać za uprawnionych kontrahentów podmioty państwa trzeciego równorzędne do kategorii podmiotów wymienionych w ust. 2.

Państwa członkowskie mogą również uznać za podmioty uprawnione przedsiębiorstwa państwa trzeciego wymienione w ust. 3 na warunkach tożsamyh i w oparciu o te same wymogi, co ustanowione w ust. 3.

5. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia środków ustalających:

a) procedury wnioskowania o należyte traktowanie klientów na podstawie ust. 2;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) procedury dotyczące uzyskiwania wyraźnego potwierdzenia od potencjalnych kontrahentów na podstawie ust. 3;
- c) wstępnie zdefiniowane wymogi proporcjonalności, w tym progi ilościowe umożliwiające uznanie przedsiębiorstwa za uprawnionego kontrahenta na podstawie ust. 3.

SEKCJA 3

PRZEJRZYŚĆ I INTEGRALNOŚĆ RYNKU

Artykuł 31

Monitorowanie zgodności z regułami MTF lub OTF i innymi zobowiązaniami prawnymi

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanowiły i utrzymywały skuteczne uzgodnienia i procedury właściwe dla MTF lub OTF, dotyczące regularnego monitorowania zgodności działalności użytkowników lub klientów z ich regułami. **Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF monitorowali zlecenia złożone i anulowane oraz** transakcje zawierane przez użytkowników lub klientów na podstawie tych systemów w celu ustalenia naruszeń tych reguł, nieprawidłowych warunków wymiany handlowej lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku, **a także by przewidzieli zasoby konieczne do skutecznego prowadzenia takiego monitoringu.**

2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne oraz operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazywali właściwemu organowi sprawozdania dotyczące znaczących naruszeń reguł i zakłóceń warunków wymiany handlowej lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku. Państwa członkowskie wymagają również, aby firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie dostarczali istotne informacje organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku oraz wspomagały ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku następujących lub mających miejsce za pośrednictwem systemów.

Artykuł 32

Zawieszenie i wycofanie instrumentów z obrotu na MTF **lub na OTF**

1. **Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu na mocy art. 72 ust. 1 lit. d) i e) do domagania się zawieszenia lub wycofania instrumentu z obrotu, operator MTF lub OTF może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie przestrzega zasad MTF lub OTF, chyba że takie postępowanie spowodowałoby poważną szkodę dla interesów inwestorów lub należytego funkcjonowania rynku.**

Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF **lub OTF**, którzy zawiesili lub wycofali z obrotu instrument finansowy, podawali tę decyzję do publicznej wiadomości, komunikowali ją rynkom regulowanym, MTF i OTF prowadzącym obrót tym samym instrumentem finansowym oraz przekazywali istotne informacje właściwemu organowi. Właściwy organ powiadamia właściwe organy innych państw członkowskich. **W przypadku gdy zawieszenie lub wycofanie spowodowane jest nieujawnieniem informacji na temat emitenta lub instrumentu finansowego, odpowiedni właściwy organ w rozumieniu pkt. 7 art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 wymaga**, aby inne rynki regulowane, MTF i OTF **bądź inne systemy** prowadzące obrót tym samym instrumentem finansowym również **jak najszybciej** zawiesiły lub wycofały ten instrument finansowy z obrotu. Państwa członkowskie wymagają, aby inne rynki regulowane, MTF i OTF powiadamiały o swojej decyzji właściwy dla siebie organ oraz wszystkie rynki regulowane, MTF i OTF prowadzące obrót tym samym instrumentem finansowym, dołączając uzasadnienie w przypadku podjęcia decyzji o niezawieszeniu lub niewycofaniu danego instrumentu finansowego z obrotu.

2. EUNGI^{IPW} opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania i upublicznienia informacji, o których mowa w ust. 1

Piątek, 26 października 2012 r.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

█

3. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia konkretnych sytuacji mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów **w celu:**

- a) **sprecyzowania pojęcia „jak najszybciej” i uporządkowanego funkcjonowania** rynku, o których mowa w ust. 1 i 2,
- b) określenia kwestii związanych z nieujawnieniem informacji na temat emitenta lub instrumentu finansowego, o których mowa w ust. 1, **w tym niezbędnej procedury uchylecia decyzji o zawieszeniu obrotu instrumentem finansowym.**

█

Artykuł 34

Wymóg współpracy i wymiany informacji obowiązujący w stosunku do MTF i OTF

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF bezzwłocznie informowali firmy inwestycyjne i operatorów rynku prowadzących inne MTF, OTF i rynki regulowane o:

- a) zakłóceniach obrotu” █ oraz
- c) zakłóceniach funkcjonowania systemów;

w odniesieniu do danego instrumentu finansowego.

1a. Państwa członkowskie wymagają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF identyfikujący postępowanie, które może nosić znamiona nadużycia w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr .../... [MAR], bezzwłocznie informowali właściwy organ wyznaczony na mocy art. 16 tego rozporządzenia lub organ, któremu powierzono zadania właściwego organu zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia, w celu ułatwienia nadzoru międzyrynkowego w czasie rzeczywistym.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczególnych okoliczności, których wystąpienie powoduje konieczność wypełnienia wymogu informacyjnego, o którym mowa w ust. 1.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie █ z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

SEKCJA 4

RYNKI MŚP

Artykuł 35

Rynki na rzecz wzrostu MŚP

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość występowania przez operatora MTF do swojego macierzystego właściwego organu z wnioskiem o rejestrację MTF jako rynku na rzecz wzrostu MŚP.
2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość rejestrowania MTF przez macierzysty właściwy organ jako rynku na rzecz wzrostu MŚP, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz zyska pewność, że w stosunku do MTF spełnione są wymogi określone w ust. 3.
3. MTF podlega skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnienie następujących kryteriów:
 - a) wśród emitentów, których instrumenty finansowe zostały dopuszczone do obrotu na wspomnianym rynku, małe i średnie przedsiębiorstwa (**MŚP**) stanowią większość;
 - b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku;
 - c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty, czy to w formie stosownego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu, czy też w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów przeprowadzonej w związku z dopuszczeniem ich do obrotu zastosowanie mają wymogi określone w **dyrektywie 2003/71/WE** **■**;
 - d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe;
 - e) emitenci na tym rynku oraz osoby pełniące u emitenta obowiązki kierownicze oraz osoby blisko z nimi związane spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na podstawie rozporządzenia **(UE) nr .../... [MAR]**;
 - f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na tym rynku są przechowywane i podawane do publicznej wiadomości;
 - g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu **(UE) nr .../... [MAR]**.
4. Kryteria określone w ust. 3 pozostają bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania przez operatora MTF innych obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy związanych z prowadzeniem MTF. Kryteria te nie stanowią również dla operatora MTF przeszkody w nakładaniu dodatkowych wymogów, oprócz wymogów określonych w tym ustępie.
5. Państwa członkowskie zapewniają macierzystemu właściwemu organowi możliwość wyrejestrowania MTF jako rynku na rzecz wzrostu MŚP w którymkolwiek z poniższych przypadków:
 - a) operator rynku wystąpi z wnioskiem o jego wyrejestrowanie;
 - b) wymogi określone w ust. 3 nie są już spełnione w odniesieniu do MTF.

Piątek, 26 października 2012 r.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku zarejestrowania lub wyrejestrowania MTF jako rynku na rzecz wzrostu MŚP przez macierzysty właściwy organ na podstawie niniejszego artykułu, organ ten powiadamiał EUNGiPW o tym fakcie w możliwie najkrótszym terminie. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych i aktualizuje wykaz rynków na rzecz wzrostu MŚP.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku dopuszczenia instrumentu finansowego emitenta do obrotu na jednym rynku na rzecz wzrostu MŚP, ten instrument finansowy mógł być również przedmiotem obrotu na innym rynku na rzecz wzrostu MŚP **jedynie za wyraźną zgodą** emitenta. W takim przypadku emitent nie podlega jednak żadnym obowiązkom w zakresie ładu korporacyjnego ani początkowym, bieżącym lub doraźnym obowiązkom informacyjnym w stosunku do tego drugiego rynku MŚP.

8. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych precyzujących wymogi określone w ust. 3. Środki te uwzględniają konieczność utrzymania w oparciu o te wymogi wysokiego poziomu ochrony inwestorów w celu budowy zaufania inwestorów do tych rynków, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych dla emitentów na tym rynku.

ROZDZIAŁ III

PRAWA FIRM INWESTYCYJNYCH

Artykuł 36

Swoboda świadczenia usług inwestycyjnych i prowadzenia działalności inwestycyjnej

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by każda firma inwestycyjna, uprawniona i nadzorowana przez właściwe organy innego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz instytucje kredytowe podlegające dyrektywie 2006/48/WE mogły swobodnie świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną oraz świadczyć usługi dodatkowe na ich terytoriach, pod warunkiem że usługi i działalność tego rodzaju są objęte zezwoleniem. Usługi dodatkowe można świadczyć wyłącznie wraz z usługami lub działalnością inwestycyjną.

W odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają żadnych wymagań dodatkowych na taką firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową.

2. Każda firma inwestycyjna pragnąca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub pragnąca zmienić zakres świadczonych usług lub prowadzonej działalności przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego swojego pochodzenia informacje dotyczące:

- a) państwa członkowskiego, w którym zamierza prowadzić działalność;
- b) programu działania określającego w szczególności usługi lub działalność, a także usługi dodatkowe, które zamierza świadczyć i prowadzić, oraz, czy na terytorium państwa członkowskiego, w którym zamierza świadczyć usługi, zamierza korzystać z usług przedstawicieli zależnych. W przypadku gdy firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług przedstawicieli zależnych, przekazuje ona właściwemu organowi w państwie członkowskim swojego pochodzenia dane identyfikujące tych przedstawicieli zależnych.

Jeżeli firma inwestycyjna zamierza korzystać z usług przedstawicieli zależnych, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia firmy inwestycyjnej, w terminie miesiąca od otrzymania wspomnianych informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1 tożsamość przedstawicieli zależnych, z których usług firma inwestycyjna zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie podaje takie informacje do publicznej wiadomości. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. W terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przesyła te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1. Firma inwestycyjna może następnie rozpocząć świadczenie usługi lub usług inwestycyjnych w przyjmującym państwie członkowskim.

Piątek, 26 października 2012 r.

4. W przypadku zmiany wszelkich danych szczegółowych przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna przekazuje pisemne powiadomienie o takich zmianach właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia przynajmniej na jeden miesiąc przed wykonaniem zmian. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje o takich zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

5. Każda instytucja kredytowa pragnąca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, a także świadczyć usługi dodatkowe zgodnie z ust. 1 za pośrednictwem przedstawicieli zależnych przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego swojego pochodzenia dane identyfikujące tych przedstawicieli zależnych.

Jeżeli instytucja kredytowa zamierza korzystać z usług przedstawicieli zależnych, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej, w terminie miesiąca od otrzymania wspomnianych informacji, przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1 dane identyfikujące przedstawicieli zależnych, z których usług instytucja kredytowa zamierza korzystać na potrzeby świadczenia usług w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie podaje takie informacje do publicznej wiadomości.

6. Bez dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie zezwalają firmom inwestycyjnym oraz operatorom rynku prowadzącym MTF i OTF z innych państw członkowskich na zapewnienie na ich terytorium właściwych rozwiązań ułatwiających dostęp do ich systemów oraz korzystanie z nich przez użytkowników zdalnych lub uczestników mających siedzibę na ich terytorium.

7. Firma inwestycyjna lub operator rynku, który prowadzi MTF, przekazują właściwemu organowi państwa członkowskiego swojego pochodzenia informacje w sprawie państwa członkowskiego, w którym zamierzają wprowadzić takie rozwiązania. W terminie jednego miesiąca właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia MTF przekazuje te informacje do państwa członkowskiego, w którym MTF zamierza wprowadzić takie rozwiązania.

Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego MTF oraz w rozsądnym terminie, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia MTF przekazuje tożsamość członków lub uczestników MTF mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

8. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 2, 4 i 7.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury dotyczące przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4 i 7.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [31 grudnia 2016 r.]

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 37

Ustanowienie oddziału

1. Państwa członkowskie zapewniają, że usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjna, a także usługi dodatkowe, można świadczyć na ich terytoriach zgodnie z niniejszą dyrektywą i dyrektywą 2006/48/WE dzięki ustanowieniu oddziału, pod warunkiem że te usługi i działalność są objęte zezwoleniem wydanym firmie inwestycyjnej lub instytucji kredytowej w państwie członkowskim pochodzenia. Usługi dodatkowe można świadczyć wyłącznie wraz z usługami lub działalnością inwestycyjną.

W odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie nie nakładają żadnych wymagań dodatkowych oprócz tych dozwolonych na podstawie ust. 8 w sprawie organizacji i funkcjonowania oddziału.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby każda firma inwestycyjna, pragnąca ustanowić oddział na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy, powiadomiło właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz przekazało informacje dotyczące:

- a) państw członkowskich, na których terytorium planuje ustanowienie oddziału;
- b) programu działania ustanawiającego, między innymi oferowane usługi lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe i strukturę organizacyjną oddziału oraz wskazującego, czy oddział zamierza korzystać z usług przedstawicieli zależnych oraz dane identyfikujące tych przedstawicieli zależnych;
- c) adres w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty;
- d) nazwiska osób wyznaczonych do kierowania oddziałem.

Jeżeli firma inwestycyjna korzysta z usług przedstawicieli zależnych ustanowionych w państwie członkowskim poza państwem członkowskim pochodzenia, takich przedstawicieli zależnych należy włączyć do oddziału, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy odnoszących się do oddziału.

3. O ile, uwzględniając przewidywany zakres działalności oddziału, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie ma powodu wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej firmy inwestycyjnej, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazują te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1 i zawiadamiają firmę inwestycyjną, której to dotyczy.

4. Oprócz informacji określonych w ust. 2, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego dane szczegółowe dotyczące akredytowanego systemu rekompensat, którego firma inwestycyjna jest członkiem, zgodnie z dyrektywą 97/9/WE. W przypadku wprowadzenia zmian do danych szczegółowych, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia odpowiednio informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

5. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, dostarcza on firmie inwestycyjnej, której to dotyczy, uzasadnienie odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

6. Z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu, najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, można ustanowić oddział i rozpocząć działalność.

Piątek, 26 października 2012 r.

7. Każda instytucja kredytowa pragnąca korzystać z usług przedstawiciela zależnego posiadającego siedzibę w państwie członkowskim poza państwem członkowskim jej pochodzenia na potrzeby świadczenia usług inwestycyjnych lub prowadzenia działalności inwestycyjnej, a także świadczenia usług dodatkowych zgodnie z niniejszą dyrektywą powiadamia o tym fakcie właściwy organ w państwie członkowskim swojego pochodzenia.

O ile właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie ma powodu wątpić w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej instytucji kredytowej, w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1 i zawiadamia instytucję kredytową, której to dotyczy.

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, dostarcza on instytucji kredytowej, której to dotyczy, uzasadnienie odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

Przedstawiciel zależny może rozpocząć prowadzenie działalności z chwilą otrzymania informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku nieotrzymania takich informacji od tego organu najpóźniej po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia. Taki przedstawiciel podlega przepisom niniejszej dyrektywy mającym zastosowanie do oddziałów.

8. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, bierze na siebie odpowiedzialność za zapewnienie, że usługi świadczone przez oddział na jego terytorium wypełniają zobowiązania ustanowione w art. 24, 25, 27, 28, niniejszej dyrektywy i art. 13–23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz w środkach przyjętych na ich mocy.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział, ma prawo zbadać uzgodnienia oraz wymagać dokonania zmian niezbędnie koniecznych do umożliwienia właściwemu organowi egzekwowania zobowiązań ustalonych na podstawie art. 24, 25, 27, 28 niniejszej dyrektywy i art. 13–23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz środków przyjętych na ich mocy w odniesieniu do usług lub działalności inwestycyjnej świadczonych i prowadzonej przez oddział na jego terytorium.

9. Każde państwo członkowskie przewiduje, że jeśli firma inwestycyjna uprawniona w innym państwie członkowskim ustanowiła oddział na jego terytorium, wykonując swoje obowiązki i po powiadomieniu właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia firmy inwestycyjnej może przeprowadzić kontrolę w tym oddziale.

10. W przypadku wprowadzenia zmian do wszelkiego rodzaju informacji przekazanych zgodnie z ust. 2, firma inwestycyjna kieruje pisemne powiadomienie o takich zmianach do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, przynajmniej na miesiąc przed wykonaniem zmian. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia również o tych zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

11. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 2, 4 i 10.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

12. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów przekazywania informacji zgodnie z ust. 3 i 10.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [31 grudnia 2016 r.]

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 38

Dostęp do rynków regulowanych

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich, które są uprawnione do zawierania transakcji na własny rachunek, miały prawo członkostwa lub dostęp do rynków regulowanych ustanowionych na ich terytorium za pomocą któregośkolwiek z poniższych mechanizmów:

- a) bezpośrednio przez utworzenie oddziału w przyjmujących państwach członkowskich;
- b) stając się zdalnymi członkami lub mając zdalny dostęp do rynków regulowanych bez potrzeby posiadania siedziby w państwie członkowskim pochodzenia rynku regulowanego, jeżeli procedury handlowe i systemy danego rynku nie wymagają ich fizycznej obecności przy zawieraniu transakcji na rynku.

2. W odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów regulacyjnych ani administracyjnych na firmy inwestycyjne wykonujące prawa przyznane im na mocy ust. 1.

Artykuł 39

Dostęp do partnera centralnego, systemów rozrachunku i rozliczeniowych oraz prawo do wyznaczania systemu rozrachunku

1. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne z innych państw członkowskich miały na ich terytorium prawo dostępu do partnera centralnego, systemów rozrachunku i rozliczeniowych do celów finalizowania lub aranżowania finalizowania transakcji na instrumentach finansowych.

Państwa członkowskie wymagają, aby dostęp tych firm inwestycyjnych do takich systemów podlegał tym samym, niedyskryminacyjnym, przejrzystym i obiektywnym kryteriom, które stosuje się do lokalnych uczestników rynku. Państwa członkowskie nie ograniczają wykorzystywania tych systemów do rozrachunku i rozliczania transakcji na instrumentach finansowych zawieranych na rynku regulowanym lub MTF lub OTF na ich terytorium.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane na ich terytorium oferowały wszystkim swoim członkom lub uczestnikom prawo do wyznaczania systemu rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych zawieranych na tym rynku regulowanym, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

- a) takie powiązania i uzgodnienia między wyznaczonym systemem rozrachunku a innymi systemami lub platformami są niezbędne do zapewnienia skutecznego i ekonomicznego rozliczania danych transakcji;
- b) właściwy organ odpowiedzialny za nadzór rynku regulowanego ustala, iż warunki techniczne dotyczące rozliczania transakcji zawartych na rynku regulowanym przez system rozrachunku, inny niż wyznaczony przez rynek regulowany, umożliwiają należyte i właściwe funkcjonowanie rynków finansowych.

Ocena właściwego organu dla rynku regulowanego pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji krajowych banków centralnych pełniących rolę nadzorców systemów rozrachunku lub innych organów nadzorujących te systemy. Do celów uniknięcia zbędnego powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia nadzór aktualnie prowadzony przez te instytucje.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 40

Przepisy dotyczące partnera centralnego, systemów rozrachunku i rozliczeniowych w odniesieniu do MTF

1. Państwa członkowskie nie utrudniają firmom inwestycyjnym ani operatorom rynku prowadzącym MTF zawierania odpowiednich uzgodnień z partnerem centralnym lub izbą rozliczeniową i systemem rozrachunku w innych państwach członkowskich w celu wprowadzania możliwości rozliczania lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez uczestników rynku w oparciu o ich systemy.

2. Właściwy organ firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF nie może się sprzeciwiać wykorzystywaniu partnera centralnego, izb rozliczeniowych lub systemów rozrachunku innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy istnieje wyraźny nakaz utrzymania właściwego funkcjonowania tego MTF oraz uwzględnienia warunków dotyczących systemów rozrachunku ustanowionych w art. 39 ust. 2.

W celu uniknięcia zbędnego powielania kontroli właściwy organ uwzględni dozór i nadzór nad systemami rozrachunku i rozliczeniowymi prowadzony przez **właściwe** banki centralne pełniące rolę nadzorców systemów rozrachunku i rozliczeniowych lub przez inne organy nadzoru kompetentne w dziedzinie takich systemów.

ROZDZIAŁ IV

ŚWIADCZENIE USŁUG PRZEZ FIRMY Z PAŃSTW TRZECICH

SEKCJA 1

ŚWIADCZENIE USŁUG **LUB PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI** W DRODZE USTANOWIENIA ODDZIAŁU

Artykuł 41

Ustanowienie oddziału

1. Państwa członkowskie wymagają uzyskania przez firmy z państw trzecich, które zamierzają świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, w tym świadczyć usługi dodatkowe, na ich terytorium za pośrednictwem oddziału, uprzedniego zezwolenia właściwych organów tych państw członkowskich zgodnie z następującymi przepisami:

- a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 3;
- b) świadczenie usług, o zezwolenie na które wnioskuje firma z państw trzeciego, podlega zezwoleniu i nadzorowi w państwie trzecim, w którym wnioskująca firma posiada siedzibę i uzyskała stosowne zezwolenie. Państwo trzecie, w którym firma z państwa trzeciego posiada siedzibę, nie może być sklasyfikowane przez grupę specjalną ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu jako kraj lub terytorium odmawiające współpracy;
- c) istnieją uzgodnienia w zakresie współpracy, obejmujące przepisy regulujące wymianę informacji do celów zapewnienia integralności rynku i ochrony inwestorów, między właściwymi organami w państwie członkowskim, **w którym ma powstać oddział**, a właściwymi organami nadzoru w państwie trzecim, w którym firma posiada siedzibę;
- d) oddział posiada do swojej swobodnej dyspozycji kapitał założycielski w wystarczającej wysokości;
- e) wyznaczono osobę lub osoby odpowiedzialne za kierowanie oddziałem, przy czym osoby te spełniają wymóg określony w art. 9 ust. 1;

Piątek, 26 października 2012 r.

- f) państwo trzecie, w którym firma z państwa trzeciego posiada siedzibę, podpisała z państwem członkowskim, w którym ustanowiony ma zostać oddział, umowę, która jest w pełni zgodna ze standardami określonymi w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku, oraz zapewnia skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych, w tym ewentualne wielostronne konwencje podatkowe;
- g) **w momencie udzielania zezwolenia** firma **należy do systemu** rekompensat dla inwestorów uprawnionym lub uznanym zgodnie z dyrektywą 97/9/WE.
2. Państwa członkowskie wymagają, aby instytucja finansowa z państwa trzeciego zamierzająca świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, w tym świadczyć usługi dodatkowe, na rzecz klientów detalicznych **lub klientów branżowych w rozumieniu sekcji II załącznika II** na terytorium tych państw członkowskich, ustanowiła w Unii **Europejskiej** oddział.
3. Komisja **przyjmuje** decyzję zgodnie z procedurą **sprawdzającą**, o której mowa w art. 95 **ust. 2**, w stosunku do państwa trzeciego **w celu stwierdzenia, czy** system prawny i nadzoru tego państwa trzeciego zapewnia wypełnianie przez firmy, którym udzielono zezwolenia w tym państwie trzecim, prawnie wiążących wymogów, które wywierają skutek równoważny wymogom określonym w niniejszej dyrektywie, w rozporządzeniu (UE) nr .../... [MiFIR] oraz w dyrektywie 2006/49/WE i ich środkach wykonawczych oraz to państwo trzecie zapewnia **skuteczną równowagę i** wzajemną uznawalność ram nadzoru ostrożnościowego mających zastosowanie do firm inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Ramy nadzoru ostrożnościowego państwa trzeciego można uznać za równoważne **w skutkach**, w przypadku gdy ramy te spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną w tym państwie trzecim podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia oraz objęte są na bieżąco skutecznym nadzorem oraz systemem egzekwowania przepisów;
- b) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną w tym państwie trzecim podlegają odpowiednio wysokim wymogom kapitałowym oraz odpowiednim wymogom mającym zastosowanie do akcjonariuszy i członków ich organu zarządzającego;
- c) firmy świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną podlegają odpowiednim wymogom organizacyjnym w obszarze funkcji kontroli wewnętrznej;
- d) ramy te zapewniają przejrzystość i integralność rynku poprzez zapobieganie przypadkom naruszeń na rynku w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.

Komisja może zawęzić swoją decyzję podjętą na mocy niniejszego ustępu do firm inwestycyjnych lub operatorów rynku świadczących co najmniej jedną określoną usługę inwestycyjną lub prowadzących co najmniej jedną określoną działalność inwestycyjną związaną z co najmniej jednym instrumentem finansowym.

Firma z państwa trzeciego może uzyskać zezwolenie dla celów ust. 1, jeśli należy do kategorii określonej w decyzji Komisji.

4. Firma z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, składa swój wniosek do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zamierza ustanowić oddział, po przyjęciu przez Komisję decyzji stwierdzającej równowagę ram prawnych i nadzoru państwa trzeciego, w którym firmie z państwa trzeciego udzielono zezwolenia, w stosunku do wymogów określonych w ust. 3.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 42

Obowiązek przekazania informacji

Firma z państwa trzeciego zamierzająca uzyskać zezwolenie na świadczenie dowolnych usług inwestycyjnych lub prowadzenie dowolnej działalności inwestycyjnej, w tym świadczenie dowolnych usług dodatkowych, na terytorium państwa członkowskiego przekazuje właściwemu organowi tego państwa członkowskiego następujące informacje:

- a) nazwę organu odpowiedzialnego za nadzór nad nią w danym państwie trzecim. Jeżeli za nadzór odpowiada więcej niż jeden organ, podaje się szczegółowe informacje na temat obszarów kompetencji każdego z nich;
- b) wszelkie istotne dane dotyczące firmy (nazwa, forma prawna, siedziba statutowa i adres, członkowie organu zarządzającego, istotni akcjonariusze) oraz program działania określający usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które firma zamierza świadczyć lub prowadzić, oraz strukturę organizacyjną oddziału, w tym opis wszelkich istotnych funkcji operacyjnych zleconych osobom trzecim w drodze outsourcingu;
- c) nazwiska osób odpowiedzialnych za kierowanie oddziałem oraz stosowne dokumenty w celu wykazania spełnienia wymogów określonych w art. 9 ust. 1;
- d) informacje na temat kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału.

Artykuł 43

Udzielenie zezwolenia

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym firma z państwa trzeciego **ustanowiła lub** zamierza ustanowić swój oddział, udziela zezwolenia, wyłącznie gdy spełnione są następujące warunki:

- a) właściwy organ zyskał pewność, że warunki określone w art. 41 zostały spełnione;
 - b) właściwy organ zyskał pewność, że oddział firmy z państwa trzeciego będzie w stanie przestrzegać przepisów określonych w **ust. 2**;
- ba) właściwy organ zyskał pewność, że firma z państwa trzeciego zamierza świadczyć znaczną część swoich usług inwestycyjnych lub prowadzić znaczną część swojej działalności inwestycyjnej na terenie Unii Europejskiej w państwie członkowskim, w którym zamierza ustanowić oddział.**

Właściwy organ powiadamia firmę z państwa trzeciego **■** w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.

2. Oddział firmy z państwa trzeciego, której udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, wypełnia obowiązki określone w art. 16, 17, **18, 19, 20**, 23, 24, 25, 27, 28 ust. 1, **a także** art. 30, **31, 32 i 34** niniejszej dyrektywy oraz w **art. 3–23** rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz w środkach przyjętych na ich podstawie, a także podlega nadzorowi ze strony właściwego organu w państwie członkowskich, w którym udzielono zezwolenia.

W odniesieniu do spraw objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymagań w zakresie organizacji i funkcjonowania oddziału.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 44

Świadczenie usług *i prowadzenie działalności* w innych państwach członkowskich

1. Firma z państwa trzeciego, która uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 43, może świadczyć usługi i prowadzić działalność objęte tym zezwoleniem w innych państwach członkowskich Unii **Europejskiej** bez konieczności ustanawiania nowych oddziałów. W tym celu firma ta przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, następujące informacje:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego, w którym zamierza prowadzić działalność;
- b) program działania określający w szczególności usługi inwestycyjne lub działalność inwestycyjną, a także usługi dodatkowe, które zamierza świadczyć lub prowadzić w tym państwie członkowskim.

W terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji właściwy organ państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonemu jako punkt kontaktowy zgodnie z art. 83 ust. 1. Firma z państwa trzeciego może wtedy rozpocząć świadczenie danej usługi lub usług w przyjmującym państwie członkowskim.

W przypadku zmiany jakichkolwiek danych przekazanych zgodnie z akapitem pierwszym, firma z państwa trzeciego powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, o tej zmianie na piśmie przynajmniej na jeden miesiąc przed jej wdrożeniem. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, informuje o tych zmianach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

Firma pozostaje pod nadzorem państwa członkowskiego, w którym oddział posiada siedzibę, zgodnie z art. 43.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:
 - a) minimalny zakres uzgodnień w zakresie współpracy, o których mowa w art. 41 ust. 1 lit. c), w celu umożliwienia właściwym organom państwa członkowskiego udzielającym zezwolenia firmie z państwa trzeciego wykonywania całości uprawnień nadzorczych przysługujących im na podstawie niniejszej dyrektywy;
 - b) szczegółową treść programu działania wymaganego na podstawie art. 42 lit. b);
 - c) treść dokumentów dotyczących kierownictwa oddziału wymaganych na podstawie art. 42 lit. c);
 - d) szczegółową treść informacji dotyczących kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału wymaganych na podstawie art. 42 lit. d).

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby przekazywania informacji określonych w tych ustępach.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniana do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków określających warunki oceny wystarczającej wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do swobodnej dyspozycji oddziału, z uwzględnieniem rodzaju świadczonych przez oddział usług inwestycyjnych lub prowadzonej przez niego działalności inwestycyjnej oraz rodzaju klientów, na rzecz których świadczone będą usługi lub prowadzona będzie działalność.

SEKCJA 2

REJESTRACJA I COFNIĘCIE ZEZWOLEŃ

Artykuł 45

Rejestracja

Państwa członkowskie rejestrują firmy z **państw trzecich**, którym udzielono zezwolenia zgodnie z art. 41. Rejestr jest ogólnie dostępny i zawiera informacje na temat usług lub działalności, na których świadczenie lub prowadzenie firma z państwa trzeciego posiada zezwolenie. Rejestry te uaktualniają się na bieżąco. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW.

EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich firm z państw trzecich, którym udzielono zezwolenia na świadczenie usług i prowadzenie działalności w Unii **Europejskiej**. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług lub działalności, na których świadczenie i prowadzenie firma z państwa trzeciego posiada zezwolenie, i jest on na bieżąco aktualizowany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje go.

Artykuł 46

Cofnięcie zezwolenia

Właściwy organ, który udzielił zezwolenia zgodnie z art. 43, może cofnąć zezwolenie wydane firmie z państwa trzeciego, w przypadku gdy firma ta:

- a) nie wykorzysta zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług inwestycyjnych ani nie prowadzi żadnej działalności inwestycyjnej w terminie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;
- b) uzyskała zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;
- d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą, regulujące warunki działalności firm inwestycyjnych oraz mające zastosowanie do firm z państw trzecich;
- e) zalicza się do przypadków, w których prawo krajowe, w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres zastosowania niniejszej dyrektywy, przewiduje cofnięcie zezwolenia.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

EUNGiPW powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.

Informacje o cofnięciu zezwolenia podlegają opublikowaniu w wykazie ustanowionym w art. 45 przez okres 5 lat.

TYTUŁ III

RYNKI REGULOWANE

Artykuł 47

Zezwolenia i stosowne prawo

1. Państwa członkowskie ograniczają zezwolenia dla rynku regulowanego w ramach tych systemów, które są zgodne z przepisami tego tytułu.

Zezwolenia dla rynku regulowanego wydaje się wyłącznie wtedy, gdy właściwy organ ma pewność, że zarówno operator rynku, jak i systemy rynku regulowanego wypełniają przynajmniej wymogi ustanowione w tym tytule.

W przypadku rynku regulowanego będącego osobą prawną zarządzaną lub kierowaną przez operatora rynku innego niż sam rynek regulowany państwa członkowskie określają, w jaki sposób poszczególne zobowiązania nałożone na operatora rynku na podstawie niniejszej dyrektywy mają być rozdzielone między rynkiem regulowanym a operatorem rynku.

Operator rynku regulowanego przekazuje wszystkie informacje, w tym program działania określający między innymi rodzaje przewidywanej działalności oraz strukturę organizacyjną, niezbędne do umożliwienia właściwemu organowi upewnienia się, że z chwilą wydania pierwszego zezwolenia, rynek regulowany ustanowił wszystkie uzgodnienia niezbędne do wypełnienia zobowiązań nałożonych na podstawie tego tytułu.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regulowanego wykonywał zadania odnoszące się do organizacji i funkcjonowania rynku regulowanego pod nadzorem właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy poddają regularnej rewizji zgodność funkcjonowania rynków regulowanych z przepisami tego tytułu. Zapewniają także, że właściwe organy monitorują, czy rynki regulowane w każdym przypadku wypełniają warunki dotyczące wydania pierwszego zezwolenia ustanowione na podstawie tego tytułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, że operator rynku odpowiada za zapewnienie, że zarządzany przez niego rynek regulowany wypełnia wszystkie wymogi ustanowione na podstawie tego tytułu.

Państwa członkowskie zapewniają również, że na mocy niniejszej dyrektywy operator rynku jest uprawniony do wykonywania prawa dotyczącego rynku regulowanego, którym zarządza.

4. Bez uszczerbku dla wszelkich istotnych przepisów dyrektywy 2003/6/WE transakcje zawierane na podstawie systemów rynku regulowanego reguluje prawo publiczne państwa członkowskiego pochodzenia rynku regulowanego.

5. Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dla rynku regulowanego, jeżeli rynek regulowany:

a) w terminie 12 miesięcy nie korzysta z zezwolenia, wyraźnie z niego rezygnuje lub zaprzestaje prowadzenia działalności na okres dłuższy niż sześć miesięcy, chyba że zainteresowane państwo członkowskie przewidziało wygaśnięcie zezwolenia w takich przypadkach;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
 - c) nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;
 - d) poważnie i systematycznie narusza przepisy przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy;
 - e) mieści się w kategorii innych przypadków, w których prawo krajowe przewiduje cofnięcie zezwolenia.
6. O każdym cofnięciu zezwolenia powiadamia się EUNGiPW.

Artykuł 48

Wymogi dotyczące zarządzania rynkiem regulowanym

1. **Członkowie** organu zarządzającego operatora rynku w każdym czasie **cieszą** się należycie nieposzlakowaną opinią, **posiadają** wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz **poświęcają** wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.

Wszyscy **członkowie** organu zarządzającego **spełniają w szczególności następujące wymogi**:

- a) **Poświęcają** wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich funkcji. **Liczba funkcji dyrektora, jaką członek organu zarządzającego może zajmować jednocześnie, uwzględnia konkretne okoliczności oraz charakter, zakres i złożoność działalności instytucji.**

Członkowie organu zarządzającego operatorów rynku o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji:

- (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego; **lub**
- (ii) **dwóch** funkcji dyrektora niewykonawczego.

Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane:

- (i) w ramach tej samej grupy;
- (ii) **w ramach instytucji, które:**
 - są objęte tym samym systemem ochrony instytucjonalnej, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w art. 108 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV],
 - utworzyły powiązania zgodnie z art. 108 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [CRD IV]; **lub**
- (iii) **w ramach przedsiębiorstw (w tym instytucji niefinansowych), w których instytucje posiadają znaczny pakiet akcji,**

uznaje się za jedną funkcję dyrektorską.

■

- b) **Posiadają wystarczające zasoby** zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalającego zrozumieć im działalność rynku regulowanego, a zwłaszcza główne ryzyko z nią związane.

Piątek, 26 października 2012 r.

- c) **Postępują** w sposób uczciwy, rzetelny, przy zachowaniu niezależnego osądu w celu skutecznej oceny i kwestionowania decyzji kadry kierowniczej wyższego szczebla **oraz skutecznego nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo.**

Operatorzy rynku **przeznaczają odpowiednie zasoby** na potrzeby wprowadzenia do pracy oraz szkolenia członków organu zarządzającego.

- ca) **Zapewniają funkcjonowanie skutecznych systemów mających na celu identyfikację konfliktów między operatorami rynku a rynkiem regulowanym lub jego członkami oraz zarządzanie takimi konfliktami, a także prowadzenie i utrzymywanie odpowiednich mechanizmów służących rozdzieleniu różnych funkcji biznesowych.**

2. Państwa członkowskie nakładają na operatorów rynku regulowanego obowiązek powołania komitetu ds. nominacji w celu oceny przestrzegania przepisów ust. 1 oraz wydawania, w razie konieczności, zaleceń w oparciu o wyniki tej oceny. W skład komitetu ds. nominacji wchodzi członkowie organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnych funkcji wykonawczych u danego operatora rynku.

Właściwe organy, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności operatora rynku, mogą zezwolić operatorowi rynku na niepowoływanie osobnego komitetu ds. nominacji **pod warunkiem istnienia odpowiednio porównywalnego mechanizmu alternatywnego.**

W przypadku gdy w świetle krajowego prawa organ zarządzający nie posiada żadnych kompetencji przy wyznaczaniu swoich członków przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się.

3. Państwa członkowskie **wymagają od operatorów rynku i ich odpowiednich komitetów ds. nominacji** uwzględniania **szerokiego wachlarza cech i kompetencji przy rekrutacji członków organów zarządzających.**

W szczególności:

- a) **operatorzy rynku wprowadzają politykę promującą profesjonalizm, odpowiedzialność i zaangażowanie jako kryteria przewodnie podczas rekrutacji na stanowiska wyższego szczebla, upewniając się, że mianowane osoby zachowują bezwarunkową lojalność wobec interesów instytucji;**
- b) **firmy inwestycyjne podejmują także konkretne kroki w kierunku bardziej zrównoważonej reprezentacji w zarządach, takie jak szkolenia dla komitetów ds. nominacji, tworzenie wykazów kandydatów o odpowiednich kompetencjach oraz wprowadzenie procedury nominacji, w której bierze udział co najmniej jeden kandydat każdej płci;**
- c) **jeżeli w organie zarządzającym istnieje reprezentacja pracowników, należy ją również postrzegać jako pozytywny sposób umacniania różnorodności, gdyż pozwala ona uzyskać kluczową perspektywę i faktyczną wiedzę na temat wewnętrznego sposobu działania instytucji.**

4. EUNGiPW opracowuje projekty standardów regulacyjnych w celu sprecyzowania, **w jaki sposób operator rynku powinien uwzględnić następujące kwestie:**

- a) **pojęcie** obowiązku poświęcania przez członka organu zarządzającego wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich funkcji w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i złożoności działalności operatora rynku, które właściwe organy muszą uwzględnić przy wydawaniu członkowi organu zarządzającego zezwolenia na łączenie większej liczby funkcji dyrektorskich niż jest to dopuszczalne na podstawie przepisów określonych w ust. 1 lit. a);

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) **pojęcie** wystarczającego zasobu zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 1 lit. b);
- c) pojęcia uczciwości, rzetelności i niezależnego osądu członka organu zarządzającego, o których mowa w ust. 1 lit. c), z **uwzględnieniem możliwości wystąpienia konfliktu interesów**;
- d) **pojęcie** odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych przeznaczonych na potrzeby wprowadzenia do pracy i szkolenia członków organu zarządzającego;
- e) **pojęcie** różnorodności, którą należy uwzględnić przy wyborze członków organu zarządzającego.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Państwa członkowskie nakładają na operatora rynku regulowanego wymóg powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach jego składu, a także przekazywania wszelkich informacji wymaganych do oceny spełnienia przez firmę wymogów określonych w ust. 1, 2 i 3.

■

7. Właściwy organ odmawia zezwolenia, jeżeli nie jest pewny, czy osoby faktycznie kierujące działalnością rynku regulowanego cieszą się należycie nieposzlakowaną opinią lub posiadają odpowiednie doświadczenie lub jeżeli istnieją obiektywne i uzasadnione powody pozwalające przypuszczać, że organ zarządzający **operatora rynku** może stwarzać zagrożenie dla jej skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania oraz należytego uwzględnienia kwestii integralności rynku.

Państwa członkowskie dbają o to, by w procesie wydawania zezwoleń dla rynku regulowanego osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością i operacjami rynku regulowanego, któremu już udzielono zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, uznaje się za spełniające wymogi określone w ust. 1.

7a. Organ zarządzający operatora rynku musi być w stanie zapewnić zarządzanie regulowanym rynkiem w należyty i ostrożny sposób oraz w sposób, który sprzyja integralności rynku.

Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia skuteczność organizacji rynku regulowanego i podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień.

Członkom organu zarządzającego pełniącemu funkcję nadzorcą zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych w celu nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo.

Organ zarządzający tworzy, utrzymuje i publikuje oświadczenie w sprawie polityki i praktyk, z których korzysta przy wywiązywaniu się z wymogów niniejszego ustępu.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

7b. Nie naruszając własnego prawodawstwa, państwa członkowskie dopilnowują, by członek organu zarządzającego mógł osobiście podlegać odpowiedzialności karnej lub cywilnej, jeżeli istnieje domniemanie, że naruszył przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr .../ [MiFIR] lub też popełnił wykroczenie w dziedzinie wchodzącej w zakres tych przepisów.

Artykuł 49

Wymogi odnoszące się do osób wywierających istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym

1. Państwa członkowskie wymagają, aby osoby, które są w stanie wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym, były odpowiednie.
2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regulowanego:
 - a) dostarczał właściwemu organowi oraz podawał do publicznej wiadomości informacje dotyczące własności rynku regulowanego lub operatora rynku, w szczególności tożsamości i skali interesów wszelkich stron będących w stanie wywierać istotny wpływ na zarządzanie;
 - b) powiadamiał właściwy organ i podawał do publicznej wiadomości wszelkie informacje dotyczące przeniesienia własności, które powoduje zmianę tożsamości osób wywierających istotny wpływ na funkcjonowanie rynku regulowanego.
3. Właściwy organ odmawia zatwierdzenia proponowanych zmian w kontrolnym pakiecie akcji rynku regulowanego lub operatora rynku, jeżeli istnieją obiektywne i wyraźne podstawy do domniemania, że stanowiłyby one zagrożenie dla należytego i rozsądnego zarządzania rynkiem regulowanym.

Artykuł 50

Wymogi organizacyjne

Państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego:

- a) wprowadzenia uzgodnień mających na celu ustalenie i zarządzanie potencjalnymi skutkami szkodliwymi dla funkcjonowania rynku regulowanego i jego udziałowców, wszelkich sprzeczności interesów powstałych między interesami rynku regulowanego, jego właścicieli lub operatora rynku oraz należytych funkcjonowaniem rynku regulowanego, w szczególności jeżeli takie sprzeczności interesów mogą spowodować uszczerbek dla funkcji powierzonych rynkowi regulowanemu przez właściwy organ;
- b) właściwych zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, wdrażania właściwych mechanizmów i systemów dla potrzeb ustalenia każdego rodzaju istotnego ryzyka działalności oraz wprowadzenia skutecznych środków ograniczania tego ryzyka;
- c) wprowadzenia rozwiązań na potrzeby należytego zarządzania technicznym działaniem systemu, w tym ustanowienia skutecznych planów awaryjnych w celu poradzenia sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów;
- d) wprowadzenia przejrzystych i nieuznaniowych reguł i procedur dotyczących uczciwego i należytego obrotu oraz ustanowienia obiektywnych kryteriów skutecznego realizowania zleceń;
- e) wprowadzenia skutecznych rozwiązań ułatwiających skuteczne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych na podstawie tych systemów;
- f) z chwilą wydania zezwolenia oraz później, dysponowania wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego właściwe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 51

Odporność systemów, automatyczne mechanizmy zawieszania obrotu oraz obrót elektroniczny

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, **które mają zapewnić** odporność swoich systemów transakcyjnych, ich wystarczającą wydajność, aby móc obsłużyć wolumen zleceń i komunikatów w szczytowych okresach, oraz zdolność do zapewniania uporządkowanego obrotu w warunkach napięć rynkowych, a także pełne testowanie swoich systemów w celu zapewnienia spełnienia tych warunków **nawet w czasach skrajnej zmienności rynku** oraz objęcie ich skutecznymi planami w zakresie kontynuacji działalności w celu zapewnienia ciągłości świadczenia swoich usług, w przypadku wystąpienia jakichkolwiek nieprzewidzianych awarii swoich systemów transakcyjnych.

1a. Państwa członkowskie wymagają, aby na rynku regulowanym funkcjonowały umowy obejmujące działalność animatorów rynku oraz zapewniające udział w takich umowach wystarczającej liczby firm inwestycyjnych, które będą publikować wiążące notowania po konkurencyjnych cenach, zapewniając rynkowi regularną i bieżącą płynność przez minimalną część godzin prowadzenia stałego obrotu, przy uwzględnieniu istniejących warunków rynkowych, zasad i regulacji, chyba że wymóg taki nie jest odpowiedni do charakteru i skali obrotu na rynku regulowanym. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zawarł wiążącą umowę w formie pisemnej pomiędzy rynkiem regulowanym a firmą inwestycyjną, dotyczącą obowiązków wynikających z uczestnictwa w takim systemie, zawierającą między innymi postanowienie o zapewnianiu płynności. Rynek regulowany monitoruje i egzekwuje przestrzeganie przez firmy inwestycyjne wymogów określonych w tych wiążących umowach pisemnych. Rynek regulowany informuje właściwy organ o treści wiążącej umowy pisemnej i udowadnia właściwemu organowi, że wypełnia wszystkie wymogi określone w niniejszym ustępie.

EUNGiPW opracowuje wytyczne dotyczące okoliczności, w jakich firma inwestycyjna jest zobowiązana do zawarcia umowy w sprawie działalności animatora rynku, o której mowa w niniejszym ustępie, oraz może opracować wytyczne na temat treści takich umów.

1b. Państwa członkowskie wymagają, aby na rynku regulowanym funkcjonowały skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające, by wszystkie zlecenia wprowadzane do systemu przez członka lub uczestnika były ważne przez co najmniej 500 milisekund i nie mogły być anulowane bądź zmieniane przez ten czas.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające odrzucanie zleceń, które przekraczają uprzednio określone progi wolumenu i ceny lub które są w oczywisty sposób błędne **■**.

2a. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany mógł czasowo wstrzymać obrót w przypadku znacznego wahania cen instrumentu finansowego na tym rynku lub – jeżeli został poinformowany przez właściwego operatora rynku – na rynku pokrewnym w krótkim okresie oraz, w wyjątkowych przypadkach, mógł unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał taką kalibrację wstrzymania obrotu, która uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje użytkowników oraz jest wystarczająca do uniknięcia poważnych zakłóceń właściwego zawierania transakcji.

Państwa członkowskie dbają o to, aby rynek regulowany powiadamiał w sposób spójny i porównywalny o parametrach wstrzymania obrotu oraz wszelkich istotnych zmianach tych parametrów właściwy organ, który z kolei powiadamia o nich EUNGiPW. EUNGiPW publikuje te parametry na swojej stronie internetowej. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy rynek regulowany, ważny z punktu widzenia płynności danego instrumentu, wstrzymuje obrót w którymkolwiek państwie członkowskim, ten system obrotu posiadał niezbędne systemy i procedury gwarantujące, że powiadomi on właściwe organy, tak aby można było skoordynować reakcję na całym rynku i określić, czy należy wstrzymać obrót w innych systemach, w których ma miejsce obrót tym instrumentem, do czasu wznowienia obrotu na rynku pierwotnym.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, **w tym nakładające na członków lub uczestników obowiązek przeprowadzania stosownych testów algorytmów i zapewnienia warunków ułatwiających prowadzenie takich testów**, uniemożliwiające systemom obrotu algorytmicznego **lub transakcji o wysokiej częstotliwości** doprowadzenie lub przyczynienie się do powstania na rynku zakłóceń obrotu **oraz umożliwiające eliminowanie wszelkich warunków powodujących zakłócenia obrotu, spowodowanych takimi systemami obrotu algorytmicznego lub transakcji o wysokiej częstotliwości**, w tym systemy umożliwiające **określenie wszystkich zleceń obejmujących transakcje o wysokiej częstotliwości**, ograniczenie wielkości wskaźnika niezrealizowanych zleceń do liczby transakcji, które członek lub uczestnik rynku może wprowadzić do systemu, a także aby mógł spowalniać napływ zleceń, w przypadku ryzyka osiągnięcia przez jego system swojej maksymalnej wydajności oraz ograniczać **i egzekwować** minimalną wielkość (*tick*), o jaką może zmieniać się cena instrumentu na rynku.

4. **Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane zakazały członkom lub uczestnikom udzielenia sponsorowanego i „nagiego” dostępu do rynku.** Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, który dopuszcza bezpośredni dostęp **do rynku**, posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy gwarantujące, że: zgodę na świadczenie tych usług posiadają wyłącznie członkowie lub uczestnicy będący firmą inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy; ustanowiono i stosuje się odpowiednie kryteria w zakresie stosowności osób, którym taki dostęp może zostać przyznany; oraz że dany członek lub uczestnik rynku pozostaje odpowiedzialny za zlecenia i transakcje zrealizowane z wykorzystaniem tej usługi.

Państwa członkowskie wymagają również, aby rynek regulowany ustanowił odpowiednie standardy kontroli ryzyka oraz progi obrotu prowadzonego za pośrednictwem tego mechanizmu dostępowego, a także był w stanie rozróżniać zlecenia lub transakcje realizowane przez daną osobę z wykorzystaniem usługi bezpośredniego dostępu **do rynku** od zleceń lub transakcji realizowanych przez samego członka lub uczestnika oraz, w razie konieczności, być w stanie wstrzymać realizację zlecenia lub transakcji przez taką osobę niezależnie od zleceń lub transakcji realizowanych przez członka lub uczestnika.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich zasad dotyczących usług kolokacji **■**.

5a. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany zapewniał przejrzystość, uczciwość i niedyskryminacyjny charakter swoich struktur opłat, w tym opłat za wykonanie transakcji, dodatkowych opłat i wszelkich upustów oraz aby nie tworzyły one zachęt do składania, zmiany lub anulowania zleceń lub do realizowania transakcji w sposób przyczyniający się do powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany nakładał obowiązki związane z działalnością animatora rynku w zakresie poszczególnych akcji lub odpowiedniego koszyka akcji w zamian za przyznane upusty, nakładał wyższe opłaty za złożenie zlecenia, które jest następnie anulowane, niż za zlecenie podlegające następnie realizacji, a także aby nakładał wyższe opłaty na uczestników składających wyższy odsetek zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonywanych oraz na uczestników stosujących strategię opartą na transakcjach o wysokiej częstotliwości w celu odzwierciedlenia dodatkowego obciążenia systemu.

Państwa członkowskie zezwalają rynkowi regulowanemu na dostosowanie jego opłat za zlecenia anulowane do długości okresu utrzymywania zlecenia oraz dostosowanie opłat do każdego instrumentu finansowego, do którego mają zastosowanie.

6. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany, na żądanie organu właściwego dla rynku regulowanego, udostępniał właściwemu organowi dane dotyczące arkusza zleceń lub zapewniał właściwemu organowi dostęp do arkusza zleceń, aby umożliwić mu monitorowanie obrotu.

7. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących warunków określonych w niniejszym artykule, a zwłaszcza w celu:

a) zapewnienia odporności systemów transakcyjnych rynków regulowanych oraz ich odpowiedniej wydajności;

■

c) określenia maksymalnej **■** wartości wskaźnika niezrealizowanych zleceń do liczby transakcji, który może zostać przyjęty przez rynki regulowane z **uwzględnieniem płynności danego instrumentu finansowego**;

Piątek, 26 października 2012 r.

- d) *wskazania okoliczności, w jakich spowolnienie przepływu zleceń byłoby właściwe;*
- e) *zapewnienia rzetelności i niedyskryminacyjnego charakteru usług kolokacji i struktur opłat oraz takich struktur opłat, które nie tworzą zachęt dla powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku;*
- ea) *określenia, gdzie rynek regulowany ma zasadnicze znaczenie dla płynności w przypadku tego instrumentu;*
- eb) *zapewnienia uczciwej i niedyskryminacyjnej działalności animatora rynku oraz ustanowienia minimalnych obowiązków związanych z działalnością animatora rynku, jakie muszą przewidzieć rynki regulowane podczas określania działalności animatora rynku i warunków, na jakich takie działania uznaje się za niewłaściwe;*
- ec) *zadbania o prowadzenie stosownych testów algorytmów, tak aby uniemożliwić systemom obrotu algorytmicznego lub transakcji o wysokiej częstotliwości doprowadzenie lub przyczynienie się do powstania na rynku zakłóceń obrotu.*

Artykuł 51a

Minimalna wielkość zmiany ceny

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane przyjęły systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z ust. 4.

2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:

a) są kalibrowane w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania spreadów;

b) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie z wskaźnikami, o których mowa w ust. 2, oraz ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

4. EUNGiPW może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych instrumentów finansowych innych niż wymienione w ust. 3, gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, zgodnie z wskaźnikami, o których mowa w ust. 2, oraz ceną, spreadami i stopniem płynności instrumentów.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 51b

Synchronizacja zegarów służbowych

1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie systemy obrotu i ich uczestnicy synchronizowali zegary służbowe, których używają do rejestrowania daty i godziny wszystkich zdarzeń podlegających sprawozdawczości.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymaganego poziomu dokładności synchronizacji zegarów zgodnego z normami międzynarodowymi.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. [Popr. 4]

Artykuł 52

Dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany wprowadził jasne i przejrzyste reguły dotyczące dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

Reguły te zapewniają, że obrót wszelkimi instrumentami finansowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym można prowadzić w sposób uczciwy, należyty i skuteczny, a w przypadku zbywalnych papierów wartościowych – że można je swobodnie zbywać.

2. W przypadku instrumentów pochodnych reguły zapewniają, że konstrukcja instrumentu pochodnego umożliwia ich właściwe wycenianie, a także wprowadzanie skutecznych warunków rozliczania.

3. Oprócz zobowiązań określonych w ust. 1 i 2, państwa członkowskie wymagają od rynku regulowanego ustanowienia i utrzymania skutecznych uzgodnień dla potrzeb weryfikowania, że emitenci zbywalnych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym wypełniają zobowiązania ustanowione na podstawie ■ prawa **Unii Europejskiej** w odniesieniu do pierwszego, dalszego lub doraźnego ujawniania informacji.

Państwa członkowskie zapewniają, że rynek regulowany ustanawia mechanizmy, które ułatwiają jego członkom lub uczestnikom uzyskanie dostępu do informacji podanych do publicznej wiadomości na podstawie ■ prawa **Unii Europejskiej**.

4. Państwa członkowskie zapewniają, że rynek regulowany ustanowił niezbędne mechanizmy dla potrzeb regularnej rewizji zgodności instrumentów finansowych wprowadzanych do obrotu z wymogami dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

5. Zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym można następnie dopuścić do obrotu na innych rynkach regulowanych, nawet bez zgody emitenta oraz zgodnie z właściwymi przepisami dyrektywy 2003/71/WE ■. Rynek regulowany powiadamia emitenta, że jego papiery wartościowe podlegają obrotowi na rynku regulowanym. Emitent nie podlega jakimkolwiek zobowiązaniu do przekazywania informacji wymaganych na podstawie ust. 3 bezpośrednio rynkowi regulowanemu, który dopuścił papiery wartościowe emitenta do obrotu bez jego zgody.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

6. Zgodnie z art. 94 Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych środki, które:
 - a) określają właściwości poszczególnych kategorii instrumentów uwzględniane przez rynek regulowany podczas dokonywania oceny, czy instrument wyemitowano w sposób zgodny z warunkami ustanowionymi w ust. 1 akapit drugi, dotyczącymi dopuszczenia do obrotu w różnych segmentach rynku, które prowadzi;
 - b) wyjaśniają rozwiązania, które rynek regulowany ma wdrożyć w celu wypełnienia zobowiązania do weryfikowania, czy emitent zbywalnych papierów wartościowych wypełnia zobowiązania nałożone na podstawie prawa **Unii Europejskiej** w odniesieniu do pierwszego, dalszego i doraźnego ujawniania informacji;
 - c) wyjaśniają mechanizmy, które rynek regulowany musi ustanowić zgodnie z ust. 3 w celu ułatwienia swoim członkom lub uczestnikom dostępu do informacji, które podano do publicznej wiadomości, zgodnie z warunkami ustanowionymi na mocy prawa **Unii Europejskiej**.

Artykuł 53

Zawieszenie i wycofanie instrumentów z obrotu

1. Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz ustanowionego na mocy art. 72 ust. 1 lit. d) i e) do domagania się zawieszenia lub wycofania instrumentu z obrotu, operator rynku regulowanego może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie wypełnia już reguł rynku regulowanego, chyba że takie postępowanie spowodowałoby poważną szkodę dla interesów inwestorów lub należytego funkcjonowania rynku.

Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regulowanego, który zawiesza lub wycofuje z obrotu instrument finansowy, podawał tę decyzję do publicznej wiadomości, podawał ją do wiadomości innych rynków regulowanych, MTF i OTF prowadzących obrót tym samym instrumentem finansowym i przekazywał istotne informacje właściwemu organowi. Właściwy organ powiadamia o tym fakcie właściwe organy innych państw członkowskich.

Stosowny właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 domaga się jak najszybszego zawieszenia lub wycofania tego instrumentu finansowego z obrotu na rynku regulowanym oraz MTF i OTF podlegających jego nadzorowi, a także domaga się jego zawieszenia lub wycofania zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy powodem zawieszenia lub wycofania z obrotu jest nieujawnienie informacji na temat emitenta lub instrumentu finansowego.

2. Właściwy organ, który domaga się zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu na jednym lub na większej liczbie rynków regulowanych MTF lub OTF zgodnie z ust. 1, bezzwłocznie podaje swoją decyzję do publicznej wiadomości i powiadamia EUNGiPW oraz właściwe organy innych państw członkowskich. Z wyjątkiem przypadków, gdy powyższe może spowodować znaczną szkodę dla interesów inwestorów lub należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, właściwe organy innych państw członkowskich **domagają się zawieszenia lub usunięcia** tego instrumentu finansowego z obrotu na rynkach regulowanych, MTF i OTF, które są prowadzone pod ich nadzorem.

3. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu i momentu przekazania i upublicznienia informacji, o których mowa w ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

■

4. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia wykazu okoliczności mogących poważnie zaszkodzić interesom inwestorów lub znacznie zaburzyć uporządkowane funkcjonowanie rynku, o których mowa w ust. 1 i 2, **zdefiniowania pojęcia „jak najszybsze”** oraz w celu określenia kwestii związanych z nieujawnieniem informacji na temat emitenta lub instrumentu finansowego, o których mowa w ust. 1, **w tym niezbędną procedurą uchylecia decyzji o zawieszeniu obrotu instrumentem finansowym.**

Artykuł 54

Współpraca i wymiana informacji między rynkami regulowanymi

1. Państwa członkowskie wymagają, aby w odniesieniu do danego instrumentu finansowego operator rynku regulowanego niezwłocznie informował operatorów innych rynków regulowanych, MTF i OTF o:

a) zakłóceniach obrotu;

■ oraz

c) zakłóceniach funkcjonowania systemów.

1a. Państwa członkowskie wymagają, aby podmiot rynku regulowanego identyfikujący postępowanie, które może nosić znamiona nadużycia w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr .../... [MAR], bezzwłocznie informował właściwy organ wyznaczony na mocy art. 16 tego rozporządzenia lub organ, któremu powierzono uprawnienia właściwego organu zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia, w celu ułatwienia nadzoru międzyrynkowego w czasie rzeczywistym.

2. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczególnych okoliczności, których wystąpienie powoduje konieczność wypełnienia wymogu informacyjnego, o którym mowa w ust. 1.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z ■ art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 55

Dostęp do rynku regulowanego

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynek regulowany ustanowił, **wdrożył** i utrzymywał przejrzyste i niedyskryminacyjne reguły, oparte na obiektywnych kryteriach, rządzące dostępem lub udziałem w rynku regulowanym.

2. Reguły te określają wszelkie zobowiązania dotyczące członków lub uczestników, wynikające ze:

a) statutu i przepisów administracyjnych rynku regulowanego;

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) reguł odnoszących się do transakcji na rynku;
- c) norm zawodowych nałożonych na personel firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych działających na rynku;
- d) ustanowionych na podstawie ust. 3 warunków dotyczących członków lub uczestników innych niż firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe;
- e) reguł i procedur dotyczących rozliczania i rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym.

3. Rynki regulowane mogą dopuścić w charakterze członków lub uczestników firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe uprawnione na podstawie dyrektywy 2006/48/WE oraz inne osoby, które:

- a) cieszą się należycie nieposzlakowaną opinią;
- b) charakteryzują się odpowiednim poziomem zdolności, kompetencji i doświadczenia w zakresie obrotu;
- c) posiadają, w stosownych przypadkach, właściwe uzgodnienia organizacyjne;
- d) posiadają zasoby odpowiednie do pełnionej roli, uwzględniając różnorodne ustalenia finansowe, które rynek regulowany może ustanowić dla potrzeb zagwarantowania właściwego rozliczania transakcji.

4. Państwa członkowskie zapewniają, że w odniesieniu do transakcji zawieranych na rynku regulowanym, członkowie i uczestnicy nie mają obowiązku stosowania względem siebie zobowiązań ustanowionych w art. 24, 25, 27 i 28. Jednakże członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego stosują zobowiązania przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 odnoszące się do ich klientów, gdy działając w imieniu klientów realizują ich zlecenia na rynku regulowanym.

5. Państwa członkowskie zapewniają, że reguły w sprawie dostępu do rynku regulowanego lub udziału w nim przewidują bezpośrednie lub zdalny udział w rynku firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych.

6. Bez jakichkolwiek dalszych wymogów prawnych lub administracyjnych, państwa członkowskie umożliwiają rynkom regulowanym z innych państw członkowskich wprowadzanie na ich terytorium stosownych rozwiązań, tak aby ułatwić dostęp do tych rynków i obrót na tych rynkach prowadzony przez zdalnych członków lub uczestników posiadających siedzibę na ich terytorium.

Rynek regulowany przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego swojego pochodzenia informacje dotyczące państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie rozwiązania. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w terminie jednego miesiąca przekazuje te informacje państwu członkowskiemu, w którym rynek regulowany zamierza wprowadzić takie rozwiązania. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego oraz w rozsądnym terminie, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia rynku regulowanego przekazuje tożsamość członków lub uczestników rynku regulowanego mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

7. Państwa członkowskie wymagają, aby operator rynku regulowanego regularnie przekazywał organowi właściwemu dla rynku regulowanego wykaz członków i uczestników rynku regulowanego.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 56

Monitorowanie zgodności z regułami rynku regulowanego i zobowiązaniami prawnymi

1. Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane ustanowiły i utrzymywały skuteczne mechanizmy i procedury regularnego monitorowania zgodności działalności ich członków lub uczestników z tymi regułami. Rynki regulowane monitorują transakcje i zlecenia **złożone i anulowane** przez ich członków lub uczestników na podstawie tych systemów w celu ustalenia naruszeń tych reguł, zakłócenia warunków wymiany handlowej lub postępowania, które może się wiązać z nadużyciami na rynku, **a także zapewniają zasoby konieczne do skutecznego prowadzenia takiego monitoringu.**

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operatorzy rynku regulowanego zgłaszali organowi właściwemu dla rynku regulowanego znaczące naruszenia tych reguł lub zakłócenia warunków wymiany handlowej, albo postępowania, które mogą się wiązać z nadużyciami na rynku. Państwa członkowskie wymagają również, aby operator rynku regulowanego bezzwłocznie przekazywał organowi właściwemu dla dochodzenia i ścigania nadużyć na rynku regulowanym istotne informacje oraz kompleksowo wspomagał ten organ w dochodzeniu i ściganiu nadużyć na rynku występujących lub zachodzących w systemach rynku regulowanego.

Artykuł 57

Przepisy dotyczące partnera centralnego oraz systemów rozrachunku i rozliczeniowych

1. Państwa członkowskie nie utrudniają ryнком regulowanym wchodzenia we właściwe uzgodnienia z partnerem centralnym lub systemem rozrachunku i rozliczeniowym innego państwa członkowskiego dla potrzeb rozliczenia lub rozrachunku niektórych lub wszystkich transakcji zawartych przez uczestników rynku w oparciu o ich systemy.

2. Właściwy organ rynku regulowanego nie może sprzeciwiać się wykorzystywaniu partnera centralnego, systemów rozrachunku i rozliczeniowych innego państwa członkowskiego z wyjątkiem przypadków, gdy jest to absolutnie konieczne w celu utrzymania właściwego funkcjonowania rynku regulowanego oraz uwzględniając warunki funkcjonowania systemów rozrachunku ustanowionych w art. 39 ust. 2.

Aby uniknąć powielania kontroli, właściwy organ uwzględnia nadzór/kontrolę nad systemem rozrachunku i rozliczeniowym prowadzoną obecnie przez krajowe banki centralne pełniące rolę nadzorców systemów rozrachunku i rozliczeniowych, lub przez inne organy nadzorcze kompetentne w dziedzinie takich systemów.

Artykuł 58

Wykaz rynków regulowanych

Każde państwo członkowskie opracowuje wykaz rynków regulowanych, dla których jest państwem członkowskim pochodzenia, i przesyła ten wykaz innym państwom członkowskim i EUNGiPW. Przekazywanie podobnych informacji ma miejsce w odniesieniu do każdej zmiany w tym wykazie. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich rynków regulowanych na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

TYTUŁ IV

LIMITY POZYCJI I SPRAWOZDANIA DOTYCZĄCE POZYCJI

Artykuł 59

Limity pozycji

1. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez rynki regulowane **oraz** operatorów MTF i OTF, którzy dopuszczają do obrotu pochodne instrumenty towarowe lub prowadzą obrót tymi instrumentami, limitów liczby umów **lub pozycji** na instrumenty pochodne, które dany członek lub uczestnik rynku może zawrzeć **lub posiadać** w sprecyzowanym okresie czasu ■ w celu:

a) wsparcia płynności;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) zapobiegania nadużyciom na rynku;
 - c) wspiera uporządkowaną wycenę i warunki rozliczania instrumentów;
- ca) wspierania spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami rynkowymi towaru bazowego, nie naruszając ustalania poziomu cen równowagi na rynku towaru bazowego;*
- cb) zapobiegania tworzeniu się rynku zniekształcającego pozycje.*

*Limity, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie zarówno do umów rozliczanych w sposób fizyczny, jak i w środkach pieniężnych, są przejrzyste i niedyskryminacyjne oraz określają osoby, do których mają zastosowanie, oraz wszelkie wyłączenia, a także uwzględniają charakter i strukturę uczestników rynku oraz to, w jaki sposób wykorzystują oni instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu. Wyraźnie określają progi ilościowe takie jak maksymalna liczba **pozycji netto**, które dana osoba może zawrzeć **lub posiadać w sprecyzowanym okresie czasu**, uwzględniając charakterystykę rynku **instrumentów pochodnych, w tym płynności, oraz rynku** towaru bazowego, w tym struktury produkcji, konsumpcji oraz transport danego towaru na rynek. **Nie mają zastosowania do pozycji, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową.***

1a. W przypadku pozycji, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową, wprowadza się system kontroli pozycji. Tę kontrolę pozycji przeprowadzają rynki regulowane oraz operatorzy MTF i OTF zgodnie z następującymi warunkami:

- a) członkowie i uczestnicy rynków regulowanych, MTF i OTF muszą przekazać właściwemu systemowi obrotu szczegółowe dane na temat swojej pozycji zgodnie z art. 60 ust. 2;*
- b) rynki regulowane oraz operatorzy MTF i OTF mogą domagać się od członków i uczestników informacji na temat wszelkich istotnych dokumentów dotyczących wielkości lub celu pozycji lub zaangażowania powstałych w wyniku zawarcia transakcji dotyczącej pochodnego instrumentu towarowego;*
- c) po przeanalizowaniu informacji otrzymanych zgodnie z lit. a) i b) rynki regulowane oraz operatorzy MTF i OTF mogą domagać się od członków lub uczestników rynków podjęcia kroków mających na celu ograniczenie wielkości lub zlikwidowanie pozycji lub zaangażowania pochodnych instrumentów towarowych, lub mogą sami podjąć wspomniane kroki, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia integralności i uporządkowanego funkcjonowania dotkniętych rynków;*
- d) po przeanalizowaniu informacji otrzymanych zgodnie z lit. a) i b) rynki regulowane oraz operatorzy MTF i OTF mogą ograniczyć możliwości zawierania przez członków lub uczestników rynku umów na dane pochodne instrumenty towarowe, w tym poprzez wprowadzanie niedyskryminacyjnych limitów pozycji, które członkowie lub uczestnicy rynków mogą zawrzeć w sprecyzowanym okresie czasu, jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić integralność i uporządkowane funkcjonowanie dotkniętych rynków, o ile środki, o których mowa w lit. c), są do tego niewystarczające;*
- e) rynki regulowane, MTF i OTF przekazują właściwemu organowi zgodnie z ust. 2 szczegółowe dane na temat informacji otrzymanych zgodnie z lit. b)–d) oraz podjętych środków;*
- f) właściwe organy gromadzą dane otrzymane z różnych systemów obrotu i w razie potrzeby domagają się od członków lub uczestników rynku ograniczenia ich pozycji zagregowanych zgodnie z ust. 3.*

Piątek, 26 października 2012 r.

1b. Rynki regulowane oraz operatorzy MTF i OTF, którzy dopuszczają do obrotu pochodne instrumenty towarowe lub prowadzą obrót tymi instrumentami, mogą nakładać dodatkowe mechanizmy związane z umowami lub pozycjami, dla których ustalono limity zgodnie z ust. 1, jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić integralność i uporządkowane funkcjonowanie dotkniętych rynków. Właściwe organy mogą także domagać się od rynków regulowanych oraz operatorów MTF i OTF, którzy dopuszczają do obrotu pochodne instrumenty towarowe lub prowadzą obrót tymi instrumentami, nałożenia takich dodatkowych mechanizmów, jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić integralność i uporządkowane funkcjonowanie dotkniętych rynków.

2. Rynki regulowane, MTF i OTF przekazują swojemu właściwemu organowi szczegółowe informacje na temat limitów lub kontroli pozycji. Właściwy organ przekazuje te informacje EUNGiPW, który publikuje i utrzymuje na swoich stronach internetowych bazę danych zawierającą zestawienie obowiązujących limitów pozycji.

2a. EUNGiPW okresowo analizuje dane otrzymane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 60 ust. 1 i ust. 1a, a także ocenia, czy konieczne są jakiegokolwiek środki związane z pozycjami, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową, poza środkami przewidzianymi w ust. 1a niniejszego artykułu, aby zapewnić integralność i uporządkowane funkcjonowanie dotkniętych rynków.

Jeśli EUNGiPW uzna takie środki za konieczne, przedstawia Komisji sprawozdanie z uzasadnieniem, w którym opisuje proponowane środki oraz powody, dla których są one potrzebne, a następnie przekazuje to sprawozdanie bezzwłocznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu ustalenia limitów, o których mowa w ust. 1, oraz w celu dalszego określenia kontroli pozycji, o której mowa w ust. 1a, w szczególności limitów liczby umów lub pozycji netto, które dana osoba może zawrzeć lub posiadać w sprecyzowanym okresie czasu, metod obliczania pozycji, które dana osoba posiada bezpośrednio lub pośrednio, warunków stosowania takich limitów, w tym pozycji zagregowanych w poszczególnych systemach obrotu, a także kryteriów określających, czy dana pozycja zostaje zakwalifikowana jako bezpośrednio zmniejszająca ryzyko związane z działalnością handlową.

Limity, które powinny także rozróżniać między kategoriami uczestników rynku, oraz kontrola pozycji uwzględniają warunki, o których mowa w ust. 1 i ust. 1a, oraz zasady ustalone przez rynki regulowane, MTF i OTF.

Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych EUNGiPW przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Limity i kontrola pozycji określone w regulacyjnych standardach technicznych mają również pierwszeństwo przed wszelkimi środkami wprowadzonymi przez właściwe organy zgodnie z art. 72 1 lit. g) niniejszej dyrektywy.

4. Właściwe organy nie nakładają limitów, które są bardziej restrykcyjne niż limity i mechanizmy przyjęte na podstawie ust. 3, chyba że w wyjątkowych przypadkach, gdy są one obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne, z uwzględnieniem płynności danego rynku i uporządkowanego funkcjonowania rynku. Ograniczenia obowiązują przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty ich opublikowania na stronach internetowych stosownego właściwego organu. Ograniczenie to może zostać przedłużone na kolejne okresy nieprzekraczające jednorazowo sześciu miesięcy, jeżeli nadal istnieją powody uzasadniające jego stosowanie. W przypadku nieprzedłużenia ograniczenia po upływie sześciomiesięcznego okresu, ograniczenie to automatycznie przestaje obowiązywać.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

W przypadku przyjęcia bardziej restrykcyjnych **limitów**, niż **limity** przyjęte zgodnie z ust. 3., właściwe organy powiadamiają o tym fakcie EUNGiPW. Powiadomienie zawiera uzasadnienie wprowadzenia bardziej restrykcyjnych **limitów**. EUNGiPW wydaje w przeciągu 24 godzin opinię, w której stwierdza, czy uznaje dane środki za konieczny, aby zaradzić wyjątkowym okolicznościom. Opinia ta publikowana jest na stronach internetowych EUNGiPW.

W przypadku **nałożenia** przez właściwy organ **limitów** sprzecznych z opinią EUNGiPW, organ ten niezwłocznie publikuje na swoich stronach internetowych oświadczenie, w którym wyczerpująco wyjaśnia powody podjęcia takich kroków.

Artykuł 60

Sprawozdania dotyczące pozycji według kategorii uczestników rynku

1. Państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez rynki regulowane, MTF i OTF, które dopuszczają do obrotu pochodne instrumenty towarowe lub uprawnienia do emisji lub związane z nimi instrumenty pochodne lub prowadzą obrót tymi instrumentami, następujących kroków:

- a) podawanie do publicznej wiadomości cotygodniowych sprawozdań zawierających zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie uczestników rynku w odniesieniu do poszczególnych instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na ich platformach zgodnie z ust. 3 **oraz przekazywanie tych sprawozdań właściwemu organowi i EUNGiPW;**
- b) udostępnianie właściwemu organowi na jego żądanie kompletnego zestawienia pozycji wszystkich członków lub uczestników rynku, w tym wszelkich pozycji utrzymywanych w mieniu swoich klientów.

Obowiązek określony w lit. a) ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zarówno liczba uczestników rynku oraz liczba ich otwartych pozycji w danym instrumencie finansowym przekroczy minimalne progi.

1a. Państwa członkowskie dopilnowują, by firmy inwestycyjne prowadzące obrót towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub ich instrumentami pochodnymi poza platformą obrotu przedstawiały właściwemu organowi na jego żądanie pełny wykaz z podziałem na pozycje, zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR], a w stosownych przypadkach art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.

2. W celu umożliwienia podawania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa ust. 1 lit. a) państwa członkowskie wymagają od członków i uczestników rynków regulowanych, MTF i OTF przekazywania w czasie rzeczywistym właściwemu systemowi obrotu szczegółowych danych na temat ich pozycji, w tym wszelkich pozycji utrzymywanych w imieniu swoich klientów.

3. Członkowie, uczestnicy oraz ich klienci klasyfikowani są przez rynek regulowany, MTF lub OTF – w charakterze uczestników rynku – w oparciu o charakter głównego rodzaju ich działalności, z uwzględnieniem wszelkich stosownych zezwoleń, jako:

- a) firmy inwestycyjne zdefiniowane w dyrektywie 2004/39/WE lub instytucje kredytowe zdefiniowane w dyrektywie 2006/48/WE;
- b) fundusze inwestycyjne, czy to jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, czy też jako zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE;
- c) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2009/138/WE oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie 2003/41/WE;
- d) przedsiębiorstwa handlowe;
- e) w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, operatorzy zobowiązani do przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

Piątek, 26 października 2012 r.

Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 lit. a), **określają** liczbę długich i krótkich pozycji według kategorii uczestnika rynku, ich zmiany od czasu sporządzenia poprzedniego sprawozdania, procentowy udział całkowitej liczby otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczbę uczestników rynku w każdej kategorii.

W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i w ust. 1a należy dokonać rozróżnienia między:

a) pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową; oraz

b) innymi pozycjami.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a) **i w ust. 1a**, oraz zawartości informacji, które podlegają udostępnieniu zgodnie z ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych, składanie sprawozdań pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

4a. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki ustanawiające wymóg przesyłania EUNGiPW wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie w celu ich scentralizowanej publikacji przez ten urząd.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków określających progi, o których mowa w ust. 1 akapit ostatni, oraz precyzujących kategorie członków, uczestników i klientów, o których mowa w ust. 3.

■

5a. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki ustanawiające wymóg przesyłania EUNGiPW wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie w celu ich scentralizowanej publikacji przez ten urząd.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

TYTUŁ V

USŁUGI W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA INFORMACJI

SEKCJA 1

PROCEDURA UDZIELANIA ZEZWOLENIA DOSTAWCOM USŁUG W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA INFORMACJI

Artykuł 61

Wymogi w zakresie udzielania zezwoleń

1. Państwa członkowskie wymagają, aby świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji opisanych w załączniku I sekcja D jako regularne zajęcie lub regularna działalność uzależnione było od uzyskania uprzedniego zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej sekcji. Zezwolenia takiego udziela właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wyznaczony zgodnie z art. 69.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie zezwalają operatorom rynku na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji jako **zatwierdzony podmiot publikujący (APA)**, **dostawca informacji skonsolidowanych (CTP)** i **zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy (ARM)**, pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przestrzegania przez nich przepisów niniejszego tytułu. Taką usługę uwzględnia się w ich zezwoleniu.
3. Państwa członkowskie prowadzą rejestr wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji. Rejestr ten jest ogólnie dostępny i zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. O każdym zezwoleniu powiadamia się EUNGiPW.

EUNGiPW tworzy wykaz wszystkich dostawców usług w zakresie udostępniania informacji w Unii **Europejskiej**. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług, na których świadczenie dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie, i jest on na bieżąco aktualizowany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

Jeżeli właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 64, informacja o tym fakcie jest zamieszczana w wykazie na okres pięciu lat.

Artykuł 62

Zakres udzielonego zezwolenia

1. Państwo członkowskie pochodzenia zapewnia określanie w zezwoleniu usługi w zakresie udostępniania informacji, na świadczenie której dostawca usług w zakresie udostępniania informacji posiada zezwolenie. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji pragnący rozszerzyć zakres swojej działalności o dodatkowe usługi w zakresie udostępniania informacji składa wnioski o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia.
2. Zezwolenie jest ważne w całej Unii **Europejskiej** i umożliwia dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji świadczenie usług, do których świadczenia został uprawniony, w całej Unii **Europejskiej**.

Artykuł 63

Procedury udzielania zezwoleń i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia

1. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, o ile i dopóki całkowicie nie utwierdzi się, że wnioskodawca wypełnia wszystkie wymogi nałożone na podstawie przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Dostawca usług w zakresie udostępniania informacji dostarcza wszelkich informacji, w tym program działania określający m.in. rodzaje planowanych usług oraz strukturę organizacyjną, niezbędnych, aby umożliwić właściwemu organowi utwierdzenie się, że dostawca usług w zakresie udostępniania informacji ustanowił, w momencie udzielania pierwszego zezwolenia, wszystkie niezbędne mechanizmy w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z przepisów niniejszego tytułu.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Wnioskodawca jest powiadamiany w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało wydane.

4. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) informacje, jakie należy przekazać właściwemu organowi na podstawie ust. 2, w tym program działania;

b) informacje zawarte w powiadomieniu przekazywanym na podstawie art. 65 ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomienia lub przekazywania informacji przewidzianych w ust. 2 i w art. 65 ust. 4.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (**).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 64

Cofnięcie zezwolenia

Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji, w przypadku gdy dostawca:

a) nie wykorzysta zezwolenia w terminie 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie świadczy żadnych usług w zakresie udostępniania informacji w okresie poprzedzających sześciu miesięcy, chyba że w takich przypadkach dane państwo członkowskie przewidziało możliwość wygaśnięcia zezwolenia;

b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;

c) nie wypełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone;

d) poważnie **lub** systematycznie narusza przepisy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 65

Wymogi wobec organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji

1. **Członkowie** organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji w każdym czasie **cieszą** się należycie nieposzlakowaną opinią, **posiadają** wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz **poświęcają** wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Organ zarządzający posiada stosowny zasób zbiorowej wiedzy, umiejętności i doświadczenia, aby być w stanie zrozumieć charakter działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji. **Każdy** członek organu zarządzającego **postępuje** w sposób uczciwy i rzetelny, zachowując przy tym niezależny osąd, aby móc skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla.

W przypadku gdy operator rynku występuje o zezwolenie na prowadzenia APA, CTP lub ARM a członkowie organu zarządzającego APA, CTP lub ARM są jednocześnie członkami organu zarządzającego rynku regulowanego, uznaje się, że osoby te spełniają wymogi określone w akapicie pierwszym.

2. EUNGiPW opracowuje **do dnia [...] (*)**. wytyczne na potrzeby oceny stosowności członków organu zarządzającego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając różne pełnione przez nich role i funkcje **oraz potrzebę uniknięcia konfliktu interesów między członkami organu zarządzającego oraz użytkownikami APA, CTM lub ARM.**

2a. Nie naruszając własnego prawodawstwa, państwa członkowskie dopilnowują, by członek organu zarządzającego mógł osobiście podlegać odpowiedzialności karnej lub cywilnej, jeżeli istnieje domniemanie, że naruszył przepisy niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] lub też popełnił wykroczenie w dziedzinie wchodzącej w zakres tych przepisów.

3. Państwa członkowskie nakładają na dostawcę usług w zakresie udostępniania informacji wymóg powiadamiania właściwego organu o tożsamości wszystkich członków swojego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach jego składu, a także przekazywania wszelkich informacji wymaganych do oceny spełnienia przez ten podmiot wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Organ zarządzający dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji musi być w stanie zapewnić zarządzanie tym podmiotem w należyty i ostrożny sposób oraz w sposób, który sprzyja integralności rynku i interesom jego klientów.

5. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nie zyskał pewności, że osoba lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji cieszą się należycie nieposzlakowaną opinią, lub jeżeli istnieją obiektywne i wyraźne powody, aby przypuszczać, że proponowane zmiany składu kierownictwa mogą stwarzać zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania tym podmiotem oraz należytego uwzględnienia interesów jego klientów oraz kwestii integralności rynku.

SEKCJA 2

WARUNKI DOTYCZĄCE ZATWIERDZONYCH PODMIOTÓW PUBLIKUJĄCYCH (APA)

Artykuł 66

Wymogi organizacyjne

1. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby APA posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające upublicznianie informacji wymaganych na podstawie art. 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego przy zastosowaniu możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach handlowych. Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po publikacji transakcji. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby APA był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formie ułatwiającej ich konsolidację z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł.

1a. Informacje opublikowane przez APA zgodnie z ust. 1 obejmują przynajmniej następujące elementy:

a) identyfikator instrumentu finansowego;

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;
- g) system obrotu lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje, w którym zrealizowano daną transakcję, a w innym przypadku kod „OTC”;
- h) w stosownych przypadkach wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

2. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby APA stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie sprzeczności interesów w stosunku do swoich klientów. **W szczególności APA będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną traktuje wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminujący oraz stosuje i utrzymuje stosowne rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.**

3. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby APA posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją. APA utrzymuje odpowiednie zasoby oraz posiada systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

4. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby APA posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania tych błędnych sprawozdań.

5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji ust. 1 EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia powszechnych formatów, standardów danych oraz rozwiązań technicznych ułatwiających konsolidację informacji, o których mowa w ust. 1.

EUNGIPW przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych precyzujących normalne zasady handlowe, na jakich upubliczniane są informacje, o których mowa ust. 1.

7. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających:

- a) środki, za pomocą których APA może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1;
- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

SEKCJA 3

WARUNKI DOTYCZĄCE DOSTAWCÓW INFORMACJI SKONSOLIDOWANYCH (CTP)

Artykuł 67

Wymogi organizacyjne

1. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 5 i 19 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR], ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do publicznej wiadomości w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach komercyjnych, tych informacji obejmujących przynajmniej:

- a) identyfikator instrumentu finansowego;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;
- g) system obrotu **lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje**, w którym zrealizowano daną transakcję, a w innym przypadku kod „OTC”;

ga) w stosownych przypadkach, automatyczny system obrotu, w którym wygenerowano transakcję;

- h) w stosownych przypadkach, wskazanie czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po publikacji transakcji. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w formatach łatwo dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.

2. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające gromadzenie informacji upublicznianych zgodnie z art. 9 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR], ich konsolidację w formie ciągłego elektronicznego strumienia danych oraz podawanie do publicznej wiadomości w czasie jak najbardziej zbliżonym do czasu rzeczywistego z zastosowaniem możliwych środków technicznych, na normalnych zasadach komercyjnych, poniższych informacji obejmujących przynajmniej:

- a) identyfikator instrumentu finansowego lub cechy identyfikujące ten instrument;
- b) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- c) wolumen transakcji;
- d) godzinę transakcji;
- e) godzinę zgłoszenia transakcji;
- f) oznaczenie waluty, w której wyrażona jest cena transakcji;

Piątek, 26 października 2012 r.

- g) system obrotu **lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje**, w którym zrealizowano daną transakcję, a w innym przypadku kod „OTC”;
- h) w stosownych przypadkach, wskazanie czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

Informacje udostępniane są bezpłatnie 15 minut po publikacji transakcji. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP był w stanie skutecznie i spójnie rozpowszechniać takie informacje w sposób zapewniający szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych oraz w powszechnie przyjętych interoperacyjnych formatach, które są łatwo dostępne dla uczestników rynku i pozwalają im w łatwy sposób wykorzystać te informacje.

3. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP zapewniał udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących z **wszystkich** rynków regulowanych, MTF, OTF i APA oraz w odniesieniu do instrumentów finansowych określonych w aktach delegowanych zgodnie z ust. 8 lit. c).

4. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie sprzeczności interesów. W szczególności operator rynku lub APA, którzy również prowadzą system publikacji informacji skonsolidowanych, traktują wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosują oraz utrzymują stosowne rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.

5. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji oraz minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu do nich. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby CTP utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadała systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji ust. 1 i 2 EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia standardów i formatów danych w odniesieniu do informacji podlegających opublikowaniu zgodnie z art. 5, 9, 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR], w tym identyfikatora instrumentu, ceny, ilości, godziny, oznaczenia waluty, w której wyrażona jest cena, identyfikatora systemu obrotu oraz oznaczeń informujących o tym, że transakcja podlegała szczególnym warunkom, jak również technicznych rozwiązań służących skutecznemu i spójnemu rozpowszechnianiu informacji w sposób zapewniający ich łatwą dostępność i możliwość ich łatwego wykorzystania przez uczestników rynku, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym określenie dodatkowych usług podnoszących skuteczność funkcjonowania rynku, które CTP mógłby świadczyć.

EUNGiPW przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [...] (*) w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 5 i 19 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz do dnia [...] (**) w odniesieniu do informacji publikowanych zgodnie z art. 9 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Zgodnie z art. 94 Komisja **przyjmuje akty delegowane dotyczące** środków precyzujących normalne zasady handlowe, na jakich zapewniany jest dostęp od strumieni danych, o których mowa ust. 1 i 2.

8. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących środków określających:

- a) środki, za pomocą których CTP może realizować obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2;

(*) Dwanaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Osiemnaście miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) treść informacji publikowanych na podstawie ust. 1 i 2;
- c) instrumenty finansowe, których dotyczą dane, które muszą zostać udostępnione w strumieniu danych;
- d) inne środki zapewniające spójność danych publikowanych przez różne CTP oraz możliwość ich wykorzystania na potrzeby zestawienia i powiązania z podobnymi danymi pochodzącymi z innych źródeł, **a także agregacji na szczeblu Unii Europejskiej.**

Artykuł 67a

Jednolita skonsolidowana baza danych

1. Do dnia [...] (*) EUNGiPW przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji opinię w sprawie publicznego udostępniania wysokiej jakości potransakcyjnych informacji zgodnie z art. 5 i 19 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] w skonsolidowanej formie, dotyczących całego rynku, zgodnie ze standardami przyjaznymi dla użytkownika po rozsądnych kosztach.

2. Jeżeli EUNGiPW uzna, że informacje potransakcyjne udostępniane publicznie zgodnie z art. 5 i 19 nie są dostępne lub nie spełniają kryterium wysokiej jakości lub nie dotyczą całego rynku, wydaje opinię negatywną.

3. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania negatywnej opinii na mocy ust. 2 Komisja przyjmuje zgodnie z art. 94 akt delegowany dotyczący środków polegających na utworzeniu jednego podmiotu obsługującego system publikacji informacji skonsolidowanych dla informacji potransakcyjnych podawanych do publicznej wiadomości zgodnie z art. 5 i 19.

4. Do dnia [...] (**) EUNGiPW przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji opinię w sprawie publicznego udostępniania wysokiej jakości potransakcyjnych informacji zgodnie z art. 9 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] w skonsolidowanej formie, dotyczących całego rynku, zgodnie ze standardami przyjaznymi dla użytkownika po rozsądnych kosztach.

5. Jeżeli EUNGiPW uzna, że informacje potransakcyjne udostępniane publicznie zgodnie z art. 9 i 20 nie są dostępne lub nie spełniają kryterium wysokiej jakości lub nie dotyczą całego rynku, wydaje opinię negatywną.

6. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania negatywnej opinii na mocy ust. 5 Komisja przyjmuje zgodnie z art. 94 akt delegowany dotyczący środków polegających na utworzeniu jednego podmiotu obsługującego system publikacji informacji skonsolidowanych dla informacji potransakcyjnych podawanych do publicznej wiadomości zgodnie z art. 9 i 20.

SEKCJA 4

WARUNKI DOTYCZĄCE ZATWIERDZONYCH MECHANIZMÓW SPRAWOZDAWCZYCH (ARM)

Artykuł 68

Wymogi organizacyjne

1. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby ARM posiadał odpowiednie zasady i mechanizmy umożliwiające przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż do końca następnego dnia roboczego. Informacje te przekazywane są zgodnie z wymogami określonymi w art. 23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] na normalnych zasadach handlowych.

(*) Sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

(**) 1 rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby ARM stosował lub utrzymywał skuteczne rozwiązania administracyjne mające na celu zapobieganie sprzeczności interesów w stosunku do swoich klientów. **W szczególności ARM będący również operatorem rynku lub firmą inwestycyjną traktuje wszystkie gromadzone informacje w sposób niedyskryminacyjny oraz stosuje i utrzymuje stosowne rozwiązania mające na celu rozdzielenie poszczególnych funkcji biznesowych.**

3. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby ARM posiadał należyte mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby ARM utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadała systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

4. Państwo członkowskie pochodzenia wymaga, aby ARM posiadał systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów oraz żądanie ponownego przesłania tych błędnych sprawozdań.

5. Komisja **przyjmuje**, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 94, środki precyzujące normalne zasady handlowe, na jakich przekazywane są informacje, o których mowa ust. 1.

TYTUŁ VI

WŁAŚCIWE ORGANY

ROZDZIAŁ I

WYZNACZANIE, UPRAWNIENIA I PROCEDURY ODWOŁAWCZE

Artykuł 69

Wyznaczenie właściwych organów

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, który wykonuje obowiązki przewidziane różnymi przepisami rozporządzenia (UE) nr .../... (MiFIR) oraz niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o właściwych organach odpowiedzialnych za wykonywanie każdego z obowiązków i o ewentualnym podziale tych obowiązków.

2. Właściwe organy określone w ust. 1 są organami publicznymi, bez uszczerbku dla możliwości powierzania obowiązków innym podmiotom, jeżeli jest to wyraźnie przewidziane w **art. 29 ust. 4**.

Powierzenie zadań podmiotom innym niż organy określone w ust. 1 nie może dotyczyć sprawowania władzy publicznej ani uprawnień uznaniowych dotyczących wydawania orzeczenia. Państwa członkowskie wymagają, aby przed powierzeniem zadań, właściwe organy podjęły wszelkie właściwe kroki w celu zapewnienia, że podmiot, któremu mają zostać powierzone zadania, posiada kompetencje i zasoby do skutecznego wykonywania wszystkich zadań oraz że powierzenie zadań odbywa się wyłącznie, jeżeli ustanowiono jasno określone i udokumentowane ramy wykonywania wszelkich powierzonych zadań określające zadania, które mają zostać wykonane i warunki, na których wymaga się ich wykonania. Warunki te obejmują klauzulę zobowiązującą dany podmiot do działania i zorganizowania się w sposób umożliwiający uniknięcie sprzeczności interesów oraz tak, aby informacje uzyskane podczas wykonywania powierzonych zadań nie były wykorzystywane w sposób nieuczciwy lub uniemożliwiający konkurencję. Ostateczna odpowiedzialność za nadzorowanie zgodności z niniejszą dyrektywą i środkami wykonawczymi leży w gestii właściwych organów lub organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach wprowadzonych w odniesieniu do powierzania zadań, w tym o dokładnych warunkach regulujących takie powierzanie zadań.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. EUNGI² publikuje wykaz właściwych organów, o których mowa w ust. 1 i 2, i uaktualnia go za pośrednictwem swojej strony internetowej.

Artykuł 70

Współpraca między organami w tym samym państwie członkowskim

Jeżeli do wprowadzenia w życie przepisu niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, należy jasno ustalić właściwe dla nich role i powinny one ściśle ze sobą współpracować.

Każde państwo członkowskie wymaga, aby współpraca ta miała również miejsce między organami właściwymi do celów niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** a właściwymi organami odpowiedzialnymi w tym państwie członkowskim za nadzorowanie instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych, funduszy emerytalnych, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i zakładów ubezpieczeń.

Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy wymieniały ze sobą wszelkie informacje o podstawowym znaczeniu lub właściwe dla wykonywania ich funkcji i obowiązków.

Artykuł 71

Uprawnienia przyznawane właściwym organom

1. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze i śledcze niezbędne do wypełniania ich funkcji. W granicach przewidzianych w ich krajowych ramach prawnych, wykonują takie uprawnienia:

- a) bezpośrednio lub we współpracy z innymi organami;
- b) na podstawie odpowiedzialności z mocy powierzenia zadań podmiotom, którym powierzono zadania zgodnie z art. 69 ust. 2; lub
- c) na mocy odwoływania się do kompetentnych organów sądowych.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 są wykonywane zgodnie z prawem krajowym i obejmują przynajmniej prawa do:

- a) dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów, w dowolnej formie, **w tym rejestrów, o których mowa w art. 16 ust. 7**, które są istotne z punktu widzenia wykonywania zadań z zakresu nadzoru, i otrzymywania ich duplikatów;
- b) **żądania przekazania** informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, kierowania zapytań do tych osób w związku z uzyskaniem informacji;
- c) przeprowadzania kontroli na miejscu;

ca) anonimowego dokonywania zakupów testowych;

- d) żądania wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych **bądź równoważnych rejestrów, o których mowa w art. 16 ust. 7**, w posiadaniu firm inwestycyjnych, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że te rejestry dotyczące przedmiotu dochodzenia mogą mieć znaczenie dla udowodnienia naruszenia przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy; rejestry te **■** obejmują jednak **wyłącznie treść** wiadomości, których dotyczą, **jeśli wydanie takich rejestrów jest zgodne z unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych;**

Piątek, 26 października 2012 r.

da) domagania się zamrożenia i/lub zajęcia aktywów;

- e) zgłaszania wniosku o wydanie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;
- f) żądania udzielania informacji przez uprawnionych audytorów firm inwestycyjnych i rynków regulowanych;
- g) przekazywania spraw do organów ścigania;
- h) umożliwiania audytorom lub biegłym przeprowadzanie rewizji lub dochodzeń;
- i) **wymagania** od każdej osoby **przekazania** informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania powstałych w wyniku zawarcia transakcji dotyczącej **towarowego** instrumentu pochodnego oraz wszelkich aktywów lub zobowiązań na rynku instrumentu bazowego.

3. Jeżeli żądanie wydania rejestrów połączeń telefonicznych i rejestrów przesyłu danych **w formie określonej w art. 16 ust. 7**, o których mowa w ust. 2 lit. d) **niniejszego artykułu**, wymaga uzyskania zezwolenia organu sądowego zgodnie z przepisami krajowego prawa, występuje się o wydanie tego zezwolenia. O wydanie tego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

4. Przetwarzanie danych osobowych gromadzonych w ramach wykonywania uprawnień nadzorczych i śledczych na podstawie niniejszego artykułu prowadzone jest zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.

Artykuł 72

Środki prawne, które należy zapewnić właściwym organom

Właściwym organom przyznaje się wszelkie środki prawne w zakresie nadzoru niezbędne do wypełniania ich funkcji. W granicach przewidzianych przez ich krajowe ramy prawne właściwe organy **dysponują przynajmniej następującymi uprawnieniami, które mogą wykonywać w sposób określony w art. 71 ust. 1:**

- a) żądania zaprzestania dowolnej praktyki lub postępowania, które są sprzeczne z przepisami rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz przepisami przyjętymi w wykonaniu niniejszej dyrektywy, oraz powstrzymania się od ponownego podejmowania takiej praktyki lub postępowania;
- b) **żądania** zamrożenia i/lub zajęcia aktywów;
- c) przyjmowania wszelkiego rodzaju środków zapewniających ciągłe wypełnianie przez firmy inwestycyjne i rynki regulowane wymogów prawnych;
- d) wymagania zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi;
- e) żądania wycofania instrumentów finansowych z obrotu prowadzonego na rynku regulowanym, czy też na podstawie innych uzgodnień handlowych;
- f) żądania od każdej osoby, która udostępniła informacje zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt lit. i), podjęcia dalszych kroków w celu ograniczenia wielkości pozycji lub zaangażowania;
- g) ograniczania możliwości zawierania przez dowolną osobę lub kategorię osób umów na dane instrumenty pochodne, w tym poprzez wprowadzanie niedyskryminacyjnych limitów pozycji lub liczby takich umów na instrumenty pochodne dla danego instrumentu bazowego, które dana kategoria osób może zawrzeć sprecyzowanym okresie czasu, jeżeli jest to konieczne, aby zapewnić integralność i uporządkowane funkcjonowanie dotkniętych rynków;
- h) wydawania publicznych komunikatów;

Piątek, 26 października 2012 r.

- ha) *żądania wypłaty odszkodowania lub podjęcia innych działań naprawczych w celu skorygowania wszelkich strat finansowych lub innych szkód poniesionych przez inwestora w wyniku praktyki lub postępowania sprzecznego z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr .../... [MiFIR].*
- hb) *zawieszenia obrotu lub sprzedaży produktów inwestycyjnych, jeżeli spełniono warunki art. 32 [MiFIR] lub jeżeli firma inwestycyjna nie opracowała lub nie zastosowała skutecznego procesu zatwierdzenia produktów lub w inny sposób nie zdołała spełnić warunków art. 16 ust. 3;*
- hc) *żądania usunięcia osoby fizycznej z organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub operatora rynku.*

Artykuł 73

Sankcje administracyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość podejmowania właściwych środków administracyjnych lub nakładania sankcji administracyjnych przez ich właściwe organy, w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr .../... (MiFIR) lub przepisów prawa krajowego przyjętych w ramach wykonywania niniejszej dyrektywy oraz zapewniają ich stosowanie. Państwa członkowskie zapewniają, że środki te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania – w przypadku naruszenia obowiązków, które mają zastosowanie do firm inwestycyjnych i operatorów rynku – sankcji i środków administracyjnych do członków organu zarządzającego firm inwestycyjnych i operatorów rynku oraz wszelkich innych osób fizycznych i prawnych, które w świetle krajowego prawa, są odpowiedzialne za naruszenie.
3. Państwa członkowskie przedstawiają EUNGiPW co roku zbiorcze informacje o wszystkich środkach administracyjnych i sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 1 i 2. **EUNGiPW publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.**
4. Jeżeli właściwy organ ujawni opinii publicznej środek administracyjny lub sankcję, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.
5. Jeżeli podana do wiadomości publicznej sankcja dotyczy firmy inwestycyjnej posiadającej zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą, EUNGiPW dodaje odniesienie do opublikowanej sankcji do rejestru firm inwestycyjnych ustanowionego zgodnie z art. 5 ust. 3.

5a. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur i form przekazywania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 74

Publikacja informacji o nałożonych sankcjach

Państwa członkowskie zapewniają publikowanie przez właściwy organ bez zbędnej zwłoki informacji o wszystkich sankcjach i środkach, które nałożono za naruszenie przepisów rozporządzenia (UE) nr .../... (MiFIR) lub przepisów krajowego prawa przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy, w tym informacji o rodzaju i charakterze naruszenia oraz tożsamości osób za nie odpowiedzialnych, chyba że ujawnienie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla rynków finansowych. W przypadku gdy publikacja tych informacji wyrządziłaby zaangażowanym stronom niewspółmierne szkody, właściwe organy publikują informacje o nałożeniu sankcji anonimowo.

(*) **18 miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.**

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 75

Naruszenie wymogów w zakresie zezwolenia oraz inne naruszenia

1. **Państwa członkowskie dopilnowują, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały sankcje przynajmniej** w następujących przypadkach:

- a) zawodowe świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej jako regularnego zajęcia lub regularnej działalności bez uzyskania zezwolenia z naruszeniem art. 5;
- b) nabycie, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji firmy inwestycyjnej lub dalsze zwiększenie, bezpośrednio lub pośrednio, takiego znacznego pakietu akcji firmy inwestycyjnej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie lub przekroczy próg wynoszący 20 %, 30 % lub 50 % lub firma inwestycyjna stanie się jednostką zależną (czynność zwana dalej „planowanym nabyciem”), bez powiadomienia na piśmie organów właściwych dla firmy inwestycyjnej, w której nabywca zamierza nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, z naruszeniem art. 11 ust. 1 akapit pierwszy;
- c) zbycie, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji firmy inwestycyjnej lub obniżenie posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadnie poniżej progu wynoszącego 20 %, 30 % lub 50 % lub firma inwestycyjna przestanie być jednostką zależną, bez powiadomienia na piśmie właściwych organów, z naruszeniem art. 11 ust. 1 akapit drugi;
- d) firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie, składając niezgodne z prawdą oświadczenie lub w jakikolwiek innych niezgodny z prawem sposób, z naruszeniem art. 8 lit. b);
- e) firma inwestycyjna nie wypełnia wymogów mających zastosowanie do organu zarządzającego zgodnie z art. 9 ust. 1;
- f) organ zarządzający firmy inwestycyjnej nie wykonuje swoich obowiązków zgodnie z art. 9 ust. 6;
- g) firma inwestycyjna, z chwilą powzięcia wiedzy o transakcji nabycia lub zbycia pakietu akcji w swoim kapitale, w wyniku czego wielkość pakietu akcji przekroczy jeden z progów, o których mowa w art. 11 ust. 1, lub spadnie poniżej jednego z tych progów, nie powiadomi właściwych organów o tych transakcjach nabycia lub zbycia, z naruszeniem art. 11 ust. 3 akapit pierwszy;
- h) firma inwestycyjna nie przekaze właściwemu organowi przynajmniej raz w roku nazwisk akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz informacji na temat wielkości tych pakietów, z naruszeniem art. 11 ust. 3 akapit drugi;
- i) firma inwestycyjna nie wprowadziła wymogów organizacyjnych nałożonych zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 16 i 17;
- j) firma inwestycyjna nie zidentyfikowała sprzeczności interesów, nie zapobiegła jej, nie zarządzała nią i nie ujawniła tej sprzeczności zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 23;
- k) MTF lub OTF nie ustanowiły zasad, procedur lub rozwiązań lub nie zastosowały się do poleceń zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 18, 19 i 20;
- l) firma inwestycyjna ■ nie przekazała informacji lub sprawozdań klientom oraz nie wypełniała obowiązku oceny odpowiedniości lub stosowności zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 24 i 25;

Piątek, 26 października 2012 r.

- m) firma inwestycyjna przyjęła lub pobrała opłaty, prowizje lub inne korzyści finansowe z naruszeniem przepisów krajowego prawa wdrażających art. 19 ust. 5 i 6;
- n) firma inwestycyjna, realizując zlecenia, ■ nie uzyskała dla klientów możliwie najlepszych wyników **lub** nie wprowadziła rozwiązań zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 27 i 28;
- o) prowadzenie rynku regulowanego bez uzyskania zezwolenia, z naruszeniem art. 47;
- p) organ zarządzający operatora rynku nie wykonuje swoich obowiązków zgodnie z art. 48 ust. 6;
- q) rynek regulowany lub operator rynku nie wprowadzili mechanizmów, systemów, zasad i procedur oraz nie dysponują wystarczającymi zasobami finansowymi zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 50;
- r) rynek regulowany lub operator rynku nie wprowadzili systemów, procedur, mechanizmów i zasad lub nie przyznali dostępu do danych zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 51 **bądź nie wdrożyli systemu minimalnych wielkości (tick), co jest wymagane na mocy art. 51a;**
- ra) **organ zarządzający dostawcy usług w zakresie danych nie wywiązał się ze swoich obowiązków zgodnie z art. 65;**
- rb) **APA, CTP lub ARM nie spełniły swoich wymogów organizacyjnych zgodnie z art. 66, 67 lub 68;**
- s) rynek regulowany, operator rynku lub firma inwestycyjna ■ nie podali do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 3, 5, 7 lub 9 rozporządzenia nr .../... (UE) [MiFIR];
- t) firma inwestycyjna ■ nie podała do publicznej wiadomości informacji zgodnie z art. 13, 17, 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- u) firma inwestycyjna ■ nie zgłosiła transakcji właściwym organom zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- v) kontrahent finansowy i kontrahent niefinansowy nie przeprowadzają transakcji na instrumentach pochodnych w systemach obrotu zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- w) partner centralny nie udzielił dostępu do swoich usług rozliczeniowych zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- x) rynek regulowany, operator rynku lub firma inwestycyjna nie udzieli dostępu do informacji o transakcjach zawieranych w ich systemach zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- y) osoba posiadająca zastrzeżone prawa do wskaźników referencyjnych nie udzieliła dostępu do danego wskaźnika referencyjnego zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];
- z) firma inwestycyjna prowadzi marketing, dystrybucję lub sprzedaż instrumentów finansowych lub działalność finansową określonego rodzaju lub stosuje daną praktykę z naruszeniem zakazów lub ograniczeń nałożonych na podstawie art. 31 **lub** 32 rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR];

Piątek, 26 października 2012 r.

za) osoba fizyczna wchodząca w skład organu zarządzającego operatora rynku lub firmy inwestycyjnej posiada wie o naruszeniach, o których mowa w niniejszym ustępie, i decyduje się nie zgłaszać ich właściwemu organowi.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 – przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przewidujących sankcje i środki administracyjne obejmujące co najmniej:

- a) publiczne oświadczenie wskazujące osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
- c) w przypadku firmy inwestycyjnej, cofnięcie udzielonego instytucji zezwolenia zgodnie z art. 8;
- d) czasowy **lub stały** zakaz sprawowania funkcji **zarządczych** w firmach inwestycyjnych nałożony na członka organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub inną osobę fizyczną, uznanych za odpowiedzialnych naruszenia;

da) **tymczasowy zakaz nałożony na firmę inwestycyjną będącą członkiem lub uczestnikiem rynków regulowanych, MTF i OTF;**

- e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **15 %** całkowitego rocznego obrotu osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznego przedsiębiorstwa dominującego za poprzedni rok obrotowy;
- f) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **10 000 000 EUR** lub, w państwie członkowskim, w którym euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia niniejszej dyrektywy w życie;
- g) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej **dziesięciokrotności** kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

I

2a. Państwa członkowskie mogą upoważnić właściwe organy do nałożenia dodatkowych rodzajów sankcji lub do nałożenia sankcji przekraczających kwoty, o których mowa w ust. 2 lit. e), f) i g), pod warunkiem że są one zgodne z art. 76.

2b. Państwa członkowskie upoważniają właściwe organy do nałożenia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za naruszanie postanowień niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR], innych niż określone w ust. 1.

Artykuł 76

Skuteczne stosowanie sankcji

1. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym:

- a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
- b) stopnia odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;

Piątek, 26 października 2012 r.

- c) sytuacji finansowej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
- e) strat poniesionych przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) gotowości odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej do współpracy z właściwym organem;
- g) uprzednich naruszeń popełnionych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

2. EUNGiPW wydaje **do dnia [...]** (*) wytyczne przeznaczone dla właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczące rodzajów środków i sankcji administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych.

2a. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają prawa właściwego organu do wszczęcia postępowania karnego lub do nałożenia sankcji karnych, o ile ma on takie uprawnienia na mocy ustawodawstwa krajowego. Wszelkie nałożone sankcje karne uwzględnia się przy określaniu rodzaju i wielkości jakichkolwiek nakładanych dodatkowo sankcji administracyjnych.

Artykuł 77

Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom **potencjalnych lub faktycznych** naruszeń przepisów rozporządzenia .../... [MiFIR] oraz przepisów prawa krajowego wdrażających niniejszą dyrektywę.

Mechanizmy te obejmują co najmniej:

- a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń oraz działania następcze;
- b) stosowną ochronę pracowników instytucji finansowych, którzy ujawniają naruszenia popełnione w danej instytucji finansowej, **w tym anonimowość w stosownych przypadkach**;
- c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE.

2. Państwa członkowskie wymagają, by instytucje finansowe posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego kanału.

2a. Pracownikowi nie uniemożliwia się ujawniania naruszeń popełnionych w danej instytucji finansowej na podstawie jakichkolwiek przepisów dotyczących poufności. Informacji, które przyczyniają się do udowodnienia naruszeń popełnionych w instytucji finansowej, nie uznaje się już za poufne, a ujawnienie takich informacji w dobrej wierze nie wiąże się z żadnego rodzaju odpowiedzialnością osób ujawniających owe informacje.

■

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 79

Prawo do odwoływania się

1. Państwa członkowskie zapewniają, że każda decyzja podjęta na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] lub na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą jest właściwie umocowana i podlega prawu do odwoływania się do sądu. Prawo do odwoływania się do sądu stosuje się także, jeżeli przekazuje się wszelkie wymagane informacje odnoszące się do ubiegania się o zezwolenie, a żadna decyzja nie zostanie podjęta w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku.

2. Państwa członkowskie przewidują, że jeden lub większa liczba organów podanych poniżej, ustalonych na mocy prawa krajowego, może również, w interesie konsumentów oraz zgodnie z prawem krajowym, wnieść skargę do sądów lub do właściwych organów administracyjnych w celu zapewnienia, że podmioty podane poniżej stosują przepisy rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] oraz krajowe przepisy wdrażające niniejszą dyrektywę:

- a) instytucje publiczne lub ich przedstawiciele;
- b) organizacje konsumenckie działające na rzecz ochrony konsumentów;
- c) organizacje zawodowe działające na rzecz ochrony swoich członków.

Artykuł 80

Pozasądowy mechanizm rozpatrywania skarg inwestorów

1. Państwa członkowskie zapewniają ustalenie skutecznych i wydajnych procedur pozasądowego rozstrzygnięcia skarg i dochodzenia roszczeń dla pozasądowego rozstrzygnięcia skarg konsumentów dotyczących świadczenia przez firmy inwestycyjne usług inwestycyjnych i dodatkowych, w miarę potrzeb, z wykorzystaniem aktualnie istniejących organów. Państwa członkowskie zapewniają również przynależność wszystkich firm inwestycyjnych do przynajmniej jednego takiego organu wdrażającego procedury rozstrzygnięcia skarg i dochodzenia roszczeń.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że organy te prowadzą aktywną współpracę ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich przy rozstrzyganiu sporów o charakterze transgranicznym.

3. Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o przewidzianych w ramach ich jurysdykcji procedurach wnoszenia skarg i dochodzenia roszczeń, o których mowa w ust. 1.

EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich pozasądowych mechanizmów i aktualizuje go za pośrednictwem swojej strony internetowej.

Artykuł 81

Tajemnica zawodowa

1. Państwa członkowskie dbają, aby właściwe organy, wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla właściwych organów lub podmiotów, którym powierzono zadania na podstawie art. 69 ust. 2, a także audytorzy i biegli wskazani przez właściwe organy, były związane obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Nie mogą ujawniać żadnych informacji poufnych, w których posiadanie osoby te mogą wejść w trakcie pełnienia swoich obowiązków, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych firm inwestycyjnych, operatorów rynku, rynków regulowanych lub innych osób, bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego lub innych przepisów niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**.

2. Jeżeli firma inwestycyjna, operator rynku lub rynek regulowany ogłosił upadłość lub podlega likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą stron trzecich, mogą zostać ujawnione w ramach sądowego postępowania w sprawach cywilnych lub gospodarczych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Bez uszczerbku dla wymogów określonych w przepisach krajowego prawa karnego, właściwe organy, organy lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje na mocy niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania obowiązków oraz pełnienia funkcji, w przypadku właściwych organów, w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] lub** w przypadku innych władz, organów lub osób fizycznych i prawnych do celów, do których przekazano im takie informacje lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji. Jednakże jeżeli właściwy organ lub inny organ, instytucja lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych celów.

4. Wszelkie poufne informacje otrzymane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** podlegają warunkom tajemnicy zawodowej ustanowionym w niniejszym artykule. Niemniej jednak artykuł ten nie zabrania właściwym organom wymieniania lub przekazywania poufnych informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą **lub rozporządzeniem (UE) nr .../... [MiFIR]** i innymi dyrektywami **lub rozporządzeniami** mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub operatorów rynku, albo innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu, lub instytucji, albo osób fizycznych lub prawnych, które przekazują te informacje.

5. Artykuł ten nie stanowi dla właściwych organów przeszkody w wymianie lub przekazywaniu informacji poufnych, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 82

Powiązania z audytorami

1. Państwa członkowskie przewidują przynajmniej, że każda osoba uprawniona w rozumieniu ósmej dyrektywy Rady 84/253/EWG z dnia 10 kwietnia 1984 r. w sprawie zatwierdzania osób odpowiedzialnych za dokonywanie ustawowych kontroli dokumentów rachunkowych⁽¹⁾, wykonująca w firmie inwestycyjnej zadania określone w art. 51 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽²⁾, art. 37 dyrektywy 83/349/EWG lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE, lub wszelkie inne zadania przewidziane na mocy prawa, ma obowiązek bezzwłocznego zgłaszania właściwym organom każdego faktu lub decyzji przedsiębiorstwa, które ta osoba poznała w trakcie wykonywania tego zadania oraz które stanowią:

- a) istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które ustanawiają warunki rządzące wydawaniem zezwoleń lub które w szczególny sposób rządzą wykonywaniem działalności firm inwestycyjnych;
- b) narusza ciągle funkcjonowanie firmy inwestycyjnej;
- c) prowadzi do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem.

Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania stanu faktycznego i decyzji, które osoba ta poznała w toku wykonywania zadań wskazanych w akapicie pierwszym w przedsiębiorstwie posiadającym bliskie powiązania z firmą inwestycyjną, z którą realizuje zadania.

2. Ujawnianie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji określonych w ust. 1 przez osoby posiadające stosowne uprawnienia w rozumieniu dyrektywy 84/253/EWG, a działające w dobrej wierze, nie stanowi naruszenia jakichkolwiek ograniczeń dotyczących ujawniania informacji określonych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym ani też nie powoduje jakiegokolwiek odpowiedzialności tych osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 126 z 12.5.1984, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

Piątek, 26 października 2012 r.

ROZDZIAŁ II

WSPÓŁPRACA MIĘDZY WŁAŚCIWYMI ORGANAMI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH A EUNGIPW

Artykuł 83

Zobowiązanie do podejmowania współpracy

1. Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne do celów wykonywania obowiązków powierzonych im na mocy niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**, korzystając z uprawnień wymienionych w niniejszej dyrektywie lub **rozporządzeniu (UE) nr .../... [MiFIR] lub** prawie krajowym.

Właściwe organy udzielają pomocy właściwym organom innych państw członkowskich. W szczególności wymieniają one informacje i współpracują w zakresie dochodzenia lub nadzoru.

Aby ułatwić i przyspieszyć współpracę, a w szczególności wymianę informacji, państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ pełniący rolę punktu kontaktowego do celów niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**. Państwa członkowskie przekazują Komisji, EUNGIPW i pozostałym państwom członkowskim nazwy organów wyznaczonych do otrzymywania wniosków o wymianę informacji lub współpracę na mocy niniejszego ustępu. EUNGIPW publikuje wykaz tych organów i aktualizuje go za pośrednictwem swojej strony internetowej.

2. Jeżeli, uwzględniając sytuację rynków papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim, działalność rynku regulowanego, MTF lub OTF, który ustanowił uzgodnienia w przyjmującym państwie członkowskim, zyskała istotną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego właściwe dla rynku regulowanego ustanawiają proporcjonalne uzgodnienia dotyczące współpracy.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki administracyjne i organizacyjne w celu ułatwienia udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1.

Właściwe organy mogą wykorzystywać swoje uprawnienia do celów współpracy nawet w przypadkach, gdy postępowanie prowadzone na podstawie dochodzenia nie stanowi naruszenia jakiegokolwiek rozporządzenia obowiązującego w państwie członkowskim.

4. Jeżeli właściwy organ ma uzasadnione powody do przypuszczenia, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**, prowadzone przez podmioty niepodlegające ich nadzorowi, są lub były realizowane na terytorium innego państwa członkowskiego, powiadamiają o tym jak najbardziej szczegółowo właściwy organ innego państwa członkowskiego i EUNGIPW. Powiadomiony właściwy organ podejmuje stosowne działania. Informuje on właściwy organ, który dokonał powiadomienia, i EUNGIPW o wynikach działań, a także, o ile to możliwe, o istotnych skutkach przejściowych. Ustęp ten stosuje się bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.

5. Nie naruszając przepisów ust. 1 i 4 właściwe organy przekazują EUNGIPW oraz innym właściwym organom szczegółowe informacje na temat:

- a) każdego żądania ograniczenia wielkości pozycji lub zaangażowania zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. f);
- b) wszelkich ograniczeń możliwości zawierania przez poszczególne osoby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument, zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. g).

Piątek, 26 października 2012 r.

Powiadomienie to zawiera, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat żądania wystosowanego zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. f), w tym tożsamość osoby lub osób, do których jest ono skierowane, oraz powód wystosowania tego żądania, a także zakres ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 72 ust. 1 lit. g), w tym wskazanie osób lub kategorii osób i instrumentów finansowych, których one dotyczą, wszelkich środków ilościowych lub progów, takich jak maksymalna liczba umów, które osoby te mogą zawrzeć, **lub pozycji pozostających do uregulowania**, zanim dojdzie do wyczerpania limitu, jak również informacje dotyczące wszelkich zwolnień z tych ograniczeń oraz ich uzasadnienie.

Powiadomienia dokonuje się nie później niż 24 godziny przed terminem, w którym działanie lub środek mają stać się skuteczne. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia później niż 24 godziny przed terminem, w którym środek ma stać się skuteczny, jeżeli nie jest możliwe dokonanie powiadomienia z 24-godzinnym wyprzedzeniem.

Właściwy organ państwa członkowskiego, który otrzyma powiadomienie na podstawie niniejszego ustępu, może podjąć środki zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. f) lub g), jeżeli zyska pewność, że dany środek jest konieczny do osiągnięcia celu przyświecającego innemu właściwemu organowi. O zamiarze podjęcia środków ten właściwy organ również powiadamia z wyprzedzeniem zgodnie z niniejszym ustępem.

Jeżeli czynność podjęta na podstawie lit. a) lub b) dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, właściwy organ powiadamia również Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ustanowioną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 713/2009.

6. W odniesieniu do uprawnień do emisji właściwe organy powinny współpracować z organami publicznymi właściwymi w sprawach nadzoru nad rynkami kasowymi i aukcyjnymi oraz właściwymi organami, administratorami rejestrów oraz innymi organami publicznymi, którym powierzono zadanie nadzorowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2003/87/WE, aby zapewnić uzyskanie przez nie skonsolidowanego oglądu rynków uprawnień do emisji.

7. Zgodnie z art. 94 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych – **po konsultacji z ESMA** – dotyczących środków prowadzących do ustanowienia kryteriów, na których podstawie działalność rynku regulowanego w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą istotną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w przyjmującym państwie członkowskim.

8. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów realizacji uzgodnień dotyczących współpracy zgodnie z ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 84

Współpraca między właściwymi organami w zakresie nadzoru, weryfikacji lub dochodzeń na miejscu

1. Właściwy organ państwa członkowskiego może domagać się współpracy właściwego organu innego państwa członkowskiego w zakresie działalności nadzorczej lub w odniesieniu do weryfikacji na miejscu lub dochodzeń. W przypadku firm inwestycyjnych będących zdalnymi członkami rynku regulowanego, właściwy organ rynku regulowanego może podjąć decyzję o odwołaniu się do nich bezpośrednio, w którym to przypadku powiadamia o tym odpowiednio właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zdalnego członka.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Jeżeli właściwy organ otrzymuje wniosek odnoszący się do weryfikacji na miejscu lub dochodzenia, w ramach swoich uprawnień:

- a) przeprowadza weryfikację i dochodzenie; umożliwia organowi wnioskującemu przeprowadzenie weryfikacji i dochodzenia;
- b) umożliwia audytorom lub biegłym weryfikację i dochodzenie.

2. W celu zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych EUNGiPW może brać udział w pracach kolegiów organów nadzorczych, w tym w weryfikacjach lub dochodzeniach przeprowadzanych na miejscu wspólnie przez dwa lub więcej właściwych organów zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji podlegających wymianie między właściwymi organami podczas współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [...] (*). Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury dla właściwych organów do celów współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 85

Wymiana informacji

1. Właściwe organy państwa członkowskiego wyznaczone do celów niniejszej dyrektywy **oraz rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** jako punkty kontaktowe zgodnie z art. 83 ust. 1 bezzwłocznie dostarczają sobie nawzajem informacji niezbędnych do celów wykonania obowiązków właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 69 ust. 1 i wymienionych w przepisach przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]**.

Właściwe organy wymieniające informacje z innymi właściwymi organami na podstawie niniejszej dyrektywy **lub rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** mogą wskazać w momencie przekazywania takich informacji, że informacji tych nie można ujawniać bez ich wyraźnej zgody, w którym to przypadku informacje te można wymieniać wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

2. Właściwy organ wyznaczony, jako punkt kontaktowy może przekazać organom określonym w art. 74 informacje otrzymane na podstawie ust. 1 i art. 82 i 92. Nie przekazują one tych informacji innym organom lub osobom fizycznym i prawnym bez wyraźnej zgody właściwych organów, które ujawniły to oraz wyłącznie do celów, na które organy te wydały zgodę, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności. W tym ostatnim z wymienionych przypadków punkt kontaktowy bezzwłocznie powiadamia punkt kontaktowy, który przesłał informacje.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Organy określone w art. 74, a także organy lub osoby fizyczne i prawne otrzymujące poufne informacje na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub na podstawie art. 82 i 92 mogą je wykorzystywać w toku wykonywania ich obowiązków, w szczególności:

- a) sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki rządzące podejmowaniem działalności przez firmy inwestycyjne oraz dla ułatwienia monitorowania takiej działalności, na zasadzie skonsolidowanej lub nie skonsolidowanej, zwłaszcza w odniesieniu do wymagań adekwatności kapitałowej nałożonych w dyrektywie 93/6/EWG, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;
- b) monitorowania sprawnego funkcjonowania systemów realizacji zleceń;
- c) nakładania sankcji;
- d) w odwołaniach od decyzji właściwych organów w postępowaniu administracyjnym;
- e) w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 79;
- f) w mechanizmie pozasądowym dotyczącym skarg inwestorów przewidzianych w art. 80.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów wymiany informacji.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Ani niniejszy artykuł, ani art. 81 lub 92 nie stanowią przeszkody dla właściwego organu do przekazywania EUNGiPW, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, bankom centralnym, ESCB oraz EBC, w ramach ich kompetencji jako władz monetarnych oraz, w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i rozliczeniowych, informacji poufnych na potrzeby wykonania ich zadań; podobnie takim organom lub organom nie uniemożliwia się przekazywania właściwym władzom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania swoich funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie **lub rozporządzeniu (UE) nr .../... [MiFIR]**.

Artykuł 86

Wiążąca mediacja

1. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNGiPW o sytuacjach, w których wniosek dotyczący następujących kwestii rozpatrzony odmownie lub nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie:

-a) o współpracę, o czym mowa w art. 83;

a) o przeprowadzenie działań nadzorczych, kontroli na miejscu lub dochodzenia, o czym mowa w art. 84; o wymianę informacji, o czym mowa w art. 85.

1a **Właściwe organy mogą też zgłaszać EUNGiPW sytuacje, w których właściwy organ nie zgadza się z procedurą, istotą działania lub brakiem działań po stronie właściwego organu w innym państwie członkowskim w odniesieniu do jakichkolwiek przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia nr .../... [MiFIR].**

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. W takich przypadkach, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW może działać zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy podjęcia działań w sprawie wniosku o informacje przewidzianym w art. 87 i dla możliwości podjęcia przez EUNGiPW działań zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 87

Odmowa współpracy

Właściwy organ może odmówić podjęcia współpracy w prowadzeniu dochodzenia, weryfikacji na miejscu lub działalności nadzorczej przewidzianej w art. 88 lub wymiany informacji przewidzianej w art. 85 wyłącznie wtedy, gdy:

- a) **takie dochodzenie, weryfikacja na miejscu, działalność nadzorcza lub wymiana informacji może szkodliwie wpłynąć na suwerenność, bezpieczeństwo lub porządek publiczny państwa członkowskiego, którego dotyczy;**
- a) zostało już wszczęte postępowanie sądowe w sprawie tych samych działań i przeciwko tym samym osobom przed organami państwa członkowskiego, którego to dotyczy;
- b) wydano ostateczny wyrok w państwie członkowskim, którego to dotyczy, w odniesieniu do tych samych osób i tych samych działań.

W przypadku takiej odmowy właściwy organ powiadamia właściwy organ, który się o to zwraca, oraz EUNGiPW, przedstawiając możliwie najbardziej szczegółowe informacje.

Artykuł 88

Konsultacje przed wydaniem zezwolenia

1. Wydanie zezwolenia firmie inwestycyjnej jest konsultowane z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, w przypadku każdej firmy, która jest jednym z poniższych podmiotów:

- a) przedsiębiorstwem zależnym firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej uprawnionej w innym państwie członkowskim;
- b) przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej uprawnionej w innym państwie członkowskim;
- c) podmiotem kontrolowanym przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują firmę inwestycyjną lub instytucję kredytową uprawnioną w innym państwie członkowskim.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za nadzorowanie instytucji kredytowych lub zakładów ubezpieczeń jest konsultowany przed wydaniem zezwolenia firmie inwestycyjnej, która jest:

- a) przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii **Europejskiej**;
- b) przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń uprawnionego w Unii **Europejskiej**;
- c) kontrolowana przez tę samą osobę fizyczną lub prawną, która kontroluje instytucję kredytową lub zakład ubezpieczeń uprawniony w Unii **Europejskiej**.

Piątek, 26 października 2012 r.

3. Właściwe organy określone w ust. 1 i 2 w szczególności zasięgają swojej opinii podczas dokonywania oceny adekwatności akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością związaną z zarządzaniem innym podmiotem z tej samej kategorii. Wymieniają ze sobą wszystkie informacje dotyczące adekwatności akcjonariuszy lub udziałowców rynku oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością związaną z adekwatnością względem innych właściwych organów, w odniesieniu do wydawania zezwolenia, a także dalszej oceny zgodności z warunkami prowadzenia działalności.

4. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów prowadzenia konsultacji z innymi właściwymi organami przed udzieleniem zezwolenia.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [...] (*).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 89

Uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego

1. Przyjmujące państwo członkowskie stanowi, że właściwy organ może – do celów statystycznych – wymagać od wszystkich firm inwestycyjnych posiadających oddziały na ich terytoriach okresowych sprawozdań w sprawie działalności tych oddziałów.

2. Wykonując zobowiązania ustanowione na podstawie niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwo członkowskie stanowi, że właściwy organ może wymagać od oddziału firmy inwestycyjnej dostarczania informacji niezbędnych do monitorowania ich zgodności z normami ustalonymi przez przyjmujące państwo członkowskie, mającymi zastosowanie do nich w przypadkach przewidzianych w art. 37 ust. 8. Wymogi te nie mogą być bardziej restrykcyjne, niż te nałożone przez to państwo członkowskie na ustanowione firmy dla potrzeb monitorowania ich zgodności z tymi normami.

Artykuł 90

Środki ostrożnościowe podejmowane przez przyjmujące państwo członkowskie

1. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i wyraźne podstawy do domniemania, że firma inwestycyjna działająca na jego terytorium na podstawie swobody świadczenia usług narusza zobowiązania wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub że firma inwestycyjna posiadająca oddział na jego terytorium narusza zobowiązania wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, które nie przyznają uprawnień właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują wyniki ustaleń właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia.

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia – lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające – firma inwestycyjna nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów albo prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, zastosowanie mają następujące przepisy:

a) po powiadomieniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków, które obejmują możliwość uniemożliwienia firmom inwestycyjnym, które są winne naruszenia, przeprowadzania jakichkolwiek dalszych transakcji na terytorium tych państw. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach; oraz

b) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

2. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzają, że firma inwestycyjna posiadająca oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa nie przestrzega przepisów prawnych lub ustawodawczych przyjętych w tym państwie na mocy przepisów niniejszej dyrektywy, przyznających prawa właściwym organom przyjmujących państw członkowskich, organy te wymagają, aby ta firma inwestycyjna usunęła stwierdzoną nieprawidłowość.

Jeżeli dana firma inwestycyjna nie podejmuje niezbędnych kroków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują właściwe środki zapewniające, że dana firma inwestycyjna usuwa stwierdzoną nieprawidłowość. O charakterze tych środków powiadamia się właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.

Jeżeli mimo środków podjętych przez przyjmujące państwo członkowskie firma inwestycyjna nadal narusza przepisy prawne lub regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po powiadomieniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach.

Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego rynku regulowanego, MTF lub OTF ma jasne i wyraźne podstawy do domniemania, że taki rynek regulowany, MTF lub OTF narusza zobowiązania wynikające z przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, przekazuje wyniki ustaleń właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia rynku regulowanego, MTF lub OTF.

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia – lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające – rynek regulowany lub MTF nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów albo prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po powiadomieniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków, które obejmuje również możliwość uniemożliwienia wspomnianemu rynkowi regulowanemu lub MTF udostępniania ich usług członkom lub uczestnikom zaocznym mającym siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach.

Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Wszelkie środki przyjęte w zastosowaniu ust. 1, 2 lub 3, dotyczące sankcji lub ograniczeń w sprawie działalności firmy inwestycyjnej lub rynku regulowanego są właściwie uzasadnione i przekazane firmie inwestycyjnej lub danemu rynkowi regulowanemu.

Artykuł 91

Współpraca i wymiana informacji z EUNGiPW **w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) oraz z ESBC**

-1a. Właściwe organy jako strony ESNF współpracują, okazując sobie zaufanie i wzajemny szacunek, w szczególności zapewniając przepływ odpowiednich i rzetelnych informacji między sobą i innymi stronami ESNF zgodnie z zasadą lojalnej współpracy wyrażoną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Piątek, 26 października 2012 r.

1. Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.
2. Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i **rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR]** i zgodnie z **rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, a w stosownych przypadkach przekazują bankom centralnym ESBC wszystkie informacje istotne dla wykonywania ich zadań.**

Artykuł 91a

Ochrona danych

W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] właściwe organy stosują postanowienia dyrektywy 95/46/WE oraz ustawodawstwo krajowe wdrażające tę dyrektywę. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez EUNGiPW w ramach niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] EUNGiPW stosuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 91b

Komitet doradczy EUNGiPW ds. transakcji wysokich częstotliwości

Do dnia 30 czerwca 2014 r. EUNGiPW ustanawia komitet doradczy złożony z ekspertów krajowych, aby określić rozwiązania w zakresie transakcji wysokich częstotliwości mogące potencjalnie stanowić manipulację na rynku w celu:

- a) pogłębienia wiedzy EUNGiPW na temat transakcji wysokich częstotliwości; oraz
- b) stworzenia wykazu nadużyć w odniesieniu do transakcji wysokich częstotliwości, w tym spoofingu, quote stuffingu i layeringu, do celów art. 5 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr .../... [MAR].

Artykuł 91c

Komitet doradczy EUNGiPW ds. technologii na rynkach finansowych

Do dnia 30 czerwca 2014 r. EUNGiPW ustanawia komitet doradczy złożony z ekspertów krajowych w celu określenia, które ze stosowanych na rynkach rozwiązań technologicznych mogłyby potencjalnie stanowić nadużycie na rynku lub manipulację na rynku, tak aby:

- a) pogłębić wiedzę EUNGiPW na temat strategii handlowych związanych z nowymi technologiami oraz możliwości ich wykorzystania w celu popełnienia nadużycia;
- b) powiększyć wykaz zidentyfikowanych już praktyk stanowiących nadużycie, które dotyczą w szczególności strategii w zakresie transakcji wysokich częstotliwości; oraz
- c) ocenić skuteczność różnych podejść stosowanych w systemach obrotu do eliminowania zagrożeń związanych z nowymi praktykami handlowymi.

W wyniku oceny, o której mowa w akapicie pierwszym lit. c), EUNGiPW wydaje dodatkowe wytyczne dotyczące najlepszych praktyk na rynkach finansowych Unii.

Piątek, 26 października 2012 r.

ROZDZIAŁ III

WSPÓŁPRACA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 92

Wymiana informacji z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie i, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGiPW, mogą zawrzeć porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich, wyłącznie jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do tej wymaganej na mocy art. 81. Taka wymiana informacji musi mieć na celu wykonywanie zadań tych właściwych organów.

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim przez państwo członkowskie dokonywane jest zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE.

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim przez EUNGiPW dokonywane jest zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 45/2001.

Państwa członkowskie i EUNGiPW mogą również zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z władzami, organami i osobami fizycznymi lub prawnymi państw trzecich, odpowiedzialnymi za jedną lub więcej następujących kwestii:

- a) nadzorowanie instytucji kredytowych, innych instytucji finansowych, zakładów ubezpieczeń i rynków finansowych;
- b) prowadzenie postępowania w sprawie likwidacji i upadłości firm inwestycyjnych i postępowania w innych, podobnych sprawach;
- c) prowadzenie ustawowych kontroli sprawozdań finansowych firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych, instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń w wykonywaniu funkcji nadzorczych lub które zarządzają planami rekompensat w wykonywaniu powierzonych im funkcji;
- d) nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość firm inwestycyjnych i postępowanie w innych, podobnych sprawach;
- e) nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowej kontroli sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych;
- f) nadzorowanie osób działających na rynkach uprawnień do emisji w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych.

Porozumienia o współpracy, o których mowa w akapicie trzecim, mogą być zawierane wyłącznie, jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do wymaganej na mocy art. 81. Taka wymiana informacji ma na celu wykonywanie zadań powierzonych tym władzom lub organom lub osobom fizycznym lub prawnym. W przypadku gdy porozumienie o współpracy przewiduje przekazanie przez państwo członkowskie danych osobowych, spełnia ono przepisy rozdziału IV dyrektywy 95/46/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w przypadku gdy w przekazaniu danych uczestniczy EUNGiPW.

2. Jeżeli informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie można ich ujawniać bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je przekazały oraz, w miarę potrzeb, wyłącznie dla celów, na które organy te wyraziły zgodę. Ten sam przepis ma zastosowanie do informacji przekazywanych przez właściwe organy państw trzecich.

Piątek, 26 października 2012 r.

TYTUŁ VII

ROZDZIAŁ 1

AKTY DELEGOWANE

Artykuł 94

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w **art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 2 pkt 1), 3), 11), 12) i 27)-33d), art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 17 ust. 6, art. 23 ust. 3, art. 24 ust. 8, art. 25 ust. 6, art. 27 ust. 7, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 32 ust. 3, art. 35 ust. 8, art. 44 ust. 4, art. 51 ust. 7, art. 52 ust. 6, art. 53 ust. 4, art. 60 ust. 5, art. 66 ust. 6 i 7, art. 67 ust. 7 i 8, art. 67a ust. 3 i 6, art. 68 ust. 5 oraz art. 83 ust. 7**, powierza się na czas nieokreślony od dnia ... (*).

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w **art. 2 ust. 3, art. 4 pkt 1), 3), 11), 12 i 27)-33d), art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 17 ust. 6, art. 23 ust. 3, art. 24 ust. 8, art. 25 ust. 6, art. 27 ust. 7, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 32 ust. 3, art. 35 ust. 8, art. 44 ust. 4, art. 51 ust. 7, art. 52 ust. 6, art. 53 ust. 4, art. 60 ust. 5, art. 66 ust. 6 i 7, art. 67 ust. 7 i 8, art. 67a ust. 3 i 6, art. 68 ust. 5 lub art. 83 ust. 7**, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna w dniu następującym po dniu jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie **art. 2 ust. 3, art. 4 pkt 1), 3), 11), 12) i 27)-33d), art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 12, art. 17 ust. 6, art. 23 ust. 3, art. 24 ust. 8, art. 25 ust. 6, art. 27 ust. 7, art. 28 ust. 3, art. 30 ust. 5, art. 32 ust. 3, art. 35 ust. 8, art. 44 ust. 4, art. 51 ust. 7, art. 52 ust. 6, art. 53 ust. 4, art. 60 ust. 5, art. 66 ust. 6 i 7, art. 67 ust. 7 i 8, art. 67a ust. 3 i 6, art. 68 ust. 5 lub art. 83 ust. 7** wchodzi w życie wyłącznie w przypadku niewyrażenia sprzeciwu przez Parlament Europejski lub Radę w terminie 3 miesięcy od daty zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o 3 miesiące.

ROZDZIAŁ 2

AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 95

Procedura komitetu

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony decyzją Komisji 2001/528/WE ⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011

(*) Datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Piątek, 26 października 2012 r.

ROZDZIAŁ 3

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 96

Sprawozdania i rewizja

1. Przed dniem [...] (*) Komisja, po konsultacji z EUNGiPW, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:
- a) funkcjonowania zorganizowanych platform obrotu, z uwzględnieniem doświadczeń nadzorczych zdobytych przez właściwe organy, liczby OTF, którym udzielono zezwolenia w Unii, oraz ich udziału w rynku, **a w szczególności ze sprawdzeniem, czy konieczne jest wprowadzenie zmian w zakresie definicji OTF i czy zakres instrumentów należących do kategorii OTF nadal jest właściwy;**
 - b) funkcjonowania systemu rynków na rzecz wzrostu MŚP, z uwzględnieniem liczby MTF zarejestrowanych jako rynki na rzecz wzrostu MŚP, liczby emitentów obecnych na tych rynkach oraz istotnych wolumenów obrotu;
 - c) wpływu wymogów w zakresie zautomatyzowanego obrotu i transakcji wysokich częstotliwości;
 - d) doświadczeń związanych z funkcjonowaniem mechanizmu zakazywania pewnych produktów i praktyk, z uwzględnieniem liczby przypadków, w których mechanizm ten zadziałał oraz jego skutków;
 - e) wpływu stosowania limitów lub **kontroli pozycji** na płynność, nadużycia na rynku oraz uporządkowane wycenianie i warunki rozliczania instrumentów na rynkach pochodnych instrumentów towarowych;
 - f) funkcjonowania systemu publikacji informacji skonsolidowanych ustanowionego na podstawie tytułu V, a zwłaszcza dostępności wysokiej jakości informacji potransakcyjnych w formie skonsolidowanej obejmującej swym zakresem cały rynek – **we wszystkich klasach aktywów** – spełniających standardy przyjazności dla użytkownika i oferowanych za rozsądną cenę.
- fa) wpływu przejrzystości w związku z opłatami, prowizjami i korzyściami niepieniężnymi oraz jej wpływu na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w zakresie transgranicznego doradztwa inwestycyjnego. [Popr. 9]**

Artykuł 96a

Personel i zasoby EUNGiPW

Do dnia [...] (**) EUNGiPW ocenia potrzeby odnoszące się do personelu i zasobów, wynikające z przejścia przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr .../... [MiFIR] oraz przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Artykuł 97

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują do dnia [...] (***) przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1-5, 7, 9, 10, 13-25, 27-32, 34-37, 39, 41-46, 48, 51-54, 59-69a, 71-77, 79, 80, 83, 84, 85, 87-90, 92-99 oraz załączników I i II [lista wszystkich artykułów, które zostały znacząco zmienione w porównaniu do dyrektywy 2004/39/WE]. Niezwłocznie przekażą one Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

(*) 42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(***) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [...] (*), z wyjątkiem przepisów transponujących art. 67 ust. 2, które stosuje się od dnia [...] (**).

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNGiPW teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 98

Uchylenie

Dyrektywa 2004/39/WE, **zmieniona aktami wymienionymi w części A załącznika IIa**, zostaje uchylona ze skutkiem od dnia [...] (***), **bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w odniesieniu do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektywy 2004/39/WE określonych w części B tego załącznika.**

Odniesienia do dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG należy traktować jako odniesienia do niniejszej dyrektywy **lub do rozporządzenia (UE) nr .../... [MiFIR] i należy odczytywać zgodnie z tabelami korelacji przedstawionymi odpowiednio w częściach A i B załącznika IIb.**

Odniesienia do definicji lub artykułów dyrektywy 2004/39/WE lub dyrektywy 93/22/EWG należy traktować jako odniesienia do odpowiednich definicji lub artykułów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 98a

Zmiana w dyrektywie 98/26/WE

W dyrektywie 98/26/WE wprowadza się następującą zmianę:

w art. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niniejsza dyrektywa nie ma jednak zastosowania do uprawnień do emisji obejmujących dowolne jednostki uznane za spełniające wymogi dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 Października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (+).

(+) Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.”

Artykuł 99

Przepisy przejściowe

Firmy z państw trzecich mogą ■ świadczyć usługi i prowadzić działalność **za pośrednictwem filii** w państwach członkowskich w oparciu o systemy krajowe do roku po **przyjęciu przez Komisję decyzji odnoszącej się do danego państwa trzeciego zgodnie z art. 41 ust. 3.**

■

(*) 30 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(***) Czterdzieści dwa miesiące od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Piątek, 26 października 2012 r.

Artykuł 100

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 101

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZY USŁUG I DZIAŁALNOŚCI ORAZ INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH

SEKCJA A

DZIAŁALNOŚĆ I USŁUGI INWESTYCYJNE

- 1) Przyjmowanie i przekazywanie zleceń w odniesieniu do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych.
- 2) Realizacja zleceń w imieniu klientów.
- 3) Zawieranie transakcji na własny rachunek.
- 4) Zarządzanie portfelem.
- 5) Doradztwo inwestycyjne.
- 6) Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji.
- 7) Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji.
- 8) Prowadzenie wielostronnych platform obrotu.

I

- 10) Prowadzenie zorganizowanych platform obrotu.

SEKCJA B

USŁUGI DODATKOWE

-1a) Przechowywanie instrumentów finansowych i administrowanie nimi na rzecz klientów, w tym usługi powiernicze i pokrewne, takie jak zarządzanie gotówką/zabezpieczeniem.

- 1) Udzielanie kredytów lub pożyczek inwestorowi, umożliwiając mu zawieranie transakcji obejmujących jeden lub większą liczbę instrumentów finansowych, jeżeli firma udzielająca kredytu lub pożyczki jest zaangażowana w transakcję.

Piątek, 26 października 2012 r.

- 2) Doradztwo dla przedsiębiorstw odnoszące się do struktury kapitałowej, strategii i odnośnych kwestii, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw.
- 3) Usługi dewizowe, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych.
- 4) Badania inwestycyjne i analiza finansowa lub inne formy ogólnych zaleceń odnoszących się do transakcji na instrumentach finansowych.
- 5) Usługi związane z ubezpieczeniem.
- 6) Usługi i działalność inwestycyjna, a także usługi dodatkowe z rodzaju objętego na podstawie sekcji A lub B załącznika 1, dotyczące instrumentów bazowych dla instrumentów pochodnych objętych na podstawie sekcji C pkt 5), 6), 7) i 10), jeżeli są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych lub dodatkowych.

SEKCJA C

INSTRUMENTY FINANSOWE

- 1) Zbywalne papiery wartościowe.
 - 2) Instrumenty rynku pieniężnego.
 - 3) Jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania.
 - 4) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swaps, umowy terminowe na stopę procentową oraz inne kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do papierów wartościowych, instrumentów dewizowych, stóp procentowych lub oprocentowania albo innych instrumentów pochodnych, indeksów finansowych lub środków finansowych, które można rozliczać materialnie lub w środkach pieniężnych.
 - 5) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swaps, umowy terminowe na stopę procentową oraz inne kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do instrumentów towarowych, które należy rozliczać w środkach pieniężnych lub które mogą być rozliczane w środkach pieniężnych według uznania jednej ze stron (w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenie skutkujące rozwiązaniem kontraktu).
 - 6) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swaps, umowy terminowe na stopę procentową oraz inne kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do instrumentów towarowych, które **nie są przeznaczone do materialnego rozliczenia**, pod warunkiem że podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, OTF lub MTF.
- 6a) Umowy ubezpieczenia powiązane z instrumentami inwestycyjnymi.**
- 7) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swaps, umowy terminowe na stopę procentową oraz inne kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do instrumentów towarowych, które można materialnie rozliczać oraz które nie zostały wymienione w inny sposób w sekcji C.6 i które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając między innymi, czy są one rozliczane przez uznane izby rozliczeniowe lub podlegają regularnym wezwaniom do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.
 - 8) Instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego.
 - 9) Kontrakty finansowe na transakcje różnicowe.
 - 10) Transakcje opcyjne, transakcje typu futures, swaps, umowy terminowe na stopę procentową oraz inne kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do kontraktów na instrumenty towarowe dotyczące stawek klimatycznych, opłat przewozowych, **uprawnień do emisji** lub stawek inflacji lub innych urzędowych danych statystycznych, które należy rozliczać w środkach pieniężnych lub z opcją jednej ze stron (w przypadku innym niż niedotrzymanie warunków lub innego rodzaju zdarzenie skutkujące rozwiązaniem kontraktu), a także wszelkiego rodzaju inne kontrakty na instrumenty pochodne dotyczące aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz środków nie wymienionych gdzie indziej w tej sekcji, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, uwzględniając, między innymi, czy podlegają one obrotowi na rynku regulowanym, OTF lub MTF, są rozliczane przez uznawane izby rozliczeniowe, lub podlegają regularnym wezwaniom do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.
 - 11) Uprawnienia do emisji obejmujące dowolne jednostki uznane za spełniające wymogi dyrektywy 2003/87/WE (system handlu uprawnieniami do emisji);

Piątek, 26 października 2012 r.

11a) Dodatkowe specyfikacje w odniesieniu do punktów 7) i 10)

1. Do celów pkt 7) kontrakt, niebędący kontraktem na rynku kasowym w rozumieniu ust. 2, a także nieobjęty zakresem stosowania ust. 4, uznaje się za wykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych i nieprzeznaczony do celów handlowych, jeśli spełnia następujące warunki:
 - a) spełnia jedno z następujących kryteriów:
 - (i) jest przedmiotem obrotu na platformie obrotu w państwie trzecim, która spełnia funkcje podobne do rynku regulowanego, MTF lub OTF;
 - (ii) stwierdza się jednoznacznie, że jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF lub OTF lub na takiej platformie obrotu w państwie trzecim;
 - (iii) stwierdza się jednoznacznie, że jest odpowiednikiem kontraktu będącego przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF lub OTF lub na takiej platformie obrotu w państwie trzecim;
 - b) jest rozliczany przez izbę rozrachunkową lub inny podmiot spełniający te same funkcje co partner centralny lub istnieją ustalenia dotyczące opłacenia lub dostarczenia zabezpieczenia związane z kontraktem;
 - c) jest znormalizowany tak, by w szczególności cena, partia, termin dostawy lub inne warunki określone były głównie w odniesieniu do regularnie publikowanych cen, standardowych partii lub standardowych terminów dostawy.
2. Kontrakt na rynku kasowym do celów ust. 1 oznacza kontrakt na sprzedaż towaru, aktywów lub prawa, zgodnie z warunkami którego dostawa ma nastąpić w dłuższym spośród następujących terminów:
 - a) dwa dni handlowe;
 - b) okres ogólnie przyjęty na rynku dla tego rodzaju towaru, aktywów lub prawa jako standardowy termin dostawy.

Dany kontrakt nie jest jednak kontraktem na rynku kasowym, jeśli, niezależnie od jego oficjalnych warunków, obie strony kontraktu przyjmują między sobą, że dostawa instrumentu bazowego będzie odłożona w czasie i nie będzie zrealizowana w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.
3. Do celów pkt 10) kontrakt pochodny odnoszący się do instrumentu bazowego, o którym mowa w tej sekcji, uznaje się za wykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) kontrakt ten jest rozliczany w gotówce lub może być rozliczany w gotówce na wniosek jednej lub kilku stron, inaczej niż w przypadku niewywiązania się ze zobowiązań lub innego zdarzenia prowadzącego do rozwiązania kontraktu;
 - b) kontrakt ten jest przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF lub OTF;
 - c) w stosunku do tego kontraktu spełnione są warunki określone w ust. 1.
4. Kontrakt uznaje się za przeznaczony do celów handlowych dla celów pkt 7) i niewykazujący właściwości innych finansowych instrumentów pochodnych dla celów pkt 7) i 10), jeśli zawierany jest z operatorem lub administratorem bądź przez operatora lub administratora energetycznej sieci przesyłowej, systemu utrzymania równowagi energetycznej lub sieci rurociągów, w sytuacji gdy konieczne jest w danym czasie utrzymanie równowagi dostaw i wykorzystania energii.
5. Poza kontraktami na instrumenty pochodne w rodzaju tych, jakie określono w pkt 10), do pkt 10) zalicza się kontrakty na instrumenty pochodne odnoszące się do jednej z wymienionych niżej pozycji, jeżeli kontrakty te spełniają kryteria wymienione w pkt 10) i w ust. 3:
 - a) szerokość pasma telekomunikacyjnego;

Piątek, 26 października 2012 r.

- b) *pojemność magazynowa dla towaru;*
- c) *skala możliwości w zakresie przesyłu lub transportu towarów za pomocą przewodów, rurociągu lub innych środków;*
- d) *przydział, kredyt, zezwolenie, prawo lub inne aktywa, które są bezpośrednio związane z dostawą, dystrybucją lub zużyciem energii ze źródeł odnawialnych;*
- e) *zmienna geologiczna, środowiskowa lub inna zmienna fizyczna;*
- f) *wszelkie inne aktywa lub prawa o charakterze wymiennym, inne niż prawo do otrzymywania usługi, które są zbywalne;*
- g) *wskaźnik lub miara odnoszące się do ceny, wartości lub wolumenu transakcji na aktywach, prawach, usługach lub zobowiązaniach.*

SEKCJA D

WYKAZ USŁUG W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA INFORMACJI

- 1) Prowadzenie zatwierdzonego podmiotu publikującego.
- 2) Prowadzenie systemu publikacji informacji skonsolidowanych.
- 3) Obsługa zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego.

ZAŁĄCZNIK II

KLIENCI BRANŻOWI DO CELÓW NINIEJSZEJ DYREKTYWY

Klient branżowy to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie niezależnych decyzji inwestycyjnych i właściwe ocenianie ryzyka, z którym się one wiążą. W celu uznania klienta za klienta branżowego klient musi wypełniać następujące kryteria:

I. KATEGORIE KLIENTÓW, KTÓRYCH UZNAJE SIĘ ZA BRANŻOWYCH

Podmioty wymienione poniżej należy uznać za klientów branżowych w odniesieniu do wszelkiego rodzaju usług i działalności inwestycyjnej oraz związanych z instrumentami finansowymi do celów dyrektywy.

- (1) Podmioty, które są uprawnione lub podlegają przepisom wykonawczym dotyczącym prowadzenia działalności na rynkach finansowych. Poniższy wykaz należy rozumieć, jako obejmujący wszystkie uprawnione podmioty prowadzące działalność charakterystyczną dla wymienionych podmiotów: podmioty uprawnione przez państwo członkowskie na podstawie dyrektywy, podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo członkowskie bez odniesienia do dyrektywy oraz podmioty uprawnione lub regulowane przez państwo nie należące do Unii:
 - a) instytucje kredytowe;
 - b) firmy inwestycyjne;
 - c) inne uprawnione lub regulowane instytucje finansowe;
 - d) zakłady ubezpieczeń;
 - e) plany zbiorowego inwestowania i spółki zarządzające takimi planami;
 - f) fundusze emerytalne i spółki zarządzające takimi funduszami;
 - g) Pośrednicy zawierający transakcje dotyczące towarów oraz pochodnych instrumentów towarowych;
 - h) podmioty lokalne;

Piątek, 26 października 2012 r.

- i) inni inwestorzy instytucjonalni;
- (2) Duże przedsiębiorstwa spełniające dwa z podanych poniżej wymogów dotyczących wielkości aktywów:

— suma bilansowa:	20 000 000 EUR
— obrót netto:	40 000 000 EUR
— fundusze własne:	2 000 000 EUR

- (3) Krajowe i regionalne władze rządowe, w tym instytucje publiczne, które zarządzają długiem publicznym na szczeblu krajowym lub regionalnym, banki centralne, międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje takie, jak Bank Światowy, MFW, EBC, EBI i inne podobne organizacje międzynarodowe.
- (4) Inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym zakresem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub innego rodzaju transakcjami finansowymi.

Podmioty wymienione powyżej uznaje się za klientów branżowych. Jednakże należy im zezwolić na domaganie się od podmiotów niestosujących traktowania branżowego i firm inwestycyjnych zapewnienia wyższego poziomu ochrony. Jeżeli klient firmy inwestycyjnej jest przedsiębiorstwem określonym powyżej, przed przystąpieniem do świadczenia usług firma inwestycyjna musi powiadomić klienta, że w oparciu o informacje dostępne firmie klienta uznaje się za branżowego i traktuje się go jako takiego, chyba że firma i klient ustalają inaczej. Firma musi również powiadomić klienta, że może on domagać się uchylecia warunków porozumienia dla potrzeb zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony.

Jeżeli klient uznaje, że nie jest w stanie właściwie ocenić lub zarządzać odnośnym ryzykiem, złożenie wniosku o zapewnienie wyższego poziomu bezpieczeństwa leży w zakresie odpowiedzialności klienta uznanego za klienta branżowego.

Wyższy poziom bezpieczeństwa zapewnia się, kiedy klient, którego uznano za branżowego przystępuje do pisemnego porozumienia z firmą inwestycyjną skutkującego tym, że do celów stosowania właściwego reżimu postępowania, nie jest on traktowany, jako klient branżowy. W porozumieniu takim należy określić, czy ma to zastosowanie do jednej czy większej liczby usług lub transakcji, czy też do jednego lub większej liczby produktów czy transakcji.

II.III. KLIENCI, KTÓRYCH NA ŻYCZENIE MOŻNA TRAKTOWAĆ JAKO BRANŻOWYCH

II.1. Kryteria identyfikacji

Klientom innym niż wymienieni w sekcji I, w tym organom sektora publicznego z **wyjątkiem organów** samorządu terytorialnego, **gmin, a włączając prywatnych inwestorów indywidualnych**, można zezwolić na zniesienie niektórych środków ochrony przyznanych zgodnie z regułami prowadzenia działalności gospodarczej.

Dlatego też firmom inwestycyjnym zezwala się na traktowanie klientów wymienionych powyżej, jak klientów branżowych pod warunkiem wypełnienia właściwych kryteriów i procedur. Jednakże nie należy uznawać, że klienci ci posiadają wiedzę rynkową oraz doświadczenie porównywalne z posiadanymi przez klientów ujętych w kategoriach wymienionych w sekcji I.

Zniesienie wszelkiego rodzaju środków ochrony przyznanych na mocy norm postępowania uznaje się za obowiązujące, jeżeli właściwa ocena fachowości, doświadczenia i wiedzy klienta dokonywana przez firmę inwestycyjną, daje uzasadnione gwarancje, w świetle charakteru przewidywanych transakcji lub usług, że klient jest w stanie podejmować niezależne decyzje inwestycyjne i rozumie ryzyko, jakie się z nimi wiąże.

Za przykład oceny fachowości i wiedzy można uznać badanie adekwatności mające zastosowanie do kierowników i dyrektorów podmiotów uprawnionych na podstawie dyrektywy w dziedzinie finansów. W przypadku małych podmiotów, osoba podlegająca powyższej ocenie musi być osobą uprawnioną do zawierania transakcji w imieniu podmiotu.

Piątek, 26 października 2012 r.

W toku powyższej oceny należy spełnić przynajmniej następujące kryteria:

- w ciągu poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 na kwartał,
- wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta określony, jako obejmujący depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe przekracza 500 000 EUR,
- klient pracuje lub pracował w sektorze finansowym w ciągu przynajmniej jednego roku prowadząc działalność branżową, która wymaga wiedzy dotyczącej planowanych transakcji lub usług.

I

II.2. PROCEDURA

Klienci określani powyżej mogą zrzec się korzyści wypływających ze szczegółowych reguł prowadzenia działalności gospodarczej wyłącznie wtedy, gdy wykonana jest poniższa procedura:

- muszą skierować do firmy inwestycyjnej pismo stwierdzające, iż chcą być traktowani jako klienci branżowi na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej usługi inwestycyjnej lub transakcji, albo kategorii transakcji lub produktu,
- firma inwestycyjna musi przesłać do nich wyraźne, pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty dla inwestora, które mogą utracić,
- muszą stwierdzić na piśmie, w odrębnym dokumencie, że są świadomi konsekwencji utraty takiej ochrony.

Przed podjęciem decyzji o przyjęciu wniosku o zrzeczenie się tych korzyści firmy inwestycyjne muszą podjąć kroki niezbędne do zapewnienia, że klient wnoszący traktowany jako klient branżowy wypełnia właściwe wymogi określone w sekcji II.1 powyżej.

Jednakże jeżeli klientów zaliczono już do kategorii klientów branżowych na podstawie parametrów i procedur podobnych do powyższych, ich powiązania z firmami inwestycyjnymi nie podlegają żadnym, nowym regułom przyjmowanym na mocy niniejszego załącznika.

Firmy muszą wdrożyć właściwe, pisemne procedury wewnętrzne dotyczące zaliczania klientów do poszczególnych kategorii. Klienci branżowi są odpowiedzialni za powiadamianie firmy o wszelkich zmianach, które mogą wpływać na obecną klasyfikację klientów. Jednakże jeżeli firma inwestycyjna jest świadoma tego, że klient nie wypełnia już warunków wstępnych, które pozwoliły na jego zakwalifikowanie do traktowania odnoszącego się do klientów branżowych, firma inwestycyjna musi podjąć właściwe działania.

ZAAŁĄCZNIK IIA

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian (określone w art. 98)

Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1)

Dyrektywa 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60)

Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33)

Piątek, 26 października 2012 r.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Część B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego (o których mowa w art. 98)

Dyrektywa 2004/39/WE

Okres transpozycji	31 stycznia 2007 r.
Okres wdrażania	1 listopada 2007 r.

ZAŁĄCZNIK IIB

Tabele korelacji

Część A

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1, 2	Artykuł 3 ust. 1 i 2
Artykuł 3 ust. 3, 4	
Artykuł 4 ust. 1	
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7 ust. 1, 2, 3, 4	Artykuł 7 ust. 1, 2, 3 i 4
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9 ust. 1, 2, 3, 4	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 5	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 6	
Artykuł 9 ust. 7	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 9 ust. 8	Artykuł 9 ust. 4
Artykuł 10 ust. 1, 2	Artykuł 10 ust. 1 i 2

Piątek, 26 października 2012 r.

<i>Niniejsza dyrektywa</i>	<i>Dyrektywa 2004/39/WE</i>
Artykuł 10 ust. 3	
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 10 ust. 3
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 10 ust. 5
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 10 ust. 6
Artykuł 12	Artykuł 10a
Artykuł 13	Artykuł 10b
Artykuł 14	Artykuł 11
Artykuł 15	Artykuł 12
Artykuł 16 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6	Artykuł 13 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6
Artykuł 16 ust. 7	
Artykuł 16 ust. 8	Artykuł 13 ust. 7
Artykuł 16 ust. 9	Artykuł 13 ust. 8
Artykuł 16 ust. 10	
Artykuł 16 ust. 11	Artykuł 13 ust. 9
Artykuł 16 ust. 12	Artykuł 13 ust. 10
Artykuł 17	
Artykuł 18 ust. 1, 2	Artykuł 14 ust. 1 i 2
Artykuł 18 ust. 3	Artykuł 14 ust. 4
Artykuł 18 ust. 4	Artykuł 14 ust. 5
Artykuł 18 ust. 5	Artykuł 14 ust. 6
Artykuł 18 ust. 6	Artykuł 14 ust. 7
Artykuł 18 ust. 7, 8	
Artykuł 19	
Artykuł 20	
Artykuł 21	Artykuł 16
Artykuł 22	Artykuł 17
Artykuł 23	Artykuł 18
Artykuł 24 ust. 1, 2, 3	Artykuł 19 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 24 ust. 4	Artykuł 19 ust. 9
Artykuł 24 ust. 5	
Artykuł 24 ust. 6	
Artykuł 24 ust. 7	
Artykuł 24 ust. 8	

Piątek, 26 października 2012 r.

<i>Niniejsza dyrektywa</i>	<i>Dyrektywa 2004/39/WE</i>
Artykuł 25 ust. 1	Artykuł 19 ust. 4
Artykuł 25 ust. 2	Artykuł 19 ust. 5
Artykuł 25 ust. 3	Artykuł 19 ust. 6
Artykuł 25 ust. 4	Artykuł 19 ust. 7
Artykuł 25 ust. 5	Artykuł 19 ust. 8
Artykuł 25 ust. 6	Artykuł 19 ust. 10
Artykuł 25 ust. 7	
Artykuł 26	Artykuł 20
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 21 ust. 1
Artykuł 27 ust. 2	
Artykuł 27 ust. 3	Artykuł 21 ust. 2
Artykuł 27 ust. 4	Artykuł 21 ust. 3
Artykuł 27 ust. 5	Artykuł 21 ust. 4
Artykuł 27 ust. 6	Artykuł 21 ust. 5
Artykuł 27 ust. 7	Artykuł 21 ust. 6
Artykuł 27 ust. 8	
Artykuł 28	Artykuł 22
Artykuł 29	Artykuł 23
Artykuł 30	Artykuł 24
Artykuł 31	Artykuł 26
Artykuł 32	
Artykuł 33	
Artykuł 34	
Artykuł 35	
Artykuł 36 ust. 1, 2, 3, 4	Artykuł 31 ust. 1, 2, 3 i 4
Artykuł 36 ust. 5	
Artykuł 36 ust. 6	Artykuł 31 ust. 5
Artykuł 36 ust. 7	Artykuł 31 ust. 6
Artykuł 36 ust. 8, 9	Artykuł 31 ust. 7
Artykuł 37 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6	Artykuł 32 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6
Artykuł 37 ust. 7	
Artykuł 37 ust. 8	Artykuł 32 ust. 7
Artykuł 37 ust. 9	Artykuł 32 ust. 8

Piątek, 26 października 2012 r.

<i>Niniejsza dyrektywa</i>	<i>Dyrektywa 2004/39/WE</i>
Artykuł 37 ust. 10	Artykuł 32 ust. 9
Artykuł 37 ust. 11	Artykuł 32 ust. 10
Artykuł 38	Artykuł 33
Artykuł 39	Artykuł 34
Artykuł 40	Artykuł 35
Artykuł 41	
Artykuł 42	
Artykuł 43	
Artykuł 44	
Artykuł 45	
Artykuł 46	
Artykuł 47	Artykuł 36
Artykuł 48	Artykuł 37
Artykuł 49	Artykuł 38
Artykuł 50	Artykuł 39
Artykuł 51	
Artykuł 52	Artykuł 40
Artykuł 53 ust. 1, 2	Artykuł 41 ust. 1 i 2
Artykuł 53 ust. 3, 4	
Artykuł 54	
Artykuł 55	Artykuł 42
Artykuł 56	Artykuł 43
Artykuł 57	Artykuł 46
Artykuł 58	Artykuł 47
Artykuł 59	
Artykuł 60	
Artykuł 61	
Artykuł 62	
Artykuł 63	
Artykuł 64	
Artykuł 65	
Artykuł 66	
Artykuł 67	

Piątek, 26 października 2012 r.

<i>Niniejsza dyrektywa</i>	<i>Dyrektywa 2004/39/WE</i>
Artykuł 68	
Artykuł 69	Artykuł 48
Artykuł 70	Artykuł 49
Artykuł 71 ust. 1, 2	Artykuł 50 ust. 1, 2
Artykuł 71 ust. 3, 4	
Artykuł 72	
Artykuł 73 ust. 1	Artykuł 51 ust. 1
Artykuł 73 ust. 2	
Artykuł 73 ust. 3	Artykuł 51 ust. 4
Artykuł 73 ust. 4	Artykuł 51 ust. 5
Artykuł 73 ust. 5	Artykuł 51 ust. 6
Artykuł 74	
Artykuł 75	
Artykuł 76	
Artykuł 77	
Artykuł 78	
Artykuł 79	Artykuł 52
Artykuł 80	Artykuł 53
Artykuł 81	Artykuł 54
Artykuł 82	Artykuł 55
Artykuł 83 ust. 1, 2, 3, 4	Artykuł 56 ust. 1, 2, 3 i 4
Artykuł 83 ust. 5, 6	
Artykuł 83 ust. 7	Artykuł 56 ust. 5
Artykuł 83 ust. 8	Artykuł 56 ust. 6
Artykuł 84	Artykuł 57
Artykuł 85	Artykuł 58
Artykuł 86	Artykuł 58a
Artykuł 87	Artykuł 59
Artykuł 88	Artykuł 60
Artykuł 89	Artykuł 61
Artykuł 90	Artykuł 62
Artykuł 91	Artykuł 62a

Piątek, 26 października 2012 r.

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 92	Artykuł 63
Artykuł 93	
Artykuł 94	
Artykuł 95	
Artykuł 96	Artykuł 65
Artykuł 97	Artykuł 70
Artykuł 98	
Artykuł 99	Artykuł 71
Artykuł 100	Artykuł 72
Artykuł 101	Artykuł 73
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II

Część B

Rozporządzenie (UE) nr .../... [MiFIR]	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 1	
Artykuł 2	Artykuł 4
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 29 ust. 1 i artykuł 44 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 44 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 29 ust. 2 i artykuł 44 ust. 2
Artykuł 4 ust. 2	
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 29 ust. 3 i artykuł 44 ust. 3
Artykuł 4 ust. 4	
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 30 ust. 1 i artykuł 45 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 45 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 30 ust. 2 i artykuł 45 ust. 2
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 30 ust. 3 i artykuł 45 ust. 3
Artykuł 7	
Artykuł 8	
Artykuł 9	
Artykuł 10	
Artykuł 11	
Artykuł 12	Artykuł 28 i artykuł 30

Piątek, 26 października 2012 r.

Rozporządzenie (UE) nr .../... [MiFIR]	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 45	
Artykuł 13	Artykuł 27 ust. 1, 2
Artykuł 14 ust. 1, 2, 3, 4	Artykuł 27 ust. 3
Artykuł 14 ust. 5	Artykuł 27 ust. 7
Artykuł 14 ust. 6	
Artykuł 15	Artykuł 27 ust. 4
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 27 ust. 5
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 27 ust. 6
Artykuł 16 ust. 3	Artykuł 27 ust. 7
Artykuł 17	
Artykuł 18	
Artykuł 19	Artykuł 28
Artykuł 20	
Artykuł 21	Artykuł 25 ust. 1
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 25 ust. 2
Artykuł 22 ust. 2	
Artykuł 23 ust. 1 i 2	Artykuł 25 ust. 3
Artykuł 23 ust. 3	Artykuł 25 ust. 4
Artykuł 23 ust. 4	
Artykuł 23 ust. 5	
Artykuł 23 ust. 6	Artykuł 25 ust. 5
Artykuł 23 ust. 7	Artykuł 25 ust. 6
Artykuł 23 ust. 8	Artykuł 25 ust. 7
Artykuł 23 ust. 9	
Artykuł 24	
Artykuł 25	
Artykuł 26	
Artykuł 27	
Artykuł 28	
Artykuł 29	
Artykuł 30	
Artykuł 31	
Artykuł 32	

Piątek, 26 października 2012 r.

Rozporządzenie (UE) nr .../... [MiFIR]	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 33	
Artykuł 34	
Artykuł 35	
Artykuł 36	
Artykuł 36	
Artykuł 37	
Artykuł 38	
Artykuł 39	
Artykuł 40	
Artykuł 41	
Artykuł 42	Artykuł 64
Artykuł 43	Artykuł 65
Artykuł 44	
Artykuł 45	Artykuł 71
Artykuł 46	Artykuł 72

Rynki instrumentów finansowych oraz zmiana rozporządzenia [EMIR] w sprawie instrumentów, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji ***I

P7_TA(2012)0407

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 26 października 2012 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie [EMIR] w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (COM(2011)0652 – C7-0359/2011 – 2011/0296(COD)) ⁽¹⁾

(2014/C 72 E/23)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka 1, o ile nie wskazano inaczej]

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

(¹) Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi Regulaminu (A7-0303/2012).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony *kursywą i wytłuszczonym drukiem*; symbol sygnalizuje skreślenia ■.